



Βρυξέλλες, 24 Φεβρουαρίου 2020
(OR. en)

Διοργανικός φάκελος:
2017/0332(COD)

6060/1/20
REV 1

ENV 78
SAN 48
CONSOM 25
CODEC 109

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΗΜΕΙΟΥ «I/A»

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο

αριθ. προηγ. εγγρ.: 5813/20

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 5846/18 - COM(2017) 753 final + ADD 1

Θέμα: Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (αναδιατύπωση)
- Πολιτική συμφωνία

1. Την 1η Φεβρουαρίου 2018, η Επιτροπή υπέβαλε την πρόταση αναδιατύπωσης της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης¹, της αποκαλούμενης οδηγίας για το πόσιμο νερό (ΟΠΝ).
2. Πρωταρχικός στόχος της αναδιατυπωμένης πρότασης είναι να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας από τις αρνητικές επιπτώσεις του μολυσμένου πόσιμου νερού. Η αναθεώρηση αποτελεί επίσης συνέπεια της πρώτης μέχρι σήμερα επιτυχημένης ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών «Right2Water». Η πρόταση αποσκοπεί στην επικαιροποίηση των ποιοτικών προδιαγραφών του νερού, στην εισαγωγή της προσέγγισης βάσει κινδύνου για την παρακολούθηση του νερού, στη βελτίωση των πληροφοριών σχετικά με την ποιότητα του νερού και τις υπηρεσίες ύδρευσης που παρέχονται στους καταναλωτές, και στη βελτίωση της πρόσβασης στο νερό. Επιπλέον, η πρόταση εξετάζει το θέμα των υλικών που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό.

¹ 5846/18 + ADD 1 έως ADD 5.

3. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε επί της πρότασης στις 11 Ιουλίου 2018². Η Επιτροπή των Περιφερειών γνωμοδότησε επί της πρότασης στις 16 Μαΐου 2018³.
4. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε τη θέση του σε πρώτη ανάγνωση σε ολομέλεια στις 28 Μαρτίου 2019⁴. Η έκθεση περιείχε 160 τροπολογίες επί της πρότασης της Επιτροπής.
5. Κατά τη σύνοδό του στις 5 Μαρτίου 2019, το Συμβούλιο ενέκρινε γενική προσέγγιση⁵ για την παροχή εντολής στην Προεδρία ώστε να διεξάγει διαπραγματεύσεις με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
6. Πέντε τριμερείς διάλογοι πραγματοποιήθηκαν στις 7 Οκτωβρίου, 22 Οκτωβρίου, 19 Νοεμβρίου, 3 Δεκεμβρίου και 18 Δεκεμβρίου. Η Προεδρία πρότεινε αναθεωρημένες εντολές προς την ΕΜΑ κατά τις συνεδριάσεις της στις 15 Νοεμβρίου, 27 Νοεμβρίου και 18 Δεκεμβρίου 2019. Πέραν των τριμερών διαλόγων, πραγματοποιήθηκαν αρκετές τριμερείς συσκέψεις τεχνικού χαρακτήρα.
7. Στις 5 Φεβρουαρίου 2020, η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων διεξήγαγε ανάλυση του κειμένου με σκοπό τη συμφωνία και ενέκρινε τον τελικό συμβιβασμό που προέκυψε από τους τριμερείς διαλόγους⁶. Το εγκριθέν κείμενο με τη νέα αρίθμηση παρατίθεται στο παράρτημα του παρόντος σημειώματος.
8. Στις 18 Φεβρουαρίου 2020, η Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων (ENVI) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ενέκρινε το κείμενο. Στη συνέχεια, την ίδια μέρα, ο Πρόεδρος της Επιτροπής ENVI απέστειλε επιστολή στον Πρόεδρο της Επιτροπής των Μόνιμων Αντιπροσώπων αναφέροντας ότι, με την επιφύλαξη της οριστικής διατύπωσης από τους γλωσσομαθείς νομικούς, θα συνιστούσε στην Επιτροπή ENVI και στην ολομέλεια να εγκρίνουν τη θέση του Συμβουλίου χωρίς τροπολογίες.

² NAT/733-EESC-2018-01285.

³ CDR 924/2018.

⁴ 7750/19.

⁵ 6876/1/19 REV 1.

⁶ 5813/20.

9. Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή των Μόνιμων Αντιπροσώπων καλείται να εισηγηθεί στο Συμβούλιο να εγκρίνει ως σημείο «Α» προσεχούς συνόδου του την πολιτική συμφωνία επί του κειμένου της οδηγίας για το πόσιμο νερό, ως έχει στο παράρτημα του παρόντος σημειώματος και να καταχωρίσει στα πρακτικά της εν λόγω συνόδου τις δηλώσεις που περιλαμβάνονται στην προσθήκη του παρόντος σημειώματος.
-

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (αναδιατύπωση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁷,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁸,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 98/83/ΕΚ⁹ του Συμβουλίου έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα και ουσιωδώς¹⁰. Επειδή πρόκειται να τροποποιηθεί περαιτέρω, κρίνεται σκόπιμο να αναδιατυπωθεί η οδηγία για λόγους σαφήνειας.

⁷ ΕΕ C [...], [...], σ. [...].

⁸ ΕΕ C [...], [...], σ. [...].

⁹ Οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32).

¹⁰ Βλ. παράρτημα V.

- (2) Η οδηγία 98/83/EK θέσπισε το νομικό πλαίσιο για την προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις τυχόν μόλυνσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, διασφαλίζοντας ότι αυτό είναι υγιεινό και καθαρό. Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να επιδιώκει τον ίδιο στόχο και θα πρέπει να βελτιώνει την πρόσβαση σε τέτοιο νερό για όλους στην Ένωση. Για τον σκοπό αυτόν, επιβάλλεται να θεσπιστούν σε ενωσιακό επίπεδο οι ελάχιστες απαιτήσεις με τις οποίες πρέπει να συμμορφώνεται το νερό που προορίζεται για τον σκοπό αυτόν. Τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι απαλλαγμένο από οποιουσδήποτε μικροοργανισμούς και παράσιτα, καθώς και από ουσίες οι οποίες, σε ορισμένες περιπτώσεις, συνιστούν δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, και ότι πληροί τις εν λόγω ελάχιστες απαιτήσεις.

- (3) Είναι αναγκαίο να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα φυσικά μεταλλικά νερά και τα νερά φαρμακευτικών ιδιοτήτων, δεδομένου ότι τα συγκεκριμένα είδη νερού καλύπτονται από την οδηγία 2009/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹¹ και την οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹² αντίστοιχα. Ωστόσο, η οδηγία 2009/54/EK αφορά τόσο τα φυσικά μεταλλικά νερά όσο και τα νερά πηγής, αλλά μόνον η πρώτη κατηγορία θα πρέπει να εξαιρεθεί από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Όπως ορίζεται στο άρθρο 9 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο της οδηγίας 2009/54/EK, τα νερά πηγής θα πρέπει να πληρούν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και, όσον αφορά τις μικροβιολογικές απαιτήσεις, τα νερά πηγής θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του άρθρου 5 της οδηγίας 2009/54/EK. Στην περίπτωση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία και προορίζεται για πώληση ή που χρησιμοποιείται στην παραγωγή, την παρασκευή ή την επεξεργασία τροφίμων, το νερό θα πρέπει, κατ' αρχήν, να εξακολουθήσει να συμμορφώνεται με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας έως το σημείο τήρησης (δηλαδή τη βρύση) και στη συνέχεια θα πρέπει να θεωρείται τρόφιμο, εφόσον προορίζεται για πόση από τον άνθρωπο ή αναμένεται ευλόγως ότι θα χρησιμεύσει για τον σκοπό αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 2 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³. Επιπλέον, οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων που διαθέτουν δική τους πηγή νερού και την χρησιμοποιούν για τους συγκεκριμένους σκοπούς της επιχείρησής τους, μπορούν να εξαιρούνται από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, εφόσον συμμορφώνονται με τις σχετικές υποχρεώσεις ιδίως όσον αφορά τις αρχές «ανάλυσης κινδύνου και κρίσιμων σημείων ελέγχου» και τις επανορθωτικές ενέργειες σύμφωνα με τη συναφή νομοθεσία της Ένωσης περί τροφίμων. Οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων που διαθέτουν δική τους πηγή νερού και ενεργούν ως φορείς ύδρευσης θα πρέπει να συμμορφώνονται με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, όπως κάθε άλλος φορέας ύδρευσης.

¹¹ Οδηγία 2009/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, σχετικά με την εκμετάλλευση και τη θέση στο εμπόριο των φυσικών μεταλλικών νερών (αναδιατύπωση) (ΕΕ L 164 της 26.6.2009, σ. 45).

¹² Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

¹³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων (ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1).

- (4) Μετά την ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών για το δικαίωμα στο νερό (Right2Water)¹⁴, δρομολογήθηκε δημόσια διαβούλευση σε επίπεδο Ένωσης και πραγματοποιήθηκε αξιολόγηση βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT) για την οδηγία 98/83/ΕΚ¹⁵. Από την αξιολόγηση αυτή διαπιστώθηκε ότι απαιτείται επικαιροποίηση ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 98/83/ΕΚ. Προσδιορίστηκαν τέσσερις τομείς όπου παρατηρούνται περιθώρια βελτίωσης, και συγκεκριμένα ο κατάλογος των παραμετρικών τιμών με βάση την ποιότητα, η περιορισμένη χρήση της προσέγγισης βάσει κινδύνου, οι ασαφείς διατάξεις σχετικά με την πληροφόρηση των καταναλωτών, και οι αποκλίσεις που υπάρχουν μεταξύ των συστημάτων έγκρισης για τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση, καθώς και οι επιπτώσεις τους στην ανθρώπινη υγεία. Επιπλέον, η ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών για το δικαίωμα στο νερό υπέδειξε, ως ξεχωριστό πρόβλημα, το γεγονός ότι ένα μέρος του πληθυσμού, οι περιθωριοποιημένες ομάδες, δεν έχει πρόσβαση σε νερό για ανθρώπινη κατανάλωση, κάτι που αποτελεί επίσης δέσμευση στο πλαίσιο του στόχου βιώσιμης ανάπτυξης 6 της Ατζέντας του ΟΗΕ για το 2030. Ένα τελευταίο ζήτημα που εντοπίστηκε είναι η γενικότερη έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τις διαρροές νερού, που οφείλονται σε ανεπάρκεια επενδύσεων στη συντήρηση και την ανανέωση των υποδομών ύδρευσης, όπως επισημαίνεται και στην ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τις υποδομές ύδρευσης¹⁶.

¹⁴ COM(2014) 177 final.

¹⁵ SWD(2016) 428 final.

¹⁶ Ειδική έκθεση του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου 12/2017: «Εφαρμογή της οδηγίας για το πόσιμο νερό: παρά τη βελτίωση της ποιότητας του νερού και της πρόσβασης σε αυτό στη Βουλγαρία, την Ουγγαρία και τη Ρουμανία, εξακολουθούν να υπάρχουν σημαντικές επενδυτικές ανάγκες».

- (5) Το περιφερειακό γραφείο της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ) για την Ευρώπη διεξήγαγε λεπτομερή επανεξέταση του καταλόγου των παραμέτρων και των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται στην οδηγία 98/83/EK, προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον απαιτείται προσαρμογή του στην τεχνική και την επιστημονική πρόοδο. Δεδομένων των αποτελεσμάτων της επανεξέτασης αυτής¹⁷ θα πρέπει να γίνονται έλεγχοι για εντερικά παθογόνα και τη *Legionella* και θα πρέπει να προστεθούν έξι χημικές παράμετροι ή ομάδες παραμέτρων. Για τις τέσσερις από τις έξι νέες παραμέτρους, θα πρέπει να καθοριστούν παραμετρικές τιμές αυστηρότερες από εκείνες που προτείνονται από την ΠΟΥ, αλλά ωστόσο εφικτές, βάσει άλλων πρόσφατων επιστημονικών γνώμων και της αρχής της προφύλαξης. Για μία από τις νέες παραμέτρους, ο αριθμός των αντιπροσωπευτικών ουσιών έχει μειωθεί και η τιμή έχει προσαρμοστεί. Η τιμή για το χρώμιο παραμένει υπό εξέταση από την ΠΟΥ· ως εκ τούτου, θα πρέπει να καθοριστεί μεταβατική περίοδος δεκαπέντε ετών, πριν καθοριστεί αυστηρότερη τιμή. Επιπρόσθετα, η ΠΟΥ συνέστησε τρεις αντιπροσωπευτικές ενώσεις με ιδιότητες ενδοκρινικού διαταράκτη που μπορούν να θεωρηθούν ως κριτήρια αναφοράς, για αξιολόγηση της παρουσίας τους και της αποτελεσματικότητας της επεξεργασίας όπου απαιτείται, με τιμές 0,1 µg/l για τη δισφαινόλη Α, 0,3 µg/l για την εννεύλοφαινόλη και 1 ng/l για την β-οιστραδιόλη. Ωστόσο, βάσει γνωμοδότησης του 2015 της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA), αποφασίστηκε ότι μία από τις τρεις αυτές ενώσεις, η δισφαινόλη Α, θα πρέπει να προστεθεί στην παρούσα οδηγία με παραμετρική τιμή βασισμένη σε δείκτες υγείας 2,5 µg/l. Επιπλέον, η εννεύλοφαινόλη και η β-οιστραδιόλη θα πρέπει να προστεθούν στον κατάλογο επιτήρησης, ο οποίος θα συνταχθεί από την Επιτροπή.

¹⁷ Έργο συνεργασίας για τις παραμέτρους του πόσιμου νερού, του περιφερειακού γραφείου της ΠΟΥ για την Ευρώπη «Υποστήριξη της σύστασης για αναθεώρηση του παραρτήματος Ι της οδηγίας 98/83/EK του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (οδηγία για το πόσιμο νερό)», 11 Σεπτεμβρίου 2017.

- (6) Όσον αφορά τον μόλυβδο, η ΠΟΥ συνέστησε να διατηρηθεί η ισχύουσα παραμετρική τιμή, αλλά σημείωσε ότι οι συγκεντρώσεις θα πρέπει να είναι οι χαμηλότερες ευλόγως εφικτές. Συνεπώς, η τρέχουσα τιμή των 10 µg/l μπορεί να διατηρηθεί για 15 έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας. Μετά από αυτή τη μεταβατική περίοδο, το αργότερο, η παραμετρική τιμή θα πρέπει να είναι 5 µg/l. Επιπρόσθετα, δεδομένου ότι οι υφιστάμενοι μολυβδοσωλήνες στα σπίτια και τα κτήρια αποτελούν ένα διαρκές πρόβλημα για το οποίο τα κράτη μέλη δεν έχουν πάντα την αναγκαία αρμοδιότητα να επιβάλλουν την αντικατάσταση των μολυβδοσωλήνων, η τιμή των 5 µg/l θα πρέπει να έχει προτρεπτικό χαρακτήρα όσον αφορά τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με τα οικιακά συστήματα διανομής. Ωστόσο, για όλα τα νέα υλικά που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό και τα οποία θα αδειοδοτηθούν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, ανεξαρτήτως του αν πρόκειται να χρησιμοποιηθούν σε συστήματα εφοδιασμού ή οικιακά συστήματα διανομής, η τιμή των 5 µg/l θα πρέπει να ισχύει στη βρύση.
- (7) Προκειμένου να αντιμετωπιστεί η αυξανόμενη ανησυχία του κοινού σχετικά με τις επιπτώσεις αναδυόμενων ενώσεων στην ανθρώπινη υγεία μέσω του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (όπως των ενδοκρινικών διαταρακτών, των φαρμάκων και των μικροπλαστικών) και να αντιμετωπιστούν νέες αναδυόμενες ενώσεις στην αλυσίδα εφοδιασμού, θα πρέπει να εισαχθεί στην παρούσα οδηγία ένας μηχανισμός καταλόγου επιτήρησης. Ο μηχανισμός του καταλόγου επιτήρησης θα επιτρέπει την ανταπόκριση σε αυξανόμενες ανησυχίες κατά τρόπο δυναμικό και ευέλικτο. Θα επιτρέπει επίσης την ενημέρωση σχετικά με νέες γνώσεις ως προς τη σημασία τους για την ανθρώπινη υγεία και σχετικά με νέες γνώσεις ως προς τις καταλληλότερες προσεγγίσεις και μεθοδολογίες παρακολούθησης. Ο μηχανισμός καταλόγου επιτήρησης για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης αποτελεί μέρος της ανταπόκρισης σε διάφορες συναφείς ενωσιακές πολιτικές, όπως η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Στρατηγική προσέγγιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τα φάρμακα στο περιβάλλον»¹⁸, η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Προς ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους ενδοκρινικούς διαταράκτες»¹⁹ και τα συμπεράσματα του Συμβουλίου με τίτλο «Προς μια στρατηγική της Ένωσης για βιώσιμη πολιτική όσον αφορά τα χημικά προϊόντα»²⁰ της 26ης Ιουνίου 2019.

¹⁸ COM(2019) 128 final.

¹⁹ COM(2018) 734 final.

²⁰ 10713/19.

- (8) Η ΠΟΥ συνέστησε επίσης τη χαλάρωση τριών παραμετρικών τιμών και τη διαγραφή πέντε παραμέτρων από τον κατάλογο. Ωστόσο, δεν θεωρούνται αναγκαίες όλες αυτές οι αλλαγές, καθώς η προσέγγιση βάσει κινδύνου, που θεσπίζει η οδηγία (ΕΕ) 2015/1787 της Επιτροπής²¹, επιτρέπει στους φορείς ύδρευσης να αφαιρούν μια παράμετρο από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Ήδη εφαρμόζονται τεχνικές επεξεργασίας για την επίτευξη αυτών των παραμετρικών τιμών.
- (9) Οι παραμετρικές τιμές βασίζονται στις διαθέσιμες επιστημονικές γνώσεις και στην αρχή της προφύλαξης και επιλέγονται ώστε να εξασφαλίζεται η ασφαλής διά βίου κατανάλωση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, διασφαλίζοντας έτσι υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας.
- (10) Θα πρέπει να επιτευχθεί ισορροπία για την πρόληψη τόσο των μικροβιολογικών όσο και των χημικών κινδύνων και προς τούτο, ενόψει μελλοντικής επανεξέτασης των παραμετρικών τιμών, η κατάρτιση των παραμετρικών τιμών που θα εφαρμόζονται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης θα πρέπει να βασίζεται σε κριτήρια δημόσιας υγείας και σε μέθοδο εκτίμησης κινδύνου.
- (11) Οι ενδεικτικές παράμετροι δεν έχουν άμεσο αντίκτυπο στη δημόσια υγεία. Ωστόσο, είναι σημαντικές για την άντληση συμπερασμάτων ως προς τη λειτουργία των εγκαταστάσεων παραγωγής και διανομής του νερού και για την αξιολόγηση της ποιότητας του νερού. Μπορούν να συμβάλουν στον εντοπισμό ελλείψεων όσον αφορά την επεξεργασία του νερού και διαδραματίζουν επίσης σημαντικό ρόλο στην ενίσχυση και τη διατήρηση της εμπιστοσύνης των καταναλωτών στην ποιότητα του νερού. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να παρακολουθούνται από τα κράτη μέλη.
- (12) Όπου είναι απαραίτητο για την προστασία της ανθρώπινης υγείας στο έδαφός τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεώνονται να καθορίζουν τιμές πρόσθετων παραμέτρων μη συμπεριλαμβανομένων στο παράρτημα Ι, με βάση την αρχή της προφύλαξης.

²¹ Οδηγία (ΕΕ) 2015/1787 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση των παραρτημάτων ΙΙ και ΙΙΙ της οδηγίας 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 260 της 7.10.2015, σ. 6).

- (13) Το ασφαλές νερό ανθρώπινης κατανάλωσης δεν σημαίνει μόνον απουσία επιβλαβών μικροοργανισμών και ουσιών, αλλά και παρουσία ορισμένων ποσοτήτων φυσικών μεταλλικών στοιχείων και ουσιωδών στοιχείων, λαμβανομένου υπόψη ότι η μακροχρόνια κατανάλωση απιονισμένου νερού ή νερού με πολύ χαμηλή περιεκτικότητα ουσιωδών στοιχείων, όπως ασβεστίου και μαγνησίου, ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία. Ορισμένη ποσότητα των μεταλλικών αυτών στοιχείων είναι επίσης ζωτικής σημασίας για να διασφαλιστεί ότι το νερό δεν είναι ούτε επιθετικό ούτε διαβρωτικό και για να βελτιωθεί η γεύση του νερού. Θα μπορούσαν να συνεκτιμηθούν οι ελάχιστες συγκεντρώσεις των εν λόγω μεταλλικών στοιχείων στο αποσκληρυμένο ή απιονισμένο νερό σύμφωνα με τις τοπικές συνθήκες.

(14) Στην οδηγία 98/83/EK, στοιχεία προληπτικού σχεδιασμού ασφάλειας και προσέγγισης βάσει κινδύνου είχαν ληφθεί υπόψη σε περιορισμένο μόνο βαθμό. Τα πρώτα στοιχεία μιας προσέγγισης βάσει κινδύνου έχουν εισαχθεί ήδη το 2015 με την οδηγία (ΕΕ) 2015/1787, με την οποία τροποποιήθηκε η οδηγία 98/83/EK, ώστε να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τα προγράμματα παρακολούθησης που έχουν θεσπίσει, υπό την προϋπόθεση ότι διενεργούνται αξιόπιστες εκτιμήσεις κινδύνου, οι οποίες μπορούν να βασίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ για την ποιότητα του πόσιμου νερού²². Οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, στις οποίες περιγράφεται το λεγόμενο «σχέδιο για την ασφάλεια των υδάτων», μεταξύ άλλων για μικρές κοινότητες²³, σε συνδυασμό με το πρότυπο EN 15975-2 που αφορά την ασφάλεια της παροχής πόσιμου νερού, είναι διεθνώς αναγνωρισμένες αρχές στις οποίες βασίζεται η παραγωγή, η διανομή, η παρακολούθηση και η ανάλυση των παραμέτρων του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Αυτές θα πρέπει να διατηρηθούν στην παρούσα οδηγία. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρχές αυτές δεν θα περιορίζονται σε πτυχές παρακολούθησης, προκειμένου να αφιερώνεται χρόνος και πόροι στους σημαντικούς κινδύνους και σε οικονομικά αποδοτικά μέτρα στην πηγή, και προκειμένου να αποφεύγονται οι αναλύσεις και οι εργασίες σε ζητήματα ήσσονος σημασίας, είναι σκόπιμο να εισαχθεί μια πλήρης προσέγγιση της ασφάλειας του νερού βασισμένη στην εκτίμηση κινδύνου, που θα καλύπτει ολόκληρη την αλυσίδα εφοδιασμού, από τη λεκάνη απορροής, την υδροληψία, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή έως το σημείο τήρησης. Η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να βασίζεται στις γνώσεις που έχουν αντληθεί και στις δράσεις που έχουν υλοποιηθεί στο πλαίσιο της οδηγίας 2000/60/EK και να λαμβάνει αποτελεσματικότερα υπόψη τον αντίκτυπο της κλιματικής αλλαγής στους υδάτινους πόρους. Η προσέγγιση βάσει κινδύνου θα πρέπει να αποτελείται από τρεις συνιστώσες: πρώτον, εκτίμηση των πηγών κινδύνου που συνδέονται με την ή τις λεκάνες απορροής για τα σημεία υδροληψίας («εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου της ή των λεκανών απορροής για τα σημεία υδροληψίας»), σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές και το εγχειρίδιο σχεδίου για την ασφάλεια των υδάτων της ΠΟΥ²⁴. δεύτερον, δυνατότητα του φορέα ύδρευσης να προσαρμόζει την παρακολούθηση στους κυριότερους κινδύνους και να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη διαχείριση των κινδύνων που εντοπίζονται στην αλυσίδα εφοδιασμού από την υδροληψία, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή του νερού («εκτίμηση

²² Guidelines for drinking water quality (Κατευθυντήριες γραμμές για την ποιότητα του πόσιμου νερού), τέταρτη έκδοση, Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, 2011 https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/drinking-water-quality-guidelines-4-including-1st-addendum/en/

²³ http://www.euro.who.int/__data/assets/pdf_file/0004/243787/Water-safety-plan-Eng.pdf
https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/75145/9789241548427_eng.pdf;jsessionid=2F74141084126319713559E5F4E854C2?sequence=1

²⁴ (Εγχειρίδιο σχεδίου για την ασφάλεια των υδάτων: διαχείριση κινδύνου βήμα προς βήμα για τους φορείς παροχής πόσιμου νερού), Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, 2009, http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/75141/1/9789241562638_eng.pdf.

κινδύνου και διαχείριση κινδύνου για το σύστημα παροχής»)· και τρίτον, εκτίμηση των ενδεχόμενων κινδύνων που απορρέουν από τα οικιακά συστήματα διανομής (π.χ. *Legionella* ή μόλυβδος) («εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου για οικιακό σύστημα διανομής»), με ιδιαίτερη έμφαση σε χώρους προτεραιότητας. Οι εκτιμήσεις αυτές θα πρέπει να επανεξετάζονται τακτικά, μεταξύ άλλων και για την αντιμετώπιση απειλών από ακραία καιρικά φαινόμενα που συνδέονται με το κλίμα, γνωστών μεταβολών στις ανθρώπινες δραστηριότητες στη θέση υδροληψίας ή ως αντίδραση σε περιστατικά που συνδέονται με την πηγή νερού. Η προσέγγιση βάσει κινδύνου διασφαλίζει τη διαρκή ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών και των φορέων ύδρευσης.

Προκειμένου να μειωθεί ο πιθανός διοικητικός φόρτος για τους φορείς ύδρευσης που παρέχουν μεταξύ 10 m³ και 100 m³ ημερησίως κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν από 50 έως 500 άτομα, τα κράτη μέλη θα έπρεπε να έχουν τη δυνατότητα να τους εξαιρούν από τη διενέργεια εκτίμησης κινδύνων για την παροχή, με την προϋπόθεση ότι διεξάγεται τακτική παρακολούθηση σύμφωνα με το άρθρο 13. Κατ' εξαίρεση, η εφαρμογή της προσέγγισης βάσει κινδύνου θα πρέπει να προσαρμόζεται στους ειδικούς περιορισμούς των θαλάσσιων σκαφών που αφαλατώνουν νερό και μεταφέρουν επιβάτες. Τα θαλάσσια σκάφη που φέρουν ευρωπαϊκή σημαία συμμορφώνονται με το διεθνές κανονιστικό πλαίσιο όταν πλέουν στα διεθνή ύδατα. Πρέπει να διασφαλιστεί ότι δίνεται προτεραιότητα στους ισχύοντες διεθνείς κανονισμούς ή στα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα (π.χ. το πρόγραμμα απολύμανσης των σκαφών που αναπτύχθηκε από την Υπηρεσία Δημόσιας Υγείας των Ηνωμένων Πολιτειών) τα οποία είναι πιο λεπτομερή και αυστηρότερα και τα οποία εφαρμόζονται σε πλοία που βρίσκονται σε διεθνή ύδατα.

- (15) Η εκτίμηση κινδύνου και η διαχείριση κινδύνου της ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας θα πρέπει να ακολουθεί μια ολιστική προσέγγιση ως προς την εκτίμηση κινδύνου και να είναι προσανατολισμένη στην ελάττωση του βαθμού επεξεργασίας που χρειάζεται για να παραχθεί νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, για παράδειγμα μέσω περιορισμού των πιέσεων που οδηγούν σε ρύπανση, ή σε κίνδυνο ρύπανσης, υδατικών συστημάτων από τα οποία λαμβάνεται το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χαρακτηρίζουν την ή τις λεκάνες απορροής του ή των σημείων υδροληψίας, να εντοπίζουν πηγές κινδύνου και επικίνδυνα συμβάντα που θα μπορούσαν να υποβαθμίσουν την ποιότητα του νερού, για παράδειγμα πιθανές πηγές ρύπανσης που συνδέονται με την ή τις εν λόγω λεκάνες απορροής, και όταν απαιτείται για τον εντοπισμό των πηγών κινδύνου, να παρακολουθούν τους ρύπους που θεωρούν σημαντικούς, (π.χ. νιτρικά άλατα, φυτοφάρμακα ή φάρμακα βάσει της οδηγίας 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου²⁵), εξαιτίας της φυσικής παρουσίας τους στη θέση υδροληψίας (π.χ. αρσενικό) ή εξαιτίας πληροφοριών που λαμβάνονται από τους φορείς ύδρευσης (π.χ. απότομη αύξηση μιας ορισμένης παραμέτρου στο μη επεξεργασμένο νερό). Όταν επιφανειακά ύδατα χρησιμοποιούνται για νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στην εκτίμηση κινδύνου στα μικροπλαστικά και τις ουσίες με ιδιότητες ενδοκρινικού διαταράκτη, όπως η εννεϋλοφαινόλη και η β-οιστραδιόλη, και θα πρέπει, όπου είναι αναγκαίο, να απαιτούν από τους φορείς ύδρευσης να παρακολουθούν και/ή να επεξεργάζονται αυτές και άλλες παραμέτρους που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, αν θεωρείται ότι αποτελούν δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Βάσει της εκτίμησης κινδύνου για την ή τις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας, θα πρέπει να λαμβάνονται διαχειριστικά μέτρα για την πρόληψη ή τον έλεγχο των εντοπιζόμενων κινδύνων, προκειμένου να διασφαλίζεται η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Όταν ένα κράτος μέλος διαπιστώνει, μέσω του εντοπισμού πηγών κινδύνου και επικίνδυνων συμβάντων, ότι μια παράμετρος απουσιάζει από την ή τις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας (για παράδειγμα, επειδή η συγκεκριμένη ουσία δεν απαντάται ποτέ στα υπόγεια ή στα επιφανειακά ύδατα), τότε το κράτος μέλος θα πρέπει να ενημερώνει τους σχετικούς φορείς ύδρευσης και μπορεί να τους επιτρέπει να μειώνουν τη συχνότητα παρακολούθησης αυτής της παραμέτρου ή να αφαιρούν την παράμετρο αυτή από τον κατάλογο των παραμέτρων προς παρακολούθηση, χωρίς διενέργεια εκτίμησης κινδύνου στην παροχή.

²⁵ Οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1).

(16) Η οδηγία 2000/60/EK επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να προσδιορίσουν τα υδατικά συστήματα που χρησιμοποιούνται για τη λήψη νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, να τα παρακολουθούν και να λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα ώστε να αποφεύγεται η υποβάθμιση της ποιότητάς τους, προκειμένου να μειωθεί το επίπεδο επεξεργασίας καθαρισμού που απαιτείται για την παραγωγή νερού κατάλληλου για ανθρώπινη κατανάλωση. Προκειμένου να αποφεύγονται οι αλληλεπικαλύψεις υποχρεώσεων, κατά τον εντοπισμό των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα αποτελέσματα παρακολούθησης που λαμβάνονται βάσει των άρθρων 7 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK ή άλλου συναφούς ενωσιακού νομοθετήματος, που είναι αντιπροσωπευτικά της ή των λεκανών απορροής. Ωστόσο, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν είναι διαθέσιμα τέτοια δεδομένα παρακολούθησης, θα μπορούσε να καθιερωθεί η παρακολούθηση των σχετικών παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων, για την υποστήριξη του χαρακτηρισμού της ή των λεκανών απορροής και την εκτίμηση πιθανών κινδύνων. Η εν λόγω παρακολούθηση θα πρέπει να καθιερωθεί λαμβανομένων υπόψη των τοπικών συνθηκών και πηγών ρύπανσης.

- (17) Οι παραμετρικές τιμές που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης πρέπει να τηρούνται στο σημείο όπου το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης διατίθεται στον κατάλληλο καταναλωτή. Ωστόσο, η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης μπορεί να επηρεάζεται από το οικιακό σύστημα διανομής. Η ΠΟΥ σημειώνει ότι, εντός της Ένωσης, η *Legionella* είναι υπεύθυνη για υψηλότερη επιβάρυνση της υγείας από κάθε άλλον υδατογενή παθογόνο παράγοντα. Ο παράγοντας αυτός μεταδίδεται διαμέσου των συστημάτων παροχής θερμού ύδατος και μέσω της εισπνοής, π.χ. κατά το ντους. Ως εκ τούτου, είναι προφανές ότι συνδέεται με το οικιακό σύστημα διανομής. Δεδομένου ότι η επιβολή μονομερούς υποχρέωσης παρακολούθησης όλων των ιδιωτικών και δημόσιων χώρων για τον συγκεκριμένο παθογόνο παράγοντα θα συνεπαγόταν παράλογα υψηλό κόστος, το ζήτημα αυτό προσφέρεται περισσότερο για αντιμετώπιση μέσω εκτίμησης κινδύνου οικιακής διανομής. Κατά την εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής θα πρέπει να λαμβάνονται επιπλέον υπόψη και οι δυνητικοί κίνδυνοι που ανακύπτουν από τα προϊόντα και τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Κατά συνέπεια, η εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής θα πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την επικέντρωση της παρακολούθησης σε χώρους προτεραιότητας, όπως προσδιορίζονται από τα κράτη μέλη (όπως νοσοκομεία, ιδρύματα υγειονομικής περίθαλψης, οίκοι ευγηρίας, παιδικοί σταθμοί, σχολεία, εκπαιδευτικά ιδρύματα, κτίρια με εγκαταστάσεις διαμονής, εστιατόρια, μπαρ, αθλητικά και εμπορικά κέντρα, εγκαταστάσεις αναψυχής, ψυχαγωγίας και εκθέσεων, σωφρονιστικά ιδρύματα και εγκαταστάσεις κατασκήνωσης), για την εκτίμηση των κινδύνων που προκύπτουν από το οικιακό σύστημα διανομής και τα σχετικά προϊόντα και υλικά. Με βάση την εκτίμηση αυτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν, μεταξύ άλλων, ότι εφαρμόζονται τα ενδεδειγμένα μέτρα ελέγχου και διαχείρισης (π.χ. για περιπτώσεις εστιών νόσων), σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ²⁶, και ότι η μετανάστευση ουσιών από τα προϊόντα δομικών κατασκευών δεν συνιστά κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

²⁶ «Legionella and the prevention of Legionellosis» (Η Legionella και η πρόληψη της νόσου των λεγεωνάριων), Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, 2007, http://www.who.int/water_sanitation_health/emerging/legionella.pdf

(18) Οι διατάξεις της οδηγίας 98/83/EK σχετικά με τη διασφάλιση της ποιότητας της επεξεργασίας, του εξοπλισμού και των υλικών δεν κατόρθωσαν να δημιουργήσουν έναν ενιαίο τρόπο διασφάλισης υγειονομικών απαιτήσεων για τα προϊόντα που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Ως αποτέλεσμα, ισχύουν εθνικές εγκρίσεις προϊόντων, με διαφορετικές απαιτήσεις στα διάφορα κράτη μέλη. Αυτό συνεπάγεται δυσκολίες και κόστος για τους κατασκευαστές που επιθυμούν να διαθέσουν τα προϊόντα τους στην αγορά ολόκληρης της Ένωσης, ενώ συνεπάγεται κόστος και για τα κράτη μέλη. Καθιστά επίσης δύσκολο για τους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις πόσιμου νερού να γνωρίζουν αν τα προϊόντα πληρούν τις απαιτήσεις υγείας. Η θέσπιση εναρμονισμένων ελάχιστων απαιτήσεων για τα υλικά που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης στην παρούσα οδηγία θα συμβάλει στην επίτευξη ενιαίου επιπέδου προστασίας της υγείας σε ολόκληρη την ΕΕ, καθώς και στην καλύτερη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Επιπλέον, ο κανονισμός 2019/1020 θεσπίζει έναν γενικό μηχανισμό εποπτείας της αγοράς για τα προϊόντα σε ολόκληρη την Ένωση, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι διατίθενται στην αγορά μόνο συμμορφούμενα προϊόντα που πληρούν τις απαιτήσεις οι οποίες διασφαλίζουν ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των δημόσιων συμφερόντων, όπως την υγεία και την ασφάλεια γενικώς, την υγεία και την ασφάλεια στους χώρους εργασίας, την προστασία των καταναλωτών, την προστασία του περιβάλλοντος και τη δημόσια ασφάλεια. Ο εν λόγω κανονισμός αναφέρει ότι σε περίπτωση έγκρισης νέας ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης στο μέλλον, θα εναπόκειται στην εν λόγω νομοθεσία να καθοριστεί κατά πόσον ο κανονισμός 2019/1020 έχει εφαρμογή και στην εν λόγω νομοθεσία. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι μπορούν να ληφθούν κατάλληλα μέτρα εποπτείας της αγοράς όσον αφορά προϊόντα που δεν καλύπτονται ήδη από τον κανονισμό 2019/1020, αλλά τα οποία θα θίγονταν από την παρούσα οδηγία, είναι συνεπώς σκόπιμο να προβλεφθεί η εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού σε αυτά τα προϊόντα.

(19) Η φύση των υλικών που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης μπορεί να έχει αντίκτυπο στην ποιότητα του νερού αυτού μέσω της μετανάστευσης δυνητικά επιβλαβών ουσιών, ενισχύοντας την ανάπτυξη μικροβίων ή επηρεάζοντας την οσμή, το χρώμα ή τη γεύση του νερού αυτού. Από την αξιολόγηση της οδηγίας 98/83/EK διαπιστώθηκε ότι το άρθρο σχετικά με τη διασφάλιση της ποιότητας της επεξεργασίας, του εξοπλισμού και των υλικών παρείχε υπερβολική νομική ευελιξία που είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία διαφορετικών εθνικών συστημάτων έγκρισης των υλικών που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σε όλη την επικράτεια της ΕΕ. Ως εκ τούτου, πρέπει να καθιερωθούν πιο ειδικές ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις για υλικά που πρόκειται να χρησιμοποιούνται για την υδροληψία, την επεξεργασία ή τη διανομή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης σε νέες εγκαταστάσεις, ή σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις σε περιπτώσεις επισκευής ή ανακατασκευής ή προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι δεν θέτουν σε κίνδυνο, άμεσα ή έμμεσα, την ανθρώπινη υγεία, δεν επηρεάζουν αρνητικά το χρώμα, την οσμή ή τη γεύση του νερού, δεν ενισχύουν την ανάπτυξη μικροβίων στο νερό και δεν αποπλένουν ρυπαντές στο νερό σε επίπεδα υψηλότερα από τα αναγκαία για τον επιδιωκόμενο σκοπό. Για τον λόγο αυτόν, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καθορίζει ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις για τα υλικά, θεσπίζοντας μεθοδολογίες αξιολόγησης, έναν ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών στοιχείων, μεθόδους και (διοικητικές) διαδικασίες για την προσθήκη ή την επανεξέταση αρχικών ουσιών ή συνθέσεων στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο, και διαδικασίες και μεθόδους για τη δοκιμή των τελικών υλικών, όπως χρησιμοποιούνται σε προϊόν που παρασκευάζεται από συνδυασμούς αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών στοιχείων στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο. Προκειμένου να μην παρεμποδίζεται η καινοτομία, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει ότι οι διαδικασίες αυτές είναι αναλογικές, χωρίς να δημιουργείται αδικαιολόγητη επιβάρυνση στους οικονομικούς φορείς και ιδίως στις ΜΜΕ. Στο μέτρο του δυνατού, οι διαδικασίες αυτές θα πρέπει να ευθυγραμμίζονται με την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης για τα προϊόντα, προκειμένου να αποφεύγεται διπλή επιβάρυνση με υποχρέωση των οικονομικών φορέων να διενεργούν διαφορετικές αξιολογήσεις συμμόρφωσης για το ίδιο προϊόν.

(20) Ο ευρωπαϊκός θετικός κατάλογος είναι ο κατάλογος αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών στοιχείων, ανάλογα με το είδος των υλικών (οργανικά, τσιμεντοειδή, μεταλλικά, σμάλτα και κεραμικά ή άλλα ανόργανα υλικά) που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την παραγωγή υλικών, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των όρων χρήσης τους και των ορίων μετανάστευσης. Για να περιληφθεί μια αρχική ουσία ή σύνθεση στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο, απαιτείται εκτίμηση κινδύνου της ίδιας της αρχικής ουσίας, των σχετικών προσμείξεων και των προβλέψιμων προϊόντων αντίδρασης και αποδόμησης κατά τη σκοπούμενη χρήση. Η εκτίμηση κινδύνου από τον αιτούντα ή την εθνική αρχή θα πρέπει να καλύπτει κινδύνους για την υγεία που προκύπτουν από την πιθανή μετανάστευση υπό τις χειρότερες προβλέψιμες συνθήκες χρήσης καθώς και την τοξικότητα. Με βάση την εκτίμηση κινδύνου, ο ευρωπαϊκός θετικός κατάλογος θα πρέπει, εφόσον χρειάζεται, να καθορίζει προδιαγραφές για την αρχική ουσία, σύνθεση ή συστατικό στοιχείο και περιορισμούς χρήσης, ποσοτικούς περιορισμούς ή όρια μετανάστευσης για την αρχική ουσία, τις πιθανές προσμείξεις και τα προϊόντα αντίδρασης ή τα συστατικά στοιχεία, προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια του τελικού υλικού που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί σε προϊόν σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Με σκοπό την κατάρτιση του πρώτου ευρωπαϊκού θετικού καταλόγου, θα πρέπει να κοινοποιηθούν στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων που ιδρύθηκε βάσει του κανονισμού αριθ. 1907/2006 («Ο Οργανισμός»), εθνικοί θετικοί κατάλογοι αρχικών ουσιών και συνθέσεων ή άλλες εθνικές διατάξεις, οι μεθοδολογίες που οδήγησαν στην κατάρτιση των εν λόγω εθνικών καταλόγων και διατάξεων, και οι συνοδευτικές εκτιμήσεις κινδύνου για καθεμία από τις αρχικές ουσίες και συνθέσεις. Ο Οργανισμός θα πρέπει, σε αυτή τη βάση, να προτείνει έναν ενιαίο κατάλογο στην Επιτροπή. Ο Οργανισμός θα πρέπει να επανεξετάσει και να γνωμοδοτήσει επί των ουσιών, συνθέσεων και συστατικών στοιχείων του πρώτου ευρωπαϊκού θετικού καταλόγου εγκαίρως ώστε η Επιτροπή να αναθεωρήσει τον κατάλογο έως 15 έτη μετά την έκδοσή του. Με σκοπό την επικαιροποίηση του ευρωπαϊκού θετικού καταλόγου, ο Οργανισμός θα πρέπει να γνωμοδοτεί σχετικά με τη συμπερίληψη ή την αφαίρεση ουσιών και συνθέσεων.

Προκειμένου να διευκολυνθεί η ομοιόμορφη δοκιμή συμμόρφωσης των προϊόντων με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή θα πρέπει να ζητήσει από τη CEN να καταρτίσει πρότυπα για την ομοιόμορφη δοκιμή και αξιολόγηση προϊόντων που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Κατά την κατάρτιση και την επικαιροποίηση του ευρωπαϊκού θετικού καταλόγου, η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει ότι κάθε σχετική πράξη ή εντολή τυποποίησης που εκδίδει δυνάμει άλλης ενωσιακής νομοθεσίας είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

Επιπλέον, το αργότερο 9 έτη μετά την ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, η λειτουργία του συστήματος αυτού θα πρέπει να επανεξεταστεί, προκειμένου να εκτιμηθεί αν διασφαλίζεται σε ολόκληρη την Ένωση η προστασία της ανθρώπινης υγείας και αν εξασφαλίζεται κατά ορθό τρόπο η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς για τα προϊόντα που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης με χρήση εγκεκριμένων υλικών. Επιπλέον, θα πρέπει να εκτιμηθεί αν απαιτείται επιπλέον νομοθετική πρόταση σχετικά με το θέμα αυτό, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των αποτελεσμάτων των αξιολογήσεων του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1935/2004²⁷ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011.

²⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1935/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2004, σχετικά με τα υλικά και αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα και με την κατάργηση των οδηγιών 80/590/ΕΟΚ και 89/109/ΕΟΚ (ΕΕ L 338 της 13.11.2004, σ. 4).

- (21) Προϊόντα που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης θα πρέπει να αποτελούνται από υλικό ή συνδυασμό υλικών που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Ωστόσο, η παρούσα οδηγία αφορά μόνο τις πτυχές υγείας και υγιεινής των υλικών και των ουσιών που χρησιμοποιούνται σε προϊόντα όσον αφορά τις επιπτώσεις τους στην ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, και τους κανόνες για τις δοκιμές συμμόρφωσης και τον ποιοτικό έλεγχο των τελικών προϊόντων. Δεν αφορά άλλες απαιτήσεις, όπως κανόνες σχετικά με τον τρόπο έκφρασης της απόδοσης ή κανόνες για τη δομική ασφάλεια, οι οποίοι μπορεί να ρυθμίζονται ή να απορρέουν από διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης, όπως ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 305/2011 ή ο κανονισμός (ΕΕ) 2016/426. Η συνύπαρξη πτυχών κινδύνου σχετικών με την υγεία και υγιεινή που εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία και πτυχών κινδύνου σχετικών με την ασφάλεια ή άλλους κινδύνους που καλύπτονται από ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης δεν δημιουργεί συγκρούσεις, εφόσον δεν υπάρχει αλληλεπικάλυψη στους κινδύνους που αντιστοίχως καλύπτουν. Μία δυνητική σύγκρουση υφίσταται μεταξύ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011 και της παρούσας οδηγίας, δεδομένου ότι στο παράρτημα Ι σημείο 3 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011 αναφέρεται «η [μη] απελευθέρωση επικίνδυνων ουσιών σε πόσιμο νερό ή ουσιών που έχουν διαφορετικά αρνητικές επιπτώσεις στο πόσιμο νερό» ως μία από τις βασικές απαιτήσεις δομικών έργων. Ωστόσο, αυτή η αλληλεπικάλυψη δεν θα υλοποιηθεί, αν δεν εκδοθεί εντολή τυποποίησης δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011 σχετικά με τις πτυχές υγείας και υγιεινής των προϊόντων που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.
- (22) Είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί αποτελεσματική λήψη αποφάσεων, συντονισμός και διαχείριση των τεχνικών, επιστημονικών και διοικητικών πτυχών της παρούσας οδηγίας σχετικά με τα υλικά που έρχονται σε επαφή με νερό σε επίπεδο Ένωσης. Ο Οργανισμός θα πρέπει να εκτελεί συγκεκριμένα καθήκοντα σχετικά με την αξιολόγηση ουσιών και συνθέσεων για υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό. Κατά συνέπεια, η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων του Οργανισμού η οποία συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 θα πρέπει να διευκολύνει την εκτέλεση ορισμένων καθηκόντων που ανατίθενται στον Οργανισμό με την παρούσα οδηγία, δια γνωμοδοτήσεων.

- (23) Προκειμένου να προκύπτει νερό κατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση, θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται για την επεξεργασία του μη επεξεργασμένου νερού χημικές ουσίες επεξεργασίας και μέσα φιλτραρίσματος. Ωστόσο, οι χημικές ουσίες επεξεργασίας και τα μέσα φιλτραρίσματος μπορεί να ενέχουν κινδύνους για την ασφάλεια του πόσιμου νερού. Ως εκ τούτου, οι διαδικασίες επεξεργασίας και απολύμανσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης θα πρέπει να εξασφαλίζουν τη χρήση και την κατάλληλη διαχείριση αποτελεσματικών και ασφαλών χημικών ουσιών επεξεργασίας και μέσων φιλτραρίσματος, ώστε να αποφεύγονται οι δυσμενείς επιπτώσεις στην υγεία των καταναλωτών. Με την προοπτική αυτή, οι χημικές ουσίες επεξεργασίας και τα μέσα φιλτραρίσματος πρέπει να αξιολογούνται σε σχέση με τα χαρακτηριστικά τους, τις υγειονομικές απαιτήσεις και την καθαρότητα, και δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται περισσότερο από ό,τι είναι αναγκαίο για την αποφυγή κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία. Οι χημικές ουσίες επεξεργασίας δεν πρέπει να ενισχύουν την ανάπτυξη μικροβίων, εκτός εάν υπάρχει τέτοια πρόθεση (π.χ. για την ενίσχυση της μικροβιακής απονίτρωσης). Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εγγυώνται την εξασφάλιση της ποιότητας των χημικών ουσιών επεξεργασίας και των μέσων φιλτραρίσματος, με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012 και χρησιμοποιώντας υπάρχοντα πρότυπα ΕΝ, όταν υφίστανται.

Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι όλα τα προϊόντα, καθώς και οι περιέκτες χημικών αντιδραστηρίων και τα μέσα φιλτραρίσματος, που έρχονται σε επαφή με το πόσιμο νερό τα οποία διατίθενται στην αγορά φέρουν ευανάγνωστη και ανεξίτηλη σήμανση που ενημερώνει τους καταναλωτές, τους φορείς ύδρευσης, τους εγκαταστάτες, τις αρχές και τις ρυθμιστικές αρχές ότι το προϊόν είναι κατάλληλο για χρήση σε επαφή με το πόσιμο νερό (σύμφωνα με τους απαιτούμενους όρους).

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να περιορίζουν ή να απαγορεύουν τη χρήση των βιοκτόνων στην παροχή πόσιμου νερού στο κοινό, περιλαμβανομένων των μεμονωμένων παροχών.

- (24) Προκειμένου να ελαχιστοποιηθεί η ενδεχόμενη παρουσία μολύβδου στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, τα συστατικά μέρη από μόλυβδο στα οικιακά συστήματα διανομής μπορούν να αντικαθίστανται, ιδίως σε έργα επισκευής ή ανακατασκευής υφιστάμενων εγκαταστάσεων. Τα εν λόγω συστατικά μέρη θα πρέπει να αντικαθίστανται από υλικά που συμμορφώνονται με τις ελάχιστες απαιτήσεις για υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό, όπως καθορίζονται με την παρούσα οδηγία. Προκειμένου να επιταχυνθεί η διαδικασία αυτή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάσουν, και κατά περίπτωση να λάβουν, μέτρα για την αντικατάσταση συστατικών μερών από μόλυβδο στα υφιστάμενα οικιακά συστήματα διανομής, εφόσον αυτό είναι οικονομικά και τεχνικά εφικτό.
- (25) Το κάθε κράτος μέλος οφείλει να διασφαλίσει ότι θα θεσπιστούν προγράμματα παρακολούθησης ώστε να ελέγχεται ότι το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας. Το μεγαλύτερο μέρος της παρακολούθησης που πραγματοποιείται για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας διενεργείται από φορείς ύδρευσης. Θα πρέπει να αφήνεται κάποιος βαθμός ευελιξίας στους φορείς ύδρευσης όσον αφορά τις παραμέτρους που αυτοί παρακολουθούν για τους σκοπούς της εκτίμησης κινδύνου και της διαχείρισης κινδύνου του συστήματος παροχής. Εάν κάποια παράμετρος δεν ανιχνεύεται, οι φορείς ύδρευσης θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ελαττώνουν τη συχνότητα παρακολούθησης ή και να διακόπτουν εντελώς την παρακολούθηση της συγκεκριμένης παραμέτρου. Η εκτίμηση κινδύνου του συστήματος παροχής θα πρέπει να εφαρμόζεται για τις περισσότερες παραμέτρους. Ωστόσο, ένας βασικός κατάλογος παραμέτρων θα πρέπει πάντοτε να παρακολουθείται με μια ορισμένη ελάχιστη συχνότητα. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κατά κύριο λόγο διατάξεις σχετικά με τη συχνότητα παρακολούθησης για τους σκοπούς των ελέγχων συμμόρφωσης, και περιλαμβάνει περιορισμένες μόνο διατάξεις για την παρακολούθηση για επιχειρησιακούς σκοπούς. Ενδέχεται να χρειάζεται πρόσθετη παρακολούθηση για επιχειρησιακούς σκοπούς, ώστε να διασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της επεξεργασίας του νερού, κατά την κρίση των φορέων ύδρευσης. Σε αυτό το πλαίσιο, οι φορείς ύδρευσης μπορούν να ανατρέξουν στις κατευθυντήριες οδηγίες και στο εγχειρίδιο σχεδίου για την ασφάλεια των υδάτων που εκδίδει η ΠΟΥ.
- (26) Η προσέγγιση βάσει κινδύνου θα πρέπει να εφαρμοστεί από όλους τους φορείς ύδρευσης, συμπεριλαμβανομένων των μικρών φορέων, καθώς η αξιολόγηση της οδηγίας 98/83/EK κατέδειξε ελλείψεις στην εφαρμογή της από τους εν λόγω φορείς, οφειλόμενες ενίοτε στο κόστος διεξαγωγής περιττών δραστηριοτήτων παρακολούθησης. Όταν ακολουθείται η προσέγγιση βάσει κινδύνου, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα θέματα ασφάλειας.

- (27) Σε περίπτωση μη τήρησης των προδιαγραφών της παρούσας οδηγίας, τα συγκεκριμένα κράτη μέλη θα πρέπει να προβαίνουν αμέσως στη διερεύνηση των αιτίων και να εξασφαλίζουν ότι λαμβάνονται το συντομότερο δυνατόν οι αναγκαίες επανορθωτικές ενέργειες ώστε να αποκαθίσταται η ποιότητα του νερού. Στις περιπτώσεις που η παροχή νερού συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, θα πρέπει να απαγορεύεται η παροχή ή να περιορίζεται η χρήση τέτοιου νερού. Επιπρόσθετα, σε περίπτωση μη τήρησης των ελάχιστων απαιτήσεων για τιμές που αφορούν μικροβιολογικές και χημικές παραμέτρους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεωρούν τη μη τήρηση ως δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, πλην περιπτώσεων στις οποίες η μη τήρηση θεωρείται αμελητέα. Στις περιπτώσεις που απαιτούνται επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 191 παράγραφος 2 της Συνθήκης, θα πρέπει να δίνεται προτεραιότητα σε ενέργειες που αντιμετωπίζουν το πρόβλημα στην πηγή του.
- (28) Υπό ορισμένες συνθήκες και σε δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να συνεχίσουν να χορηγούν παρεκκλίσεις από την παρούσα οδηγία και, υπό αυτό το πρίσμα, απαιτείται η θέσπιση του κατάλληλου πλαισίου για τις εν λόγω παρεκκλίσεις, εφόσον η παρέκκλιση δεν αποτελεί ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στη σχετική περιοχή δεν είναι δυνατόν να διατηρηθεί με κανέναν άλλο εύλογο τρόπο. Οι εν λόγω παρεκκλίσεις θα πρέπει να περιορίζονται σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Οι παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9 της οδηγίας 98/83/EK και εξακολουθούν να ισχύουν κατά την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, θα πρέπει να συνεχίσουν να ισχύουν μέχρι τη λήξη της παρέκκλισης και να ανανεωθούν βάσει της παρούσας οδηγίας μόνο όταν δεν έχει χορηγηθεί ακόμη η δεύτερη παρέκκλιση.

- (29) Στην απάντησή της στην ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών Right2Water το 2014²⁸, η Επιτροπή κάλεσε τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την πρόσβαση σε ένα ελάχιστο επίπεδο ύδρευσης για όλους τους πολίτες, σύμφωνα με τις συστάσεις της ΠΟΥ. Επιπλέον, δεσμεύτηκε να συνεχίσει «να βελτιώνει την πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό [...] για το σύνολο του πληθυσμού μέσω περιβαλλοντικών πολιτικών»²⁹. Αυτό συνάδει με τον στόχο βιώσιμης ανάπτυξης 6 του ΟΗΕ και τη σχετική επιδίωξη «να επιτευχθεί καθολική και ισότιμη πρόσβαση σε ασφαλές και οικονομικώς προσιτό πόσιμο νερό για όλους». Προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα της πρόσβασης στο νερό τα οποία σχετίζονται με την ποιότητα και τη διαθεσιμότητα, και στο πλαίσιο της απάντησης στην ευρωπαϊκή πρωτοβουλία πολιτών και για την υποστήριξη της υλοποίησης της αρχής 20 του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων³⁰ σύμφωνα με την οποία «κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες καλής ποιότητας, στις οποίες περιλαμβάνεται η ύδρευση», τα κράτη μέλη θα πρέπει να αντιμετωπίσουν το ζήτημα της πρόσβασης στο νερό σε εθνικό επίπεδο, διατηρώντας κάποια διακριτική ευχέρεια ως προς το ακριβές είδος των μέτρων που θα εφαρμοστούν. Αυτό θα πρέπει να γίνει με δράσεις που αποσκοπούν στη βελτίωση της πρόσβασης σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης για όλους, -ιδίως μέσω της εγκατάστασης εξοπλισμού σε εσωτερικούς και εξωτερικούς δημόσιους χώρους, όπου είναι τεχνικά εφικτό, και θα μπορούσε επίσης να γίνει μέσω δράσεων που αποσκοπούν στην προώθηση της χρήσης του νερού της βρύσης, για παράδειγμα μέσω της ενθάρρυνσης της δωρεάν παροχής νερού για ανθρώπινη κατανάλωση στα δημόσια κτήρια, ή, δωρεάν ή με χαμηλό τέλος εξυπηρέτησης, για τους πελάτες σε εστιατόρια, καντίνες και υπηρεσίες τροφοδοσίας.
- (30) Η Ένωση και τα κράτη μέλη έχουν δεσμευθεί, στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, για την υλοποίηση των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης, με ταυτόχρονη αναγνώριση της πρωταρχικής ευθύνης των κρατών μελών όσον αφορά τη συνέχεια και την επανεξέταση — σε εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο — της προόδου προς την επίτευξη των ΣΒΑ. Ορισμένοι εκ των ΣΒΑ και το δικαίωμα στο νερό δεν εμπίπτουν στην ενωσιακή περιβαλλοντική ή κοινωνική πολιτική, που έχει περιορισμένο και συμπληρωματικό χαρακτήρα. Λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τα όρια αρμοδιότητας της Ένωσης, είναι ωστόσο σκόπιμο να διασφαλιστεί ότι η σταθερή δέσμευση των κρατών μελών για το δικαίωμα στο νερό θα πρέπει να υλοποιείται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, με ταυτόχρονο σεβασμό της αρχής της επικουρικότητας.

²⁸ COM(2014)177 final.

²⁹ COM(2014)177 final, σ. 12.

³⁰ Διοργανική διακήρυξη για τον ευρωπαϊκό πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων (2017/C 428/09) της 17ης Νοεμβρίου 2017 (EE C 428 της 13.12.2017, σ. 10).

Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη καταβάλλουν επί του παρόντος σημαντικές προσπάθειες για τη βελτίωση της πρόσβασης στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Επιπλέον, το πρωτόκολλο σχετικά με τα ύδατα και την υγεία, της Σύμβασης του 1992 για την προστασία και τη χρήση των διασυνοριακών υδάτων και των διεθνών λιμνών, στο οποίο πολλά κράτη μέλη είναι επίσης συμβαλλόμενα μέρη, αποσκοπεί στην προστασία της ανθρώπινης υγείας μέσω της καλύτερης διαχείρισης των υδάτων και του περιορισμού των ασθενειών που σχετίζονται με το νερό. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τα έγγραφα καθοδήγησης που έχουν καταρτιστεί στο πλαίσιο της εντολής του εν λόγω πρωτοκόλλου, ώστε να εκτιμούν το ιστορικό της πολιτικής³¹ και την αρχική κατάσταση όσον αφορά την πρόσβαση στο νερό³² και να προσδιορίζουν τις αναγκαίες δράσεις³³ για τη βελτίωση της ισότιμης πρόσβασης για όλους.

³¹ https://www.unece.org/env/water/publications/ece_mp.wh_6.html

³² https://www.unece.org/env/water/publications/ece_mp.wh_8.html

³³ <https://www.unece.org/environmental-policy/conventions/water/envwaterpublicationspub/brochuresabout-the-protocol-on-water-and-health/2016/guidance-note-on-the-development-of-action-plans-toensure-equitable-access-to-water-and-sanitation/doc.html>

- (31) Στο ψήφισμά του σχετικά με τη συνέχεια της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας πολιτών «Δικαίωμα στο νερό» (Right2Water)³⁴, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζήτησε από τα κράτη μέλη «να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των ευάλωτων ομάδων της κοινωνίας»³⁵. Οι ιδιαίτερες συνθήκες μειονοτικών ομάδων, όπως οι Ρομά και οι Travellers, είτε μόνιμα εγκατεστημένων είτε όχι –ιδίως η έλλειψη πρόσβασης σε πόσιμο νερό– αναγνωρίστηκαν επίσης στην έκθεση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του πλαισίου της ΕΕ για τις εθνικές στρατηγικές ένταξης των Ρομά³⁶ και στη σύσταση του Συμβουλίου για αποτελεσματικά μέτρα ένταξης των Ρομά στα κράτη μέλη³⁷. Με βάση αυτό το γενικότερο πλαίσιο, τα κράτη μέλη ενδείκνυται να δίνουν ιδιαίτερη προσοχή στις ευάλωτες και περιθωριοποιημένες ομάδες, λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης των ομάδων αυτών στο νερό. Χωρίς να θίγεται το δικαίωμα των κρατών μελών να ορίζουν τα ίδια τις ομάδες αυτές, θα ήταν σημαντικό να περιλαμβάνονται σε αυτές τουλάχιστον οι πρόσφυγες, οι νομαδικές κοινότητες, οι άστεγοι και μειονοτικές ομάδες όπως οι Ρομά και οι Travellers, είτε μόνιμα εγκατεστημένες είτε όχι. Τέτοια μέτρα για τη βελτίωση της πρόσβασης, επαφιόμενα στην κρίση των κρατών μελών, θα μπορούσαν για παράδειγμα να περιλαμβάνουν την παροχή εναλλακτικών συστημάτων ύδρευσης (ατομικές συσκευές επεξεργασίας), την παροχή νερού μέσω υδροφόρων (φορητών και δεξαμενών) και την εξασφάλιση των αναγκαίων υποδομών για τους καταυλισμούς.
- (32) Για να αποκτήσουν οι καταναλωτές μεγαλύτερη επίγνωση των συνεπειών της κατανάλωσης νερού, θα πρέπει να λαμβάνουν με τρόπο εύκολα προσβάσιμο (για παράδειγμα μαζί με τον λογαριασμό τους ή μέσω έξυπνων εφαρμογών) πληροφορίες σχετικά με τον όγκο που καταναλώνουν ετησίως, σχετικά με αλλαγές στην κατανάλωση, συγκριτικά στοιχεία με τη μέση κατανάλωση ανά νοικοκυριό, εφόσον ο φορέας ύδρευσης διαθέτει τέτοιες πληροφορίες, καθώς και σχετικά με την τιμή ανά λίτρο νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, έτσι ώστε να καθίσταται δυνατή η σύγκριση με την τιμή του εμπορευμένου νερού.

³⁴ P8_TA(2015)0294.

³⁵ P8_TA(2015)0294, παράγραφος 62.

³⁶ COM(2014) 209 final.

³⁷ Σύσταση του Συμβουλίου (2013/C 378/01), της 9ης Δεκεμβρίου 2013, για αποτελεσματικά μέτρα ένταξης των Ρομά στα κράτη μέλη (ΕΕ C 378 της 24.12.2013, σ. 1).

- (33) Το 7^ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 «Ευημερία εντός των ορίων του πλανήτη μας»³⁸ προβλέπει ότι το κοινό πρέπει να έχει πρόσβαση σε σαφείς πληροφορίες σχετικά με το περιβάλλον σε εθνικό επίπεδο. Η οδηγία 98/83/EK περιλάμβανε προβλέψεις μόνο για την παθητική πρόσβαση σε πληροφορίες, και ως εκ τούτου τα κράτη μέλη απλώς διασφάλιζαν τη διαθεσιμότητα των πληροφοριών. Συνεπώς, οι εν λόγω διατάξεις θα πρέπει να αντικατασταθούν, ώστε να διασφαλιστεί ότι επικαιροποιημένες πληροφορίες θα πρέπει να είναι διαθέσιμες στους καταναλωτές διαδικτυακά, κατά τρόπο εξατομικευμένο και φιλικό προς τον χρήστη. Οι καταναλωτές θα πρέπει επίσης να μπορούν να ζητήσουν πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες με άλλα μέσα, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος.

Οι επικαιροποιημένες πληροφορίες θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα των προγραμμάτων παρακολούθησης, τα εφαρμοζόμενα είδη επεξεργασίας και απολύμανσης νερού, πληροφορίες για την υπέρβαση των παραμετρικών τιμών που έχουν σημασία για την ανθρώπινη υγεία, σχετικές πληροφορίες για την εκτίμηση κινδύνου και τη διαχείριση κινδύνου του συστήματος παροχής, συμβουλές σχετικά με τον τρόπο μείωσης της κατανάλωσης νερού και αποφυγής των κινδύνων για την υγεία λόγω στάσιμου νερού, αλλά και πρόσθετες πληροφορίες ενδεχομένως χρήσιμες για το κοινό, όπως πληροφορίες σχετικά με τους δείκτες (σίδηρος, σκληρότητα, μεταλλικά στοιχεία, κλπ.) που συχνά επηρεάζουν την αντίληψη των καταναλωτών για το νερό της βρύσης. Επιπλέον, ως ανταπόκριση στα συμφέροντα των καταναλωτών για θέματα που αφορούν το νερό, θα πρέπει να χορηγείται πρόσβαση, κατόπιν αιτήματος, στα διαθέσιμα ιστορικά δεδομένα σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης και τις υπερβάσεις.

Για τους φορείς ύδρευσης που παρέχουν τουλάχιστον 10 000 m³ ανά ημέρα ή εξυπηρετούν τουλάχιστον 50 000 άτομα, επιπρόσθετες πληροφορίες, μεταξύ άλλων για την αποτελεσματικότητα των επιδόσεων, τα ποσοστά διαρροών, το ιδιοκτησιακό καθεστώς και την τιμολογιακή διάρθρωση, θα πρέπει επίσης να είναι διαθέσιμες στο διαδίκτυο. Σκοπός της καλύτερης ενημέρωσης των καταναλωτών με σχετικές πληροφορίες και της ενισχυμένης διαφάνειας θα πρέπει να είναι η αύξηση της εμπιστοσύνης των πολιτών στο νερό που τους παρέχεται καθώς και στις υπηρεσίες υδροδότησης, και θα πρέπει να οδηγήσει στην αύξηση της χρήσης του νερού της βρύσης ως πόσιμου, πράγμα που θα μπορούσε να συμβάλει σε μείωση χρήσης πλαστικού και πλαστικών απορριμμάτων και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, και σε θετικό αντίκτυπο για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και για το περιβάλλον εν γένει.

³⁸ Απόφαση αριθ. 1386/2013/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με γενικό ενωσιακό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον έως το 2020 «Ευημερία εντός των ορίων του πλανήτη μας» (ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 171).

- (34) Με τη βελτίωση των τεχνικών παρακολούθησης, τα ποσοστά διαρροής γίνονται όλο και πιο εμφανή. Προκειμένου να βελτιωθεί η αποδοτικότητα των υποδομών ύδρευσης περιλαμβανομένης της αποφυγής υπερεκμετάλλευσης σπάνιων υδάτινων πόρων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, θα πρέπει να γίνεται εκτίμηση των επιπέδων διαρροής νερού από όλα τα κράτη μέλη και τα επίπεδα διαρροής να μειώνονται σε περίπτωση που υπερβαίνουν ένα ορισμένο όριο.
- (35) Η οδηγία 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου³⁹ αποσκοπεί στη διασφάλιση του δικαιώματος πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες στα κράτη μέλη σύμφωνα με τη σύμβαση του Ωρχους. Περιλαμβάνει γενικές υποχρεώσεις που αφορούν τόσο την παροχή πρόσβασης σε περιβαλλοντικές πληροφορίες κατόπιν αιτήματος όσο και την ενεργητική διάδοση τέτοιων πληροφοριών. Η οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁰ έχει και αυτή ευρύ αντικείμενο, καθώς καλύπτει την ανταλλαγή χωρικών πληροφοριών, στις οποίες περιλαμβάνονται και σύνολα δεδομένων πάνω σε διάφορα περιβαλλοντικά ζητήματα. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας που αφορούν την πρόσβαση σε πληροφορίες και τις ρυθμίσεις ανταλλαγής δεδομένων θα συμπληρώνουν τις εν λόγω οδηγίες και δεν θα συνιστούν χωριστό νομικό καθεστώς. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την παροχή πληροφορήσης στο κοινό και σχετικά με τις πληροφορίες για την παρακολούθηση της υλοποίησης δεν θα πρέπει να θίγουν τις οδηγίες 2003/4/EK και 2007/2/EK.

³⁹ Οδηγία 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 14.2.2003, σ. 26).

⁴⁰ Οδηγία 2007/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (INSPIRE) (ΕΕ L 108 της 25.4.2007, σ. 1).

- (36) Η οδηγία 98/83/EK δεν θέσπιζε υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων για τους μικρούς φορείς ύδρευσης. Προκειμένου να διορθωθεί αυτό, και για να αντιμετωπιστεί η ανάγκη για πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή και τη συμμόρφωση, θα πρέπει να θεσπιστεί ένα νέο σύστημα σύμφωνα με το οποίο τα κράτη μέλη υποχρεούνται να δημιουργήσουν, να ενημερώνουν και να διαθέτουν στην Επιτροπή και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος σύνολα δεδομένων που θα περιέχουν μόνο τα συναφή δεδομένα, όπως η υπέρβαση παραμετρικών τιμών και περιστατικά ορισμένης σοβαρότητας. Με τον τρόπο αυτόν, θα διασφαλίζεται ότι ο διοικητικός φόρτος όλων των αρχών παραμένει όσο το δυνατόν πιο περιορισμένος. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η κατάλληλη υποδομή για την πρόσβαση του κοινού, την υποβολή στοιχείων και την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να βασίσουν τις σχετικές προδιαγραφές δεδομένων στην οδηγία 2007/2/EK και στις εκτελεστικές πράξεις της.
- (37) Τα στοιχεία που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη δεν είναι απαραίτητα μόνο για σκοπούς ελέγχου της συμμόρφωσης, αλλά και για να είναι η Επιτροπή σε θέση να παρακολουθεί και να αξιολογεί τις επιδόσεις της νομοθεσίας σε σχέση με τους στόχους που επιδιώκει, ώστε να υποβοηθείται κάθε μελλοντική αξιολόγηση της νομοθεσίας σύμφωνα με την παράγραφο 22 της διοργανικής συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, της 13ης Απριλίου 2016⁴¹. Στο πλαίσιο αυτό, χρειάζονται συναφή δεδομένα που θα επιτρέψουν την καλύτερη αξιολόγηση της αποδοτικότητας, της αποτελεσματικότητας, της σημασίας και της προστιθέμενης αξίας της οδηγίας για την ΕΕ και, ως εκ τούτου, χρειάζεται να θεσπιστούν κατάλληλοι μηχανισμοί υποβολής στοιχείων που να μπορούν να χρησιμεύουν και ως δείκτες για κάθε μελλοντική αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας.
- (38) Σύμφωνα με την παράγραφο 22 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου, η Επιτροπή οφείλει να διενεργήσει αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας εντός ορισμένης προθεσμίας από την ημερομηνία που τάσσεται για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο. Η αξιολόγηση αυτή θα πρέπει να βασίζεται στην εμπειρία που αποκτήθηκε και στα δεδομένα που συγκεντρώθηκαν κατά την εφαρμογή της οδηγίας, σε τυχόν διαθέσιμες συστάσεις της ΠΟΥ, καθώς και σε σχετικά επιστημονικά, αναλυτικά και επιδημιολογικά δεδομένα.

⁴¹ ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

- (39) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία επιδιώκει να προαγάγει τις αρχές που αφορούν την υγειονομική περίθαλψη, την πρόσβαση σε υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος, την προστασία του περιβάλλοντος και την προστασία των καταναλωτών.

(40) Η αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας και ο σκοπός της, δηλαδή η προστασία της ανθρώπινης υγείας στο πλαίσιο της πολιτικής περιβάλλοντος της Ένωσης, απαιτεί τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή, κατά περίπτωση, οι νομίμως συσταθείσες οργανώσεις τους, να έχουν τη δυνατότητα να στηρίζονται σε αυτήν ενώπιον των δικαστηρίων και τα εθνικά δικαστήρια να μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την εν λόγω οδηγία ως στοιχείο του ενωσιακού δικαίου, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να εξετάζουν αποφάσεις εθνικών αρχών κατά περίπτωση. Επιπλέον, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, δυνάμει της αρχής της καλόπιστης συνεργασίας που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της ΣΕΕ, εναπόκειται στα δικαστήρια των κρατών μελών να διασφαλίζουν τη δικαστική προστασία των δικαιωμάτων του προσώπου βάσει του δικαίου της Ένωσης, ενώ το άρθρο 19 παράγραφος 1 της ΣΕΕ επιβάλλει επιπλέον στα κράτη μέλη να προβλέπουν τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι αναγκαία για να διασφαλίζεται η πραγματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση μιας οδηγίας που αποσκοπεί στην προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις τυχόν μόλυνσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Επιπρόσθετα, σύμφωνα με τη σύμβαση του Ώρχους για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα⁴², οι ενδιαφερόμενοι πολίτες πρέπει να έχουν πρόσβαση στη δικαιοσύνη, προκειμένου να συμβάλλουν στην προστασία του δικαιώματος διαβίωσης σε περιβάλλον κατάλληλο για την προσωπική υγεία και ευημερία. Με την απόφαση 2018/881 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2018⁴³, ζητήθηκε από την Επιτροπή να εκπονήσει μελέτη έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2019 και, εφόσον ενδείκνυται βάσει της μελέτης, να υποβάλει μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2020 πρόταση για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1367/2006⁴⁴, προκειμένου να εξεταστούν τα πορίσματα της επιτροπής συμμόρφωσης της σύμβασης του Ώρχους στην υπόθεση ACCC/C/2008/32. Η Επιτροπή υπέβαλε τη μελέτη εντός της εν λόγω προθεσμίας και δήλωσε, στην ανακοίνωσή της για την ευρωπαϊκή πράσινη συμφωνία της 11ης Δεκεμβρίου 2019⁴⁵, ότι «θα εξετάσει το ενδεχόμενο αναθεώρησης του κανονισμού Ώρχους για τη βελτίωση της πρόσβασης σε διοικητική και δικαστική επανεξέταση σε επίπεδο ΕΕ για τους πολίτες και τις ΜΚΟ που ανησυχούν για τη νομιμότητα των αποφάσεων που έχουν επιπτώσεις στο περιβάλλον». Είναι σημαντικό η Επιτροπή να αναλάβει επίσης δράση για τη βελτίωση της πρόσβασης στη δικαιοσύνη των πολιτών και των ΜΚΟ ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων σε όλα τα κράτη μέλη.

⁴² ΕΕ L 124 της 17.5.2005, σ. 4.

⁴³ Απόφαση (ΕΕ) 2018/881 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2018, με την οποία καλείται η Επιτροπή να υποβάλει μελέτη σχετικά με τις επιλογές της Ένωσης για την εξέταση των ευρημάτων της επιτροπής συμμόρφωσης της σύμβασης του Ώρχους στην υπόθεση ACCC/C/2008/32 και, εφόσον ενδείκνυται με βάση τα αποτελέσματα της μελέτης, πρόταση για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 (ΕΕ L 155 της 19.6.2018, σ.6).

⁴⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Århus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα.

⁴⁵ COM(2019) 640 final.

(41) Για την προσαρμογή της παρούσας οδηγίας στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο ή για τον καθορισμό απαιτήσεων παρακολούθησης για τους σκοπούς των εκτιμήσεων πηγών κινδύνου και των εκτιμήσεων κινδύνου οικιακής διανομής, η Επιτροπή θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης όσον αφορά τη θέσπιση ορίου για τις διαρροές, τον καθορισμό της διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης για τα προϊόντα σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, τον καθορισμό διαδικασίας αιτήσεων προς τον Οργανισμό για την προσθήκη ή την αφαίρεση ουσιών από τους θετικούς καταλόγους, τη θέσπιση σήμανσης για προϊόντα που έρχονται σε επαφή με το νερό, την έγκριση μεθοδολογίας για τη μέτρηση των μικροπλαστικών, την τροποποίηση του παραρτήματος III και την τροποποίηση της παραμετρικής τιμής για τη δισφαινόλη Α στο παράρτημα I μέρος Β. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διενεργεί τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, μεταξύ άλλων και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, και οι εν λόγω διαβουλεύσεις να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων. Επιπλέον, η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο παράρτημα I μέρος Γ σημείωση 10 της οδηγίας 98/83/EK, για τον καθορισμό συχνοτήτων παρακολούθησης και μεθόδων παρακολούθησης για ραδιενεργές ουσίες, είναι πλέον άνευ αντικειμένου λόγω της έκδοσης της οδηγίας 2013/51/Ευρατόμ⁴⁶ του Συμβουλίου και θα πρέπει επομένως να διαγραφεί. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο παράρτημα III μέρος Α δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 98/83/EK σχετικά με τροποποιήσεις της οδηγίας δεν είναι πλέον απαραίτητη και θα πρέπει να διαγραφεί.

⁴⁶ Οδηγία 2013/51/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, περί θεσπίσεως απαιτήσεων προστασίας της υγείας του πληθυσμού από ραδιενεργές ουσίες που περιέχονται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 296 της 7.11.2013, σ. 12).

- (42) Προκειμένου να εξασφαλιστούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες για την έγκριση μεθοδολογιών για τη δοκιμή και την αποδοχή ουσιών, ευρωπαϊκών θετικών καταλόγων ουσιών, και διαδικασιών και μεθόδων για τελικά υλικά παρασκευάζονται από τις εν λόγω ουσίες. Εκτελεστικές αρμοδιότητες θα πρέπει επίσης να ανατεθούν στην Επιτροπή για την επιλογή της μορφής και των τρόπων παρουσίασης των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται από τα κράτη μέλη και να συγκεντρώνονται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, καθώς και για την κατάρτιση και επικαιροποίηση καταλόγου επιτήρησης. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁷.
- (43) Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων της οδηγίας 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁸, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σχετικά με τις επιβλητέες κυρώσεις για παραβάσεις των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι κυρώσεις αυτές θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

⁴⁷ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13).

⁴⁸ Οδηγία 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου (ΕΕ L 328 της 6.12.2008, σ. 28).

- (44) Προκειμένου οι φορείς ύδρευσης να διαθέτουν πλήρες σύνολο διαθέσιμων στοιχείων όταν αρχίζουν να εφαρμόζουν την εκτίμηση κινδύνου στην παροχή, θα πρέπει να καθιερωθεί μεταβατική περίοδος 3 ετών για νέες παραμέτρους. Αυτό θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να διενεργήσουν τον εντοπισμό των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων κατά τη διάρκεια αυτών των πρώτων 3 ετών από την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της παρούσας οδηγίας, παρέχοντας ήδη με τον τρόπο αυτό στοιχεία στους φορείς ύδρευσης όσον αφορά αυτές τις νέες παραμέτρους και αποφεύγοντας τυχόν περιττή παρακολούθηση από τους φορείς ύδρευσης, εάν διαπιστωθεί ότι μία παράμετρος δεν χρειάζεται να παρακολουθείται μέσω αυτού του πρώτου εντοπισμού των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων. Κατά τη διάρκεια αυτών των αρχικών 3 ετών, οι φορείς ύδρευσης θα πρέπει εντούτοις να διενεργήσουν την εκτίμηση κινδύνου στην παροχή (ή να χρησιμοποιήσουν υφιστάμενες εκτιμήσεις κινδύνου που έχουν ήδη διενεργηθεί δυνάμει της οδηγίας (ΕΕ) 2015/1787) για τις παραμέτρους εκείνες που αποτελούσαν μέρος του παραρτήματος I της οδηγίας 98/83/ΕΚ, επειδή τα δεδομένα αυτά θα είναι ήδη διαθέσιμα για τις εν λόγω παραμέτρους όταν τεθεί σε ισχύ η παρούσα οδηγία.
- (45) Η οδηγία 2013/51/Ευρατόμ θεσπίζει ειδικές ρυθμίσεις για την παρακολούθηση των ραδιενεργών ουσιών στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Ως εκ τούτου, η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θεσπίζει παραμετρικές τιμές για τη ραδιενέργεια.
- (46) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, συγκεκριμένα η προστασία της ανθρώπινης υγείας, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη αλλά μπορεί μάλλον, λόγω της κλίμακας και των συνεπειών της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (47) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν τροποποιήσεις ουσίας των προϋπαρχουσών οδηγιών. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων που δεν τροποποιούνται, απορρέει από τις προϋπάρχουσες οδηγίες.
- (48) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα VI μέρος Β.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχος

1. Η παρούσα οδηγία αφορά την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης για τους πάντες εντός της Ένωσης.
2. Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η προστασία της ανθρώπινης υγείας από τις δυσμενείς επιπτώσεις που οφείλονται στη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, μέσω της εξασφάλισης ότι είναι υγιεινό και καθαρό, καθώς και η βελτίωση της πρόσβασης σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «νερό ανθρώπινης κατανάλωσης»:
 - α) το νερό, είτε στη φυσική του κατάσταση είτε μετά από επεξεργασία, που προορίζεται για πόση, μαγείρεμα, προπαρασκευή τροφής ή άλλες οικιακές χρήσεις τόσο σε δημόσιους όσο και σε ιδιωτικούς χώρους, ανεξάρτητα από την προέλευσή του και από το εάν παρέχεται από δίκτυο διανομής, παρέχεται από βυτίο ή-τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, συμπεριλαμβανομένων των νερών πηγής·
 - β) το νερό που χρησιμοποιείται σε οποιαδήποτε επιχείρηση τροφίμων για την παρασκευή, επεξεργασία, συντήρηση ή εμπορία προϊόντων ή ουσιών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση.
2. «οικιακό σύστημα διανομής»: οι σωληνώσεις, τα εξαρτήματα και οι συσκευές που έχουν εγκατασταθεί μεταξύ των βρυσών που συνήθως χρησιμοποιούνται για ανθρώπινη κατανάλωση είτε σε δημόσιους είτε σε ιδιωτικούς χώρους και του δικτύου διανομής, αλλά μόνον εφόσον αυτά δεν υπάγονται στην ευθύνη του φορέα ύδρευσης, υπό την ιδιότητά του αυτή, σύμφωνα με τη σχετική εθνική νομοθεσία.

3. «φορέας ύδρευσης»: οντότητα που παρέχει νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.
4. «χώροι προτεραιότητας»: μεγάλοι, μη οικιακοί χώροι με πολλούς χρήστες δυνητικά εκτεθειμένους σε κινδύνους που συνδέονται με το νερό, ιδίως μεγάλοι χώροι για δημόσια χρήση, όπως προσδιορίζονται από τα κράτη μέλη.
5. «επιχείρηση τροφίμων»: επιχείρηση τροφίμων όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002.
6. «υπεύθυνος επιχείρησης τροφίμων»: υπεύθυνος επιχείρησης τροφίμων όπως ορίζεται στο άρθρο 3 σημείο 3 του κανονισμού 178/2002.
7. «πηγή κινδύνου»: βιολογικός, χημικός, φυσικός ή ραδιολογικός παράγοντας στο νερό, ή άλλη πτυχή της κατάστασης του νερού, με πιθανότητα πρόκλησης βλάβης στην ανθρώπινη υγεία.
8. «επικίνδυνο συμβάν»: συμβάν που εισάγει πηγές κινδύνου στο, ή αδυνατεί να τις αφαιρέσει από το, σύστημα παροχής νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.
9. «κίνδυνος»: ο συνδυασμός της πιθανότητας επικίνδυνου συμβάντος και της σοβαρότητας των συνεπειών, εάν η πηγή κινδύνου και το επικίνδυνο συμβάν παρουσιαστούν στο σύστημα παροχής νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

Άρθρο 3
Εξαιρέσεις

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:
 - α) στα φυσικά μεταλλικά νερά που αναγνωρίζονται ως τέτοια από την αρμόδια αρχή, όπως αναφέρεται στην οδηγία 2009/54/ΕΚ·

- β) στο νερό που θεωρείται φαρμακευτικό ιδιοσκεύασμα κατά την έννοια της οδηγίας 2001/83/EK.
2. Τα σκάφη που αφαλατώνουν νερό, μεταφέρουν επιβάτες και ενεργούν ως φορείς ύδρευσης, υπόκεινται μόνο στα άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 13 και 14 της παρούσας οδηγίας και τα σχετικά παραρτήματά της.
3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας:
- α) το νερό που προορίζεται αποκλειστικά για σκοπούς για τους οποίους οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η ποιότητα του νερού δεν επηρεάζει, άμεσα ή έμμεσα, την υγεία των ενδιαφερόμενων καταναλωτών·
- β) το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που λαμβάνεται από συγκεκριμένη πηγή με παροχή κάτω των 10 m³ ημερησίως κατά μέσο όρο ή που εξυπηρετεί κάτω από 50 άτομα, εκτός εάν το νερό διατίθεται στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας.
4. Τα κράτη μέλη που εφαρμόζουν τις εξαιρέσεις της παραγράφου 3 στοιχείο β) εξασφαλίζουν ότι ο ενδιαφερόμενος πληθυσμός ενημερώνεται σχετικά καθώς και για κάθε ενέργεια που μπορεί να αναληφθεί για να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία από τις δυσμενείς επιπτώσεις που οφείλονται στη μόλυνση του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Επιπλέον, όταν ένας ενδεχόμενος κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία λόγω της ποιότητας του νερού αυτού είναι προφανής, πρέπει να παρέχονται αμέσως οι κατάλληλες οδηγίες στον ενδιαφερόμενο πληθυσμό.
5. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν τους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων από τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, όσον αφορά το νερό που χρησιμοποιείται για τους συγκεκριμένους σκοπούς της επιχείρησης τροφίμων, εάν οι αρμόδιες εθνικές αρχές βεβαιωθούν ότι η ποιότητα του νερού αυτού δεν μπορεί να επηρεάσει την ασφάλεια των τροφίμων στην τελική τους μορφή και εφόσον η παροχή νερού συμμορφώνεται με τις σχετικές υποχρεώσεις ιδίως με βάση τις διαδικασίες για τις αρχές «ανάλυσης κινδύνου και κρίσιμων σημείων ελέγχου» και τις επανορθωτικές ενέργειες δυνάμει της συναφούς νομοθεσίας της Ένωσης περί τροφίμων.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι παραγωγοί νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία πληρούν τις απαιτήσεις των άρθρων 1 έως 5 και του παραρτήματος Ι μέρη Α και Β.

Ωστόσο, οι ελάχιστες απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α δεν εφαρμόζονται στο εμφιαλωμένο νερό πηγής όπως αναφέρεται στην οδηγία 2009/54/ΕΚ.

6. Οι φορείς ύδρευσης που παρέχουν λιγότερα από 10 m³ ανά ημέρα κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν λιγότερα από 50 άτομα στο πλαίσιο εμπορικής ή δημόσιας δραστηριότητας υπόκεινται μόνο στα άρθρα 1, 2, 3, 4, 5, 6, 13, 14 και 15 της παρούσας οδηγίας καθώς και στα σχετικά παραρτήματα.

Άρθρο 4 *Γενικές υποχρεώσεις*

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους δυνάμει άλλων ενωσιακών διατάξεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι υγιεινό και καθαρό. Για τους σκοπούς των ελαχίστων απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας, το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης είναι υγιεινό και καθαρό εφόσον πληροί όλες τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) είναι απαλλαγμένο μικροοργανισμών και παρασίτων, και οποιωνδήποτε ουσιών, σε αριθμούς και συγκεντρώσεις που αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία·
 - β) πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις του παραρτήματος Ι μέρη Α, Β και Δ·
 - γ) τα κράτη μέλη έχουν λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν προς τις απαιτήσεις που παρατίθενται στα άρθρα 5 έως 14 της παρούσας οδηγίας.
2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας βασίζονται στην αρχή της προφύλαξης και δεν οδηγούν, σε καμιά περίπτωση, σε άμεση ή έμμεση υποβάθμιση της σημερινής ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, ούτε σε αύξηση της ρύπανσης του νερού που χρησιμοποιείται για την παραγωγή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

3. Σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διενεργείται εκτίμηση των επιπέδων διαρροής νερού στην επικράτειά τους και της δυνατότητας βελτιώσεων στη μείωση των διαρροών νερού, με τη χρήση της μεθόδου αξιολόγησης του δείκτη διαρροών υποδομών (ILI) ή άλλης κατάλληλης μεθόδου. Η εκτίμηση αυτή λαμβάνει υπόψη τις σχετικές υγειονομικές, περιβαλλοντικές, τεχνικές και οικονομικές πτυχές και καλύπτει τουλάχιστον τους φορείς ύδρευσης που παρέχουν κατ' ελάχιστον 10 000 m³ ανά ημέρα ή εξυπηρετούν τουλάχιστον 50 000 άτομα.

Τα αποτελέσματα της εκτίμησης κοινοποιούνται στην Επιτροπή έως ... [3 έτη μετά την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο της παρούσας οδηγίας].

Έως ... [5 έτη μετά την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο], η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, σύμφωνα με το άρθρο 21, ορίζοντας κατώφλι βασισμένο στον δείκτη ILI ή άλλη κατάλληλη μέθοδο, άνω του οποίου τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλουν σχέδιο δράσης. Η εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξη καταρτίζεται χρησιμοποιώντας τις εκτιμήσεις των κρατών μελών και τον μέσο βαθμό διαρροών στην Ένωση που καθορίζεται βάσει αυτών των εκτιμήσεων.

Κράτη μέλη τα οποία έχουν ποσοστό διαρροών που υπερβαίνει το κατώφλι που καθορίζεται στην κατ' εξουσιοδότηση πράξη υποβάλλουν στην Επιτροπή σχέδιο δράσης έως... [2 έτη μετά την έκδοση της κατ' εξουσιοδότηση πράξης], περιγράφοντας δέσμη μέτρων που πρέπει να ληφθούν για τη μείωση του βαθμού διαρροών τους.

Άρθρο 5

Ποιοτικές προδιαγραφές

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τιμές για τις παραμέτρους του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα I.
2. Οι τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 δεν είναι λιγότερο αυστηρές από τις τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρη Α, Β, Γ και Δ. Όσον αφορά τις παραμέτρους που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I μέρος Γ, οι τιμές καθορίζονται μόνο για λόγους παρακολούθησης και για τη διασφάλιση της τήρησης των υποχρεώσεων που ορίζονται στο άρθρο 14.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τιμές για πρόσθετες παραμέτρους που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I όταν το επιβάλλει η προστασία της δημόσιας υγείας στο εθνικό τους έδαφος ή σε μέρος αυτού. Οι καθοριζόμενες τιμές πληρούν, τουλάχιστον, τις απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α).

Άρθρο 6 *Σημείο τήρησης*

1. Οι παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 για τις παραμέτρους που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρη Α και Β τηρούνται:
- α) για το νερό που παρέχεται από δίκτυο διανομής, στο σημείο, εντός του κτιρίου ή της κτιριακής εγκατάστασης, στο οποίο βγαίνει από τις βρύσες που χρησιμοποιούνται συνήθως για ανθρώπινη κατανάλωση·
 - β) για το νερό που παρέχεται από βυτίο, στο σημείο όπου το νερό βγαίνει από το βυτίο·
 - γ) για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, στο σημείο στο οποίο το νερό τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία·
 - δ) για το νερό που χρησιμοποιείται σε επιχείρηση τροφίμων, στο σημείο όπου το νερό χρησιμοποιείται στην επιχείρηση.
2. Στην περίπτωση του νερού της παραγράφου 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη τεκμαίρεται ότι πληρούν τις υποχρεώσεις του παρόντος άρθρου, του άρθρου 4 και του άρθρου 14 παράγραφος 2, εφόσον είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 οφείλεται στο οικιακό σύστημα διανομής ή στη συντήρησή του, εξαιρουμένων των χώρων προτεραιότητας τους οποίους καλύπτει το άρθρο 10.

3. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 2 και υπάρχει ο κίνδυνος το νερό της παραγράφου 1 στοιχείο α) να μην ανταποκρίνεται στις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν παρόλα ταύτα ότι:
- α) λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα ώστε να μειωθεί ή να εξαλειφθεί ο κίνδυνος μη τήρησης των παραμετρικών τιμών, όπως η παροχή οδηγιών στους ιδιοκτήτες σχετικά με κάθε ενδεχόμενη επανορθωτική ενέργεια που θα μπορούσαν να αναλάβουν και, αν είναι αναγκαίο, λαμβάνονται άλλα μέτρα, όπως κατάλληλες τεχνικές επεξεργασίας, προκειμένου να μεταβληθεί η φύση ή οι ιδιότητες του νερού πριν από τη διάθεσή του, ώστε να μειωθεί ή να εξαλειφθεί ο κίνδυνος ότι το νερό δεν ανταποκρίνεται στις παραμετρικές τιμές μετά τη διάθεση· και
 - β) οι ενδιαφερόμενοι καταναλωτές ενημερώνονται δεόντως και λαμβάνουν οδηγίες για ενδεχόμενες πρόσθετες επανορθωτικές ενέργειες που θα πρέπει να αναλάβουν.

Άρθρο 7
Προσέγγιση βάσει κινδύνου για την ασφάλεια του νερού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η παροχή, η επεξεργασία και η διανομή του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης υπόκεινται σε προσέγγιση με βάση τον κίνδυνο που καλύπτει το σύνολο της αλυσίδας εφοδιασμού από τη λεκάνη απορροής, την υδροληψία, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή του νερού έως το σημείο τήρησης που καθορίζεται στο άρθρο 6.

Η προσέγγιση βάσει κινδύνου περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου της ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία άντλησης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το άρθρο 8·
- β) εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου για κάθε σύστημα παροχής νερού που περιλαμβάνει την υδροληψία, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή του νερού έως το σημείο παροχής που διενεργούν οι φορείς ύδρευσης σύμφωνα με το άρθρο 9·

γ) εκτίμηση κινδύνου για τα οικιακά συστήματα διανομής, σύμφωνα με το άρθρο 10.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να προσαρμόζουν την εφαρμογή της προσέγγισης βάσει κινδύνου, χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο τον στόχο της παρούσας οδηγίας σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και την υγεία των καταναλωτών, όταν υπάρχουν ιδιαίτεροι περιορισμοί λόγω γεωγραφικών συνθηκών, όπως ο απομακρυσμένος χαρακτήρας ή η προσπελασιμότητα της ζώνης παροχής νερού.
3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν σαφή και κατάλληλη κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη, για την εφαρμογή της προσέγγισης βάσει κινδύνου. Αυτή η κατανομή αρμοδιοτήτων είναι προσαρμοσμένη στο θεσμικό και νομικό τους πλαίσιο.
4. Η πρώτη εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου της ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας διενεργείται έως [τεσσεράμισι έτη από την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο]. Επανεξετάζεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν τα 6 έτη, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης που προβλέπεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΟΚ και επικαιροποιείται όποτε κρίνεται αναγκαίο.
5. Η πρώτη εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου για το σύστημα παροχής διενεργείται έως [6 έτη από την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο]. Επανεξετάζεται ανά τακτά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν τα 6 έτη και επικαιροποιείται όποτε κρίνεται αναγκαίο.
6. Η πρώτη εκτίμηση κινδύνου για τα οικιακά συστήματα διανομής διενεργείται έως [6 έτη από την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο]. Επανεξετάζεται κάθε 6 έτη και επικαιροποιείται όποτε κρίνεται αναγκαίο.
7. Οι προθεσμίες που αναφέρονται στις παραγράφους 4, 5 και 6 δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι λαμβάνονται μέτρα, το συντομότερο δυνατό, μόλις εντοπιστούν και εκτιμηθούν οι κίνδυνοι.

Άρθρο 8

Εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου της ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία άντλησης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 4 έως 8 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διενεργείται εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου της ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας. Περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) χαρακτηρισμό της ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας, περιλαμβανομένων:
 - (i) ταυτοποίησης και χαρτογράφησης της ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας·
 - (ii) χαρτογράφησης των ζωνών ασφαλείας, εφόσον έχουν καθοριστεί τέτοιες ζώνες σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK·
 - (iii) γεωγραφικών στοιχείων αναφοράς όλων των σημείων υδροληψίας στην ή στις λεκάνες απορροής· δεδομένου ότι τα δεδομένα που αναφέρονται στο παρόν σημείο είναι δυνητικώς ευαίσθητα, ιδίως στο πλαίσιο της δημόσιας υγείας και της δημόσιας ασφάλειας, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα δεδομένα αυτά προστατεύονται και κοινοποιούνται μόνο στις αρμόδιες αρχές και τους φορείς ύδρευσης·
 - (iv) περιγραφής της χρήσης των γαιών, απορροής και διαδικασιών αναπλήρωσης στην ή στις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας.

Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7 της οδηγίας 2000/60/EK·

 - β) ταυτοποίηση των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων στην ή στις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας και εκτίμηση του κινδύνου που μπορεί να ενέχουν για την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Η εκτίμηση κινδύνου αξιολογεί πιθανούς κινδύνους που ενδεχομένως θα υποβάθμιζαν την ποιότητα του νερού σε βαθμό που μπορεί να συνιστά κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2000/60/EK, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τις σημαντικές πιέσεις που συλλέγονται σύμφωνα με τα σημεία 1.4, 1.5 και 2.3 έως 2.5 του παραρτήματος II της εν λόγω οδηγίας·

- γ) κατάλληλη παρακολούθηση στα επιφανειακά και/ή στα υπόγεια ύδατα στην ή στις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας ή στο μη επεξεργασμένο νερό, των σχετικών παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων που επιλέγονται από τους ακόλουθους καταλόγους:
- (i) παράμετροι που απαριθμούνται στα μέρη Α και Β του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας·
 - (ii) ρύποι υπόγειων υδάτων που παρατίθενται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴⁹, καθώς και ρύποι και δείκτες ρύπανσης για τους οποίους έχουν θεσπιστεί ανώτερες αποδεκτές τιμές από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ της εν λόγω οδηγίας·
 - (iii) ουσίες προτεραιότητας και ορισμένοι άλλοι ρύποι που παρατίθενται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁵⁰.
 - (iv) συγκεκριμένοι ρύποι λεκανών απορροής ποταμών που καθορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ·
 - (v) άλλοι σχετικοί ρύποι για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, που καθορίζουν τα κράτη μέλη βάσει των πληροφοριών που συλλέγονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου·
 - (vi) ουσίες που απαντώνται στη φύση και ενδέχεται να συνιστούν πηγή κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία μέσω του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·
 - (vii) ουσίες και ενώσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 8 της παρούσας οδηγίας.

⁴⁹ Οδηγία 2006/118/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προστασία των υπόγειων υδάτων από τη ρύπανση και την υποβάθμιση (ΕΕ L 372 της 27.12.2006, σ. 19).

⁵⁰ Οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84).

Τα κράτη μέλη επιλέγουν μεταξύ των σημείων (i) έως (vi) για την παρακολούθηση των παραμέτρων, των ουσιών ή των ρύπων που θεωρούνται σημαντικοί/-ές με βάση τις πηγές κινδύνου που έχουν προσδιοριστεί στο στοιχείο β) ή με βάση πληροφορίες που λαμβάνονται από τους φορείς ύδρευσης σύμφωνα με την παράγραφο 2.

Με σκοπό την κατάλληλη παρακολούθηση, περιλαμβανομένου του εντοπισμού νέων ουσιών επιβλαβών για την ανθρώπινη υγεία μέσω του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK ή άλλο ενωσιακό νομοθέτημα που αφορά την ή τις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας.

2. Οι φορείς ύδρευσης που διενεργούν παρακολούθηση στην ή στις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας ή στο μη επεξεργασμένο νερό τους υποχρεούνται να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές σχετικά με τις τάσεις μεταβολής και με ασυνήθιστες συγκεντρώσεις των παρακολουθούμενων παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων.
3. Με βάση τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι λαμβάνονται μέτρα για την πρόληψη ή τον έλεγχο των κινδύνων που εντοπίζονται, αναλόγως, και ξεκινώντας από τα προληπτικά μέτρα:
 - α) για τον καθορισμό και την εφαρμογή προληπτικών μέτρων στην ή στις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας, επιπλέον των μέτρων που έχουν ληφθεί ή προβλέπονται βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της οδηγίας 2000/60/EK, όταν απαιτείται για τη διασφάλιση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Ανάλογα με την περίπτωση, τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνονται στα προγράμματα μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK.

Ανάλογα με την περίπτωση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ρυπαίνοντες, σε συνεργασία με τους φορείς ύδρευσης και άλλους σχετικούς εμπλεκόμενους, λαμβάνουν σχετικά προληπτικά μέτρα σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK.

- β) για τον καθορισμό και την εφαρμογή μέτρων μετριασμού στην ή στις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας, επιπλέον των μέτρων που έχουν ληφθεί ή προβλέπονται βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 3 στοιχείο δ) της οδηγίας 2000/60/EK, όταν απαιτείται για τη διασφάλιση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Ανάλογα με την περίπτωση, τα μέτρα περιλαμβάνονται στα προγράμματα μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK.

Ανάλογα με την περίπτωση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ρυπαίνοντες, σε συνεργασία με τους φορείς ύδρευσης και άλλους σχετικούς εμπλεκόμενους, λαμβάνουν σχετικά μέτρα μετριασμού σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK.

- γ) για την εξασφάλιση της κατάλληλης παρακολούθησης των παραμέτρων, ουσιών ή ρύπων στα επιφανειακά και/ή στα υπόγεια ύδατα στην ή στις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας ή στο μη επεξεργασμένο νερό που ενδέχεται να συνιστούν κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία μέσω της κατανάλωσης νερού ή να οδηγήσουν σε απαράδεκτη υποβάθμιση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και που δεν έχουν ληφθεί υπόψη κατά την παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 7 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK. Ανάλογα με την περίπτωση, η παρακολούθηση αυτή περιλαμβάνεται στα προγράμματα παρακολούθησης που αναφέρονται στα άρθρα 7 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK.
- δ) για την αξιολόγηση της ανάγκης να καθοριστούν ή να προσαρμοστούν οι ζώνες ασφαλείας για τα υπόγεια και τα επιφανειακά ύδατα, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK, και όλες οι άλλες σχετικές ζώνες.

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την επανεξέταση της αποτελεσματικότητας κάθε σχετικού μέτρου, σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι φορείς ύδρευσης και οι αρμόδιες αρχές έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 και ότι οι σχετικοί φορείς ύδρευσης έχουν πρόσβαση στα αποτελέσματα της παρακολούθησης που λαμβάνονται βάσει της παραγράφου 1 στοιχείο γ).

Στη βάση αυτών των πληροφοριών, τα κράτη μέλη μπορούν:

- α) να απαιτούν από τους φορείς ύδρευσης να διενεργούν επιπρόσθετη παρακολούθηση ή επεξεργασία ορισμένων παραμέτρων·
 - β) να επιτρέπουν στους φορείς ύδρευσης να ελαττώνουν τη συχνότητα παρακολούθησης ορισμένων παραμέτρων ή να αφαιρούν μια παράμετρο από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων από τον φορέα ύδρευσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο α), χωρίς να απαιτηθεί η διεξαγωγή εκτίμησης κινδύνου του συστήματος παροχής, εφόσον:
 - (i) οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν βασικές παραμέτρους κατά την έννοια του παραρτήματος II μέρος Β σημείο 1 και
 - (ii) δεν υπάρχει ευλόγως αναμενόμενος παράγοντας που να μπορεί να προκαλέσει υποβάθμιση της ποιότητας του νερού.
5. Όταν επιτρέπεται σε φορέα ύδρευσης να ελαττώνει τη συχνότητα παρακολούθησης ή να διαγράφει παράμετρο, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 4 στοιχείο β), τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την κατάλληλη παρακολούθηση των εν λόγω παραμέτρων κατά την επανεξέταση της εκτίμησης κινδύνου και της διαχείρισης κινδύνου της ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 4.

Άρθρο 9
Εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου για το σύστημα παροχής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο φορέας ύδρευσης διενεργεί εκτίμηση κινδύνου και διαχείριση κινδύνου για το σύστημα παροχής.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εκτίμηση κινδύνου για το σύστημα παροχής:
 - α) λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου και της διαχείρισης κινδύνου που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας·
 - β) περιλαμβάνει περιγραφή του συστήματος παροχής από το σημείο υδροληψίας, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή του νερού έως το σημείο παροχής·
 - γ) περιλαμβάνει προσδιορισμό των πηγών κινδύνου και των επικίνδυνων συμβάντων στο σύστημα παροχής και εκτίμηση των κινδύνων που ενδέχεται να ενέχουν για την ανθρώπινη υγεία μέσω της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, λαμβανομένων υπόψη των κινδύνων που απορρέουν από την κλιματική αλλαγή και τις διαρροές και τους σωλήνες που παρουσιάζουν διαρροές.
3. Με βάση τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι λαμβάνονται τα ακόλουθα μέτρα διαχείρισης κινδύνου («διαχείριση κινδύνου για το σύστημα παροχής»):
 - α) προσδιορισμός και εφαρμογή μέτρων ελέγχου για την πρόληψη και τον μετριασμό των κινδύνων που έχουν εντοπιστεί στο σύστημα της αλυσίδας εφοδιασμού και που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·

- β) προσδιορισμός και εφαρμογή μέτρων ελέγχου στο σύστημα παροχής, επιπλέον των μέτρων που έχουν ληφθεί ή προβλέπονται βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας ή του άρθρου 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK για τον μετριασμό των κινδύνων που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης μέσω της λεκάνης ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας·
- γ) εφαρμογή προγράμματος επιχειρησιακής παρακολούθησης ειδικά για την παροχή, σύμφωνα με το άρθρο 13·
- δ) διασφάλιση ότι, σε περίπτωση που η απολύμανση περιλαμβάνεται στην παρασκευή ή τη διανομή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, επικυρώνεται η αποτελεσματικότητα της επεξεργασίας απολύμανσης και ότι οποιαδήποτε μόλυνση από υποπροϊόντα απολύμανσης συγκρατείται σε όσο το δυνατόν πιο χαμηλά όρια, χωρίς να διακυβεύεται η απολύμανση, και οποιαδήποτε μόλυνση από χημικές ουσίες επεξεργασίας συγκρατείται σε όσο το δυνατόν πιο χαμηλά όρια, και τυχόν ουσίες που παραμένουν στο νερό δεν θέτουν σε κίνδυνο την τήρηση των γενικών υποχρεώσεων που ορίζονται στο άρθρο 4·
- ε) επαλήθευση του κατά πόσον τα υλικά, οι χημικές ουσίες για την επεξεργασία και τα μέσα filtraρίσματος που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και χρησιμοποιούνται στην αλυσίδα εφοδιασμού είναι σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στα άρθρα 11 και 12.

4. Με βάση τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου για το σύστημα παροχής, τα κράτη μέλη:

- α) επιτρέπουν το ενδεχόμενο απαλοιφής παραμέτρου από τον κατάλογο των παραμέτρων που πρέπει να παρακολουθούνται ή περιορισμού της συχνότητας παρακολούθησης στις ακόλουθες περιπτώσεις, εφόσον η αρμόδια αρχή είναι πεπεισμένη ότι αυτό δεν θέτει σε κίνδυνο την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης:
 - (i) με βάση την εμφάνιση μιας παραμέτρου στο μη επεξεργασμένο νερό, σύμφωνα με την εκτίμηση κινδύνου για την ή τις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας, όπως ορίζει το άρθρο 8 παράγραφος 1·

- (ii) όταν μια παράμετρος μπορεί να προκύψει μόνον από τη χρήση ορισμένης τεχνικής επεξεργασίας ή μεθόδου απολύμανσης και η εν λόγω τεχνική ή μέθοδος δεν χρησιμοποιείται από τον φορέα ύδρευσης· ή
- (iii) με βάση τις προδιαγραφές του παραρτήματος II, μέρους Γ.

β) διασφαλίζουν την επέκταση του καταλόγου των προς παρακολούθηση παραμέτρων στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης σύμφωνα με το άρθρο 13 ή την αύξηση της συχνότητας παρακολούθησης στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- (i) με βάση τις προδιαγραφές του παραρτήματος II, μέρους Γ·
- (ii) με βάση την εμφάνιση μιας παραμέτρου στο μη επεξεργασμένο νερό, σύμφωνα με την εκτίμηση κινδύνου για την ή τις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας, όπως ορίζει το άρθρο 8 παράγραφος 1·

5. Η εκτίμηση κινδύνου στην παροχή αφορά τις παραμέτρους του παραρτήματος I μέρη Α, Β και Γ που δεν αποτελούν βασικές παραμέτρους σύμφωνα με το παράρτημα II μέρος Β, παραμέτρους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, και ουσίες ή ενώσεις που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, όπως καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 8.
6. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν φορείς ύδρευσης που παρέχουν μεταξύ 10 και 100 m³ ανά ημέρα κατά μέσο όρο ή εξυπηρετούν μεταξύ 50 και 500 ατόμων, από τη διενέργεια της εκτίμησης και της διαχείρισης κινδύνου στην παροχή, εφόσον η αρμόδια αρχή είναι πεπεισμένη ότι αυτό δεν θέτει σε κίνδυνο την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

Σε περίπτωση τέτοιας εξαίρεσης, οι φορείς ύδρευσης διενεργούν τακτική παρακολούθηση σύμφωνα με το άρθρο 13.

Άρθρο 10
Εκτίμηση κινδύνου για τα οικιακά συστήματα διανομής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διενεργείται εκτίμηση κινδύνου για τα οικιακά συστήματα διανομής, η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) γενική ανάλυση των δυνητικών κινδύνων που συνδέονται με τα οικιακά συστήματα διανομής και με τα σχετικά προϊόντα και υλικά, και του κατά πόσον αυτά επηρεάζουν την ποιότητα του νερού στο σημείο όπου αυτό εκρέει από τις βρύσες που χρησιμοποιούνται συνήθως για κατανάλωση νερού από τον άνθρωπο. Η γενική ανάλυση δεν συνεπάγεται ανάλυση μεμονωμένων ιδιοκτησιών·
 - β) παρακολούθηση των παραμέτρων που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Δ, στους χώρους όπου εντοπίστηκαν συγκεκριμένοι κίνδυνοι για την ποιότητα του νερού και την ανθρώπινη υγεία κατά την εκτίμηση που διενεργείται σύμφωνα με το στοιχείο α).

Για την *Legionella* ή τον μόλυβδο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να εστιάσουν την παρακολούθηση που αναφέρεται στο στοιχείο β) σε χώρους προτεραιότητας.

2. Όταν τα κράτη μέλη καταλήγουν στο συμπέρασμα, βάσει της γενικής ανάλυσης που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο α), ότι υπάρχει κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία από το οικιακό σύστημα διανομής ή από τα σχετικά προϊόντα και υλικά, ή όταν η παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 στοιχείο β) αποδεικνύει ότι οι παραμετρικές τιμές που ορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Δ δεν πληρούνται, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι έχουν ληφθεί τα αναγκαία μέτρα για να αποκλείσουν ή να περιορίσουν τον κίνδυνο να μην τηρηθούν οι παραμετρικές τιμές που ορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Δ.

Για τη *Legionella*, τα μέτρα αυτά στοχεύουν τουλάχιστον τους χώρους προτεραιότητας.

3. Προκειμένου να μειωθούν οι κίνδυνοι που συνδέονται με την οικιακή διανομή σε όλα τα οικιακά συστήματα διανομής, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εξετάζονται όλα τα ακόλουθα μέτρα και ότι όσα κρίνονται σχετικά λαμβάνονται:
- α) ενθαρρύνουν τους ιδιοκτήτες δημοσίων και ιδιωτικών χώρων να προβούν σε εκτίμηση κινδύνων που συνδέονται με την οικιακή διανομή·
 - β) ενημερώνουν τους καταναλωτές και τους ιδιοκτήτες δημόσιων και ιδιωτικών χώρων για τη λήψη μέτρων με σκοπό την εξάλειψη ή τον περιορισμό του κινδύνου μη τήρησης των ποιοτικών προδιαγραφών για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης λόγω του οικιακού συστήματος διανομής·
 - γ) συμβουλεύουν τους καταναλωτές σχετικά με τις συνθήκες κατανάλωσης και χρήσης του νερού και σχετικά με τυχόν ενέργειες για την αποφυγή της επανεμφάνισης του κινδύνου·
 - δ) προωθούν την κατάρτιση για υδραυλικούς και άλλους επαγγελματίες που ασχολούνται με τα οικιακά συστήματα διανομής και με την εγκατάσταση δομικών προϊόντων και υλικών που έρχονται σε επαφή με το νερό·
 - ε) ως προς τη *Legionella*, διασφαλίζουν την εφαρμογή αποτελεσματικών και αναλογικών προς τον κίνδυνο μέτρων ελέγχου και διαχείρισης για την πρόληψη και την αντιμετώπιση τυχόν εκδηλώσεων της νόσου· και
 - στ) ως προς τον μόλυβδο, εφόσον είναι οικονομικά και τεχνικά εφικτό, εφαρμόζουν μέτρα για την αντικατάσταση συστατικών μερών από μόλυβδο στα υφιστάμενα οικιακά συστήματα διανομής.

Άρθρο 11
Ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις για τα υλικά που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης
κατανάλωσης

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 4, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα υλικά που προορίζονται για χρήση σε νέες εγκαταστάσεις ή, όταν πρόκειται για έργα επισκευής ή ανακατασκευής, σε υφιστάμενες εγκαταστάσεις, για την υδροληψία, την επεξεργασία ή τη διανομή του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης και που έρχονται σε επαφή με το εν λόγω νερό δεν:
 - α) θέτουν σε κίνδυνο άμεσα ή έμμεσα την προστασία της ανθρώπινης υγείας, όπως προβλέπει η παρούσα οδηγία·
 - β) επηρεάζουν αρνητικά το χρώμα, την οσμή ή τη γεύση του νερού·
 - γ) ενισχύουν την ανάπτυξη μικροβίων·
 - δ) αποπλένουν ρύπους στο νερό σε επίπεδα υψηλότερα από τα αναγκαία για τον επιδιωκόμενο σκοπό.
2. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ομοιόμορφη εφαρμογή της παραγράφου 1, οι ειδικές ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις για τα υλικά θεσπίζονται μέσω εκτελεστικών πράξεων που θα εκδοθούν σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 22 και με βάση τις αρχές που ορίζονται στο παράρτημα V, και καθορίζουν:
 - α) Έως 3 έτη μετά [την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας] μεθοδολογίες για τον έλεγχο και την αποδοχή αρχικών ουσιών και συνθέσεων προς συμπερίληψη στους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών στοιχείων, περιλαμβανομένων συγκεκριμένων ορίων μετανάστευσης για ουσίες και συνθέσεις και των επιστημονικών προϋποθέσεων·

- β) Έως 4 έτη μετά την [ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], βάσει καταλόγων που περιλαμβάνουν ημερομηνίες λήξης και έχουν συνταχθεί από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων (εφεξής «ο Οργανισμός»), ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών στοιχείων για κάθε ομάδα υλικών (οργανικά, τσιμεντοειδή, μεταλλικά, σμάλτα, κεραμικά ή άλλα ανόργανα υλικά) που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την παραγωγή υλικών, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των όρων χρήσης τους και των ορίων μετανάστευσης που καθορίζονται βάσει των ενιαίων μεθοδολογιών που θεσπίζονται δυνάμει του στοιχείου α) και λαμβανομένων υπόψη των παραγράφων 3 και 4·
- γ) Έως 3 έτη μετά την [ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], διαδικασίες και μεθόδους για τη δοκιμή και την αποδοχή τελικών υλικών, όπως χρησιμοποιούνται σε προϊόν παρασκευασμένο από υλικά ή συνδυασμούς αρχικών ουσιών ή συστατικών στοιχείων στους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους, συμπεριλαμβανομένων:
- (i) του προσδιορισμού των σχετικών ουσιών και άλλων παραμέτρων (όπως θολότητα, γεύση, οσμή, χρώμα, ολικός οργανικός άνθρακας, απελευθέρωση αδιευκρίνιστων ουσιών και ενίσχυση της ανάπτυξης μικροβίων) που πρέπει να υποβληθούν σε δοκιμή στο νερό μετανάστευσης·
 - (ii) μεθόδων δοκιμής για τις επιπτώσεις στην ποιότητα του νερού, λαμβανομένων υπόψη όλων των κατάλληλων προτύπων EN·
 - (iii) κριτηρίων επιτυχίας/αποτυχίας των αποτελεσμάτων των δοκιμών, τα οποία λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τους παράγοντες μετατροπής της μετανάστευσης ουσιών σε εκτιμώμενα στη βρύση επίπεδα, και τους όρους εφαρμογής ή χρήσης, κατά περίπτωση.

Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 21 προκειμένου για τον καθορισμό κατάλληλης διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης που εφαρμόζεται βάσει των εντολών του παραρτήματος II της απόφασης 768/2008/EK. Κατά τον προσδιορισμό της διαδικασίας αξιολόγησης της συμμόρφωσης που πρέπει να χρησιμοποιηθεί, η Επιτροπή διασφαλίζει τη συμμόρφωση με τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη την αρχή της αναλογικότητας. Για τον σκοπό αυτό, η Επιτροπή λαμβάνει ως σημείο εκκίνησης το σύστημα αξιολόγησης και επαλήθευσης της σταθερότητας της απόδοσης 1+ που καθορίζεται στο παράρτημα V του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011, ή διαδικασία γενικώς ισοδύναμη, εκτός εάν αυτό θα ήταν δυσανάλογο. Οι εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεις περιλαμβάνουν επίσης κανόνες για τον ορισμό των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, όταν αυτοί συμμετέχουν στις αντίστοιχες διαδικασίες αξιολόγησης της συμμόρφωσης.

3. Οι ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι περιλαμβάνουν μόνο τις ουσίες, συνθέσεις ή συστατικά στοιχεία που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για την παρασκευή τελικών υλικών ή προϊόντων που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, περιλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των προϋποθέσεων χρήσης των εν λόγω υλικών και ορίων μετανάστευσης, που καθορίζονται με βάση τις ομοιόμορφες μεθοδολογίες που εγκρίνονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο α).

Οι ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι περιλαμβάνουν ημερομηνίες λήξης βάσει σύστασης του Οργανισμού και μπορούν επίσης να περιλαμβάνουν μεταβατικές διατάξεις. Οι ημερομηνίες λήξης καθορίζονται ιδίως βάσει των επικίνδυνων ιδιοτήτων των ουσιών, της ποιότητας των υποκείμενων εκτιμήσεων κινδύνου, και του βαθμού που οι εν λόγω εκτιμήσεις κινδύνου είναι ενημερωμένες.

Βάσει των γνωμοδοτήσεων του Οργανισμού που αναφέρονται στην παράγραφο 5, η Επιτροπή επανεξετάζει και επικαιροποιεί τακτικά, όπου είναι αναγκαίο, τις εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στοιχείο β), σύμφωνα με τις τελευταίες επιστημονικές και τεχνολογικές εξελίξεις.

Η πρώτη επανεξέταση ολοκληρώνεται εντός 15 ετών από την έγκριση του πρώτου θετικού καταλόγου.

Η Επιτροπή διασφαλίζει ότι κάθε σχετική πράξη, περιλαμβανομένων των εντολών τυποποίησης, που εκδίδει δυνάμει άλλης ενωσιακής νομοθεσίας, είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

4. Οι πρώτοι ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι που θα εγκριθούν σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο β) βασίζονται, μεταξύ άλλων, στους υφιστάμενους εθνικούς θετικούς καταλόγους, σε άλλες υφιστάμενες εθνικές διατάξεις και στις εκτιμήσεις κινδύνου που οδήγησαν στην κατάρτιση των εθνικών αυτών καταλόγων. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στον Οργανισμό τυχόν υφιστάμενους εθνικούς θετικούς καταλόγους, άλλες διατάξεις και διαθέσιμα έγγραφα αξιολόγησης το αργότερο [6 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας].

Ο ευρωπαϊκός θετικός κατάλογος αρχικών ουσιών για τα οργανικά υλικά λαμβάνει υπόψη τον κατάλογο που κατήρτισε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1935/2004 σχετικά με τα υλικά και τα αντικείμενα που προορίζονται να έρθουν σε επαφή με τρόφιμα.

5. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 21, με σκοπό τη θέσπιση διαδικασίας, περιλαμβανομένων των απαιτήσεων πληροφοριών, για την υποβολή αιτήσεων από οικονομικούς φορείς ή σχετικές αρχές για την προσθήκη ή αφαίρεση αρχικών ουσιών, συνθέσεων ή συστατικών στοιχείων από τους ευρωπαϊκούς θετικούς καταλόγους. Οι εν λόγω αιτήσεις υποβάλλονται στον Οργανισμό·

Η διαδικασία διασφαλίζει ότι οι αιτήσεις συνοδεύονται από εκτιμήσεις κινδύνου και ότι οι οικονομικοί φορείς ή οι σχετικές αρχές παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες για την εκτίμηση κινδύνου σε συγκεκριμένο μορφότυπο.

Η επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων του Οργανισμού η οποία έχει συσταθεί με το άρθρο 76 παράγραφος 1, στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 γνωμοδοτεί για κάθε αίτηση που υποβάλλεται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο, εντός προθεσμίας που καθορίζεται από τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο. Στις εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεις μπορούν επίσης να περιλαμβάνονται και άλλες διαδικαστικές διατάξεις σχετικά με τη λειτουργία της διαδικασίας αίτησης και την παροχή γνωμοδοτήσεων από την επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων και τον Οργανισμό.

6. Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι τα προϊόντα που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τις ειδικές απαιτήσεις της παραγράφου 2 πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παράγραφο 1.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διατίθενται στην αγορά για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας μόνο προϊόντα που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης τα οποία χρησιμοποιούν τελικά υλικά εγκεκριμένα σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

Αυτό δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη, ιδίως όταν απαιτείται βάσει της ποιότητας συγκεκριμένου, τοπικού, μη επεξεργασμένου νερού, να εγκρίνουν αυστηρότερα προστατευτικά μέτρα για τη χρήση υλικών σε ειδικές ή δεόντως αιτιολογημένες περιστάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 193 της ΣΛΕΕ. Τα μέτρα αυτά κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

Ο κανονισμός 2019/1020 εφαρμόζεται στα προϊόντα που καλύπτονται από το παρόν άρθρο.

7. Εν αναμονή της έγκρισης των κανόνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν ή να θεσπίζουν εθνικά μέτρα για ειδικές ελάχιστες υγειονομικές απαιτήσεις για αρχικές ουσίες ή υλικά που αναφέρονται στην παράγραφο 1, με την προϋπόθεση ότι συμμορφώνονται με τους κανόνες της Συνθήκης.
8. Η Επιτροπή ζητά από έναν ή περισσότερους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης να καταρτίσουν ένα ευρωπαϊκό πρότυπο για την ομοιόμορφη δοκιμή και αξιολόγηση των προϊόντων που έρχονται σε επαφή με νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, προκειμένου να διευκολυνθεί η συμμόρφωση με το παρόν άρθρο, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1025/2012⁵¹.

⁵¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1025/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με την ευρωπαϊκή τυποποίηση, την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 89/686/ΕΟΚ και 93/15/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 94/9/ΕΚ, 94/25/ΕΚ, 95/16/ΕΚ, 97/23/ΕΚ, 98/34/ΕΚ, 2004/22/ΕΚ, 2007/23/ΕΚ, 2009/23/ΕΚ και 2009/105/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 87/95/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της απόφασης αριθ. 1673/2006/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 316 της 14.11.2012, σ. 12).

9. Η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη σύμφωνα με το άρθρο 21, για τη θέσπιση εναρμονισμένων προδιαγραφών για μια εμφανή, ευανάγνωστη και ανεξίτηλη σήμανση για τα προϊόντα που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, η οποία χρησιμοποιείται για να δηλωθεί η συμμόρφωση με το παρόν άρθρο.
10. Η Επιτροπή, το αργότερο 9 έτη μετά την ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο της παρούσας οδηγίας και ιδίως βάσει της πείρας που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1935/2004 και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 305/2011, επανεξετάζει τη λειτουργία του συστήματος, όπως ορίζει το παρόν άρθρο και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο στην οποία αξιολογεί κατά πόσον:
- α) διασφαλίζεται επαρκώς η προστασία της ανθρώπινης υγείας σε όλη την Ένωση·
 - β) διασφαλίζεται η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς για τα προϊόντα που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης·
 - γ) υπάρχει ανάγκη για περαιτέρω νομοθετική πρόταση σχετικά με το θέμα αυτό.
11. Για την εθνική εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος άρθρου, εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 4 παράγραφος 2.
12. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:
- ως «αρχική ουσία» νοείται μια εκουσίως προστιθέμενη ουσία για την παραγωγή οργανικών υλικών, ή προσμείξεων για τσιμεντοειδή υλικά·
- ως «σύνθεση» νοείται η χημική σύνθεση μετάλλου, σμάλτου, κεραμικού ή άλλου ανόργανου υλικού.

Άρθρο 12

Ελάχιστες απαιτήσεις για τις χημικές ουσίες επεξεργασίας και τα μέσα φιλτραρίσματος που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Για τους σκοπούς του άρθρου 4, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι χημικές ουσίες επεξεργασίας και τα μέσα φιλτραρίσματος που έρχονται σε επαφή με το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης δεν:
 - α) θέτουν σε κίνδυνο άμεσα ή έμμεσα την προστασία της ανθρώπινης υγείας, όπως προβλέπει η παρούσα οδηγία·
 - β) επηρεάζουν αρνητικά το χρώμα, την οσμή ή τη γεύση του νερού·
 - γ) ενισχύουν ακούσια την ανάπτυξη μικροβίων·
 - δ) ρυπαίνουν το νερό σε επίπεδα υψηλότερα από τα αναγκαία για τον επιδιωκόμενο σκοπό.
2. Για την εθνική εφαρμογή των απαιτήσεων του παρόντος άρθρου, εφαρμόζεται αναλόγως το άρθρο 4 παράγραφος 2.
3. Δυνάμει της παραγράφου 1 και με την επιφύλαξη του κανονισμού 528/2012 και των υφιστάμενων σχετικών προτύπων EN για συγκεκριμένες χημικές ουσίες επεξεργασίας ή μέσα φιλτραρίσματος, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα χαρακτηριστικά και η καθαρότητα των χημικών ουσιών επεξεργασίας και των μέσων φιλτραρίσματος είναι επαληθευμένα και φέρουν εγγύηση.

Άρθρο 13
Παρακολούθηση

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι παρακολουθείται τακτικά η ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το παράρτημα II, μέρη Α και Β, προκειμένου να ελέγχεται αν το διατιθέμενο στους καταναλωτές νερό πληροί τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, και ιδίως τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5. Λαμβάνονται δείγματα τα οποία είναι αντιπροσωπευτικά της ποιότητας του νερού που καταναλώνεται καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.
2. Για την τήρηση των υποχρεώσεων της παραγράφου 1, κατάλληλα προγράμματα παρακολούθησης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης καταρτίζονται σύμφωνα με το παράρτημα II μέρος Α. Τα εν λόγω προγράμματα παρακολούθησης αφορούν την παροχή, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της εκτίμησης κινδύνου για την ή τις λεκάνες απορροής του ή των σημείων υδροληψίας και για τα συστήματα παροχής και αποτελούνται από τα ακόλουθα στοιχεία:
 - α) παρακολούθηση των παραμέτρων που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρη Α, Β και Γ, και των παραμέτρων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, σύμφωνα με το παράρτημα II και, όταν διενεργείται εκτίμηση κινδύνου για το σύστημα παροχής, σύμφωνα με το άρθρο 9 και το παράρτημα II μέρος Γ, εκτός εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει ότι μία από αυτές τις παραμέτρους μπορεί να αφαιρεθεί από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 5·
 - β) παρακολούθηση των παραμέτρων που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος Δ για τους σκοπούς της εκτίμησης κινδύνου για τα οικιακά συστήματα διανομής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β)·
 - γ) παρακολούθηση των ουσιών και των ενώσεων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, σύμφωνα με το πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 8·
 - δ) παρακολούθηση για τους σκοπούς του εντοπισμού πηγών κινδύνου και επικίνδυνων συμβάντων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο β).

- ε) επιχειρησιακή παρακολούθηση που διενεργείται σύμφωνα με το παράρτημα II, μέρος Α, σημείο 3.
3. Τα σημεία δειγματοληψίας καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές και συμμορφώνονται με τις σχετικές απαιτήσεις του παραρτήματος II μέρος Δ.
4. Τα κράτη μέλη τηρούν τις προδιαγραφές ανάλυσης παραμέτρων που καθορίζονται στο παράρτημα III, σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:
- α) αντί των μεθόδων που αναφέρονται στο παράρτημα III μέρος Α, είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται εναλλακτικές μέθοδοι ανάλυσης, εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι τα λαμβανόμενα αποτελέσματα είναι τουλάχιστον εξίσου αξιόπιστα με εκείνα των προκαθορισμένων μεθόδων· για τον σκοπό αυτόν, διαβιβάζονται στην Επιτροπή όλες οι σχετικές πληροφορίες που αφορούν τις εν λόγω μεθόδους και την ισοδυναμία τους·
- β) για τις παραμέτρους του παραρτήματος III μέρος Β, είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται οποιαδήποτε μέθοδος ανάλυσης, εφόσον τηρούνται οι απαιτήσεις που παρατίθενται εκεί.
5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι διενεργείται συμπληρωματική κατά περίπτωση παρακολούθηση για τις ουσίες και τους μικροοργανισμούς για τους οποίους δεν καθορίζεται παραμετρική τιμή σύμφωνα με το άρθρο 5, όταν υπάρχουν λόγοι να πιστεύεται ότι οι ουσίες ή οι οργανισμοί αυτοί ενδέχεται να υπάρχουν σε ποσότητες ή αριθμούς που αποτελούν ενδεχόμενο κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.
6. Έως [τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], η Επιτροπή εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 21 για τη συμπλήρωση της παρούσας οδηγίας με την έγκριση μεθοδολογίας για τη μέτρηση των μικροπλαστικών και με σκοπό την εγγραφή τους στον κατάλογο επιτήρησης, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 13 παράγραφος 8.
7. Η Επιτροπή, το αργότερο 3 έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, καταρτίζει τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις μεθόδους ανάλυσης, συμπεριλαμβανομένων των ορίων ανίχνευσης και των τιμών των παραμέτρων και της συχνότητας της δειγματοληψίας για την παρακολούθηση του «συνόλου PFAS» και του «αθροίσματος των PFAS».

8. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό και την επικαιροποίηση καταλόγου επιτήρησης για την αντιμετώπιση των ουσιών ή ενώσεων δημόσιας ή επιστημονικής ανησυχίας για την υγεία, όπως των φαρμακευτικών προϊόντων, των ενώσεων με ιδιότητες ενδοκρινικού διαταράκτη και των μικροπλαστικών.

Ουσίες και ενώσεις προστίθενται στον κατάλογο επιτήρησης όταν είναι πιθανόν να είναι παρούσες στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και ενδέχεται να συνιστούν δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή χρησιμοποιεί, ιδίως, επιστημονικές έρευνες της ΠΟΥ. Η προσθήκη οποιασδήποτε νέας ουσίας αιτιολογείται δεόντως βάσει των άρθρων 1 και 4 της παρούσας οδηγίας.

Η β-οιστραδιόλη (50-28-2) και η εννεύλοφαινόλη περιλαμβάνονται στον πρώτο κατάλογο επιτήρησης, δεδομένων των ιδιοτήτων ενδοκρινικού διαταράκτη και των κινδύνων που παρουσιάζουν για την ανθρώπινη υγεία. Ο πρώτος κατάλογος επιτήρησης εγκρίνεται εντός ενός έτους από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Ο κατάλογος επιτήρησης περιλαμβάνει μια καθοδηγητική τιμή για κάθε ουσία ή ένωση και όπου απαιτείται πιθανή μέθοδο ανάλυσης που δεν συνεπάγεται υπερβολικό κόστος.

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν απαιτήσεις παρακολούθησης όσον αφορά την πιθανή παρουσία των ουσιών ή των ενώσεων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο επιτήρησης, σε σχετικά σημεία της αλυσίδας εφοδιασμού για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.

Για τον σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφοι 1 και 2 της παρούσας οδηγίας και μπορούν να χρησιμοποιούν τα δεδομένα παρακολούθησης που συλλέγονται σύμφωνα με την οδηγία 2013/39/ΕΕ⁵², την οδηγία 2008/105/ΕΚ, την οδηγία 2000/60/ΕΚ ή άλλη σχετική ενωσιακή νομοθεσία, προκειμένου να αποφεύγεται η αλληλεπικάλυψη των απαιτήσεων.

Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης περιλαμβάνονται στα σύνολα δεδομένων, που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο β), μαζί με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης που συλλέγονται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1, στοιχείο γ).

⁵² Οδηγία 2013/39/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Αυγούστου 2013, για την τροποποίηση των οδηγιών 2000/60/ΕΚ και 2008/105/ΕΚ όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων. Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ (ΕΕ L 226 της 24.8.2013, σ. 1).

Όταν οι εν λόγω ουσίες ή ενώσεις εντοπίζονται, δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1 ή του πέμπτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, σε συγκεντρώσεις που υπερβαίνουν τις καθοδηγητικές τιμές που ορίζονται στον κατάλογο επιτήρησης, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα μέτρα και διασφαλίζουν ότι όσα θεωρούνται σχετικά λαμβάνονται:

- α) προληπτικά μέτρα, μέτρα περιορισμού ή κατάλληλη παρακολούθηση στην ή στις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας ή στο μη επεξεργασμένο νερό όπως ορίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 στοιχεία α), β) και γ)·
- β) υποχρέωση των φορέων ύδρευσης να παρακολουθούν τις εν λόγω ουσίες ή ενώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 4 στοιχείο α)·
- γ) υποχρέωση των φορέων ύδρευσης να ελέγχουν εάν η επεξεργασία επαρκεί για την επίτευξη της καθοδηγητικής τιμής, ή κατά περίπτωση, να βελτιστοποιούν την επεξεργασία· και
- δ) επανορθωτικές ενέργειες σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 6, όταν τα κράτη μέλη κρίνουν αναγκαία την προστασία της ανθρώπινης υγείας.

Οι εκτελεστικές πράξεις που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο εκδίδονται σύμφωνα με την εξεταστική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 20.

Άρθρο 14 *Επανορθωτικές ενέργειες και περιορισμοί χρήσης*

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διερευνάται αμέσως κάθε παράλειψη της τήρησης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 ώστε να εντοπίζονται τα αίτια.

2. Εάν, παρά τα μέτρα που λαμβάνονται για να τηρηθούν οι υποχρεώσεις του άρθρου 4 παράγραφος 1, το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης εξακολουθεί να μην πληροί τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, και με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 2, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι λαμβάνονται, το ταχύτερο δυνατόν, οι απαιτούμενες επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητάς του, και δίνει προτεραιότητα στην εφαρμογή τους, λαμβάνοντας μεταξύ άλλων υπόψη τον βαθμό υπέρβασης της σχετικής παραμετρικής τιμής και τον συνδεόμενο δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.

Σε περίπτωση μη τήρησης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Δ, οι επανορθωτικές ενέργειες περιλαμβάνουν τα μέτρα που παρατίθενται στο άρθρο 10 παράγραφος 3.

3. Ανεξαρτήτως του αν έχει σημειωθεί ή όχι μη τήρηση των παραμετρικών τιμών, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι απαγορεύεται η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης το οποίο αποτελεί δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία ή ότι περιορίζεται η χρήση του ή ότι αναλαμβάνονται όλες οι άλλες επανορθωτικές ενέργειες που απαιτούνται για να προστατευτεί η ανθρώπινη υγεία.

Τα κράτη μέλη θεωρούν ότι η μη τήρηση των ελάχιστων απαιτήσεων για τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρη Α και Β συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, εκτός εάν η αρμόδια αρχή θεωρεί τη μη τήρηση της παραμετρικής τιμής ως αμελητέα.

4. Στις περιπτώσεις που περιγράφονται στις παραγράφους 2 και 3, όταν η μη τήρηση των παραμετρικών τιμών θεωρείται ότι συνιστά δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, τα κράτη μέλη λαμβάνουν το συντομότερο δυνατόν όλα τα ακόλουθα μέτρα:
- α) ειδοποιούν όλους τους θιγόμενους καταναλωτές για τον δυνητικό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, καθώς και για τα αίτιά του, για την υπέρβαση της παραμετρικής τιμής και για τις επανορθωτικές ενέργειες που λαμβάνονται, συμπεριλαμβανομένης της απαγόρευσης, των περιορισμών ή άλλων ενεργειών·
 - β) παρέχουν, και επικαιροποιούν τακτικά, τις απαραίτητες συμβουλές προς τους καταναλωτές σχετικά με τις προϋποθέσεις κατανάλωσης και χρήσης του νερού, με ιδιαίτερη μέριμνα για τις πληθυσμιακές ομάδες με αυξημένους κινδύνους για την υγεία που σχετίζονται με το νερό·

- γ) ενημερώνουν τους καταναλωτές όταν εξακριβωθεί ότι έχει πάψει να υφίσταται δυνητικός κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία και τους πληροφορούν ότι έχει αποκατασταθεί η κανονική παροχή.
5. Οι αρμόδιες αρχές ή άλλοι αρμόδιοι φορείς αποφασίζουν ποιες ενέργειες δυνάμει της παραγράφου 3 θα αναληφθούν, λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία οι οποίοι θα προέκυπταν από τυχόν διακοπή της παροχής ή περιορισμό της χρήσης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.
6. Σε περίπτωση μη τήρησης των παραμετρικών τιμών ή των προδιαγραφών του παραρτήματος Ι μέρος Γ, τα κράτη μέλη εξετάζουν κατά πόσον αυτή η μη τήρηση δημιουργεί κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν επανορθωτικές ενέργειες για την αποκατάσταση της ποιότητας του νερού, εφόσον αυτό απαιτείται για την προστασία της ανθρώπινης υγείας.

Άρθρο 15

Παρεκκλίσεις

1. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν παρεκκλίσεις από τις παραμετρικές τιμές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Β ή που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3, μέχρις ενός ανώτατου ορίου που καθορίζουν τα ίδια, εφόσον η παρέκκλιση δεν συνεπάγεται πιθανό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία και εφόσον η παροχή νερού ανθρώπινης κατανάλωσης στη συγκεκριμένη περιοχή δεν μπορεί να εξασφαλισθεί με άλλον εύλογο τρόπο. Οι σχετικές παρεκκλίσεις περιορίζονται στις ακόλουθες περιπτώσεις:
- α) νέα λεκάνη, ή λεκάνες, απορροής για τα σημεία άντλησης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης·
- β) εντοπισμός νέας πηγής ρύπανσης στην ή στις λεκάνες απορροής για τα σημεία άντλησης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ή παράμετροι που εσχάτως διερευνήθηκαν ή εντοπίστηκαν· ή
- γ) απρόβλεπτη και έκτακτη κατάσταση σε υπάρχουσα λεκάνη, ή λεκάνες, απορροής για τα σημεία άντλησης νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που ενδέχεται να οδηγήσει σε προσωρινή περιορισμένη υπέρβαση των παραμετρικών τιμών.

Οι παρεκκλίσεις είναι όσο το δυνατόν μικρότερης διάρκειας και δεν υπερβαίνουν την τριετία, προς το τέλος της οποίας τα κράτη μέλη πραγματοποιούν επανεξέταση, προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον έχει σημειωθεί ικανοποιητική πρόοδος.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν δεύτερη παρέκκλιση όσον αφορά τα στοιχεία α) και β) του πρώτου εδαφίου. Όταν κράτος μέλος προτίθεται να παραχωρήσει δεύτερη παρέκκλιση, γνωστοποιεί την επανεξέταση και τους λόγους για την απόφασή του για παραχώρηση δεύτερης παρέκκλισης, στην Επιτροπή. Η διάρκεια της εν λόγω δεύτερης παρέκκλισης δεν υπερβαίνει τα τρία έτη.

2. Οποιαδήποτε παρέκκλιση χορηγείται σύμφωνα με την παράγραφο 1 συνοδεύεται από τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) λόγος της παρέκκλισης·
- β) συγκεκριμένη παράμετρος, προηγούμενα σχετικά αποτελέσματα της παρακολούθησης και ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή βάσει της παρέκκλισης·
- γ) γεωγραφική περιοχή, ημερησίως παρεχόμενη ποσότητα νερού, θιγόμενος πληθυσμός, καθώς και κατά πόσον ή όχι θίγεται κάποια σχετική επιχείρηση τροφίμων·
- δ) κατάλληλο σύστημα παρακολούθησης, με αυξημένη συχνότητα παρακολούθησης, εφόσον απαιτείται·
- ε) σύνοψη του προγράμματος των απαιτούμενων επανορθωτικών ενεργειών, συμπεριλαμβανομένου χρονοδιαγράμματος εργασιών, εκτίμησης κόστους και διατάξεων για την επανεξέταση· και
- στ) απαιτούμενη διάρκεια της παρέκκλισης.

3. Εάν οι αρμόδιες αρχές κρίνουν ότι η μη τήρηση της παραμετρικής τιμής είναι αμελητέα, και εφόσον οι ενέργειες που αναλαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 επαρκούν για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα εντός 30 ημερών, οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δεν απαιτείται να παρέχονται με την παρέκκλιση.

Στην περίπτωση αυτή, οι αρμόδιες αρχές ή άλλοι αρμόδιοι φορείς καθορίζουν κατά την παρέκκλιση μόνον την ανώτατη επιτρεπόμενη τιμή της συγκεκριμένης παραμέτρου καθώς και τον επιτρεπόμενο χρόνο για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

4. Η προσφυγή στην παράγραφο 3 δεν είναι πλέον δυνατή, αν μια παραμετρική τιμή για συγκεκριμένη παροχή νερού δεν τηρήθηκε για περισσότερες από 30 ημέρες συνολικά κατά τη διάρκεια των δώδεκα προηγούμενων μηνών.
5. Κράτος μέλος που εφαρμόζει τις παρεκκλίσεις του παρόντος άρθρου εξασφαλίζει ότι ο πληθυσμός τον οποίο αφορά κάθε σχετική παρέκκλιση ενημερώνεται αμέσως και με τον κατάλληλο τρόπο για την παρέκκλιση και τους όρους της. Επιπλέον, το κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι, εφόσον απαιτείται, παρέχονται οδηγίες σε συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες για τις οποίες η παρέκκλιση ενδέχεται να δημιουργήσει ειδικούς κινδύνους.

Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δεν ισχύουν σε περιστάσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 3, εκτός αν οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν διαφορετικά.

6. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης το οποίο διατίθεται σε φιάλες ή δοχεία.

Άρθρο 16
Πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 της οδηγίας 2000/60/EK και των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις τοπικές, περιφερειακές και πολιτιστικές πλευρές και συνθήκες της διανομής νερού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση ή διατήρηση της πρόσβασης στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης για όλους, ιδίως για τις ευάλωτες και τις περιθωριοποιημένες ομάδες, όπως ορίζονται από τα κράτη μέλη.

Για αυτόν τον σκοπό, τα κράτη μέλη:

- α) εντοπίζουν άτομα χωρίς πρόσβαση, ή με περιορισμένη πρόσβαση, σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, περιλαμβανομένων ευάλωτων και περιθωριοποιημένων ομάδων, και προσδιορίζουν τους λόγους για την έλλειψη πρόσβασης·
 - β) αξιολογούν τις δυνατότητες βελτίωσης της πρόσβασης των ατόμων αυτών·
 - γ) ενημερώνουν αυτούς τους ανθρώπους για τις δυνατότητες σύνδεσης με το δίκτυο διανομής ή για εναλλακτικά μέσα πρόσβασης σε τέτοιο νερό·
 - δ) λαμβάνουν μέτρα τα οποία θεωρούν αναγκαία και κατάλληλα για τη διασφάλιση της πρόσβασης των ευάλωτων και περιθωριοποιημένων ομάδων σε νερό.
2. Προκειμένου να προωθηθεί το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης από τη βρύση, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την εγκατάσταση σχετικού εξοπλισμού σε εξωτερικούς και εσωτερικούς δημόσιους χώρους, όπου είναι τεχνικά εφικτό, κατά τρόπο αναλογικό προς την ανάγκη λήψης τέτοιων μέτρων και λαμβάνοντας υπόψη ειδικές τοπικές συνθήκες, όπως το κλίμα και τη γεωγραφία.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να λαμβάνουν τα ακόλουθα μέτρα για την προώθηση του νερού βρύσης για ανθρώπινη κατανάλωση:

- α) ενημέρωση για τον πλησιέστερο εξοπλισμό εξωτερικών ή εσωτερικών χώρων·

- β) πραγματοποίηση εκστρατειών ενημέρωσης των πολιτών σχετικά με την ποιότητα του νερού·
 - γ) προώθηση της παροχής τέτοιου νερού από τις δημόσιες υπηρεσίες και τα δημόσια κτίρια·
 - δ) προώθηση της παροχής τέτοιου νερού δωρεάν ή με καταβολή χαμηλού αντιτίμου εξυπηρέτησης, για τους πελάτες σε εστιατόρια, καντίνες και υπηρεσίες τροφοδοσίας.
3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να διευκολύνεται η παροχή της απαραίτητης βοήθειας, όπως ορίζεται από τα κράτη μέλη, προς τις αρμόδιες αρχές για την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 17

Πληροφόρηση του κοινού

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διατίθενται επαρκείς, επικαιροποιημένες πληροφορίες για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με το παράρτημα IV, τηρουμένης παράλληλα της ισχύουσας νομοθεσίας περί προστασίας των δεδομένων.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλα τα άτομα στα οποία παρέχεται νερό, λαμβάνουν τακτικά, και τουλάχιστον μία φορά ανά έτος, στην καταλληλότερη και πλέον προσβάσιμη μορφή (για παράδειγμα μαζί με το τιμολόγιό τους ή με ψηφιακά μέσα, όπως έξυπνες εφαρμογές), χωρίς να χρειαστεί να τις ζητήσουν, τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) πληροφορίες σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, περιλαμβανομένων των ενδεικτικών παραμέτρων·
 - β) τιμή του παρεχόμενου νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, ανά λίτρο και ανά κυβικό μέτρο·
 - γ) όγκος που καταναλώνεται από το νοικοκυριό, τουλάχιστον ανά έτος ή ανά περίοδο τιμολόγησης, μαζί με τις ετήσιες τάσεις κατανάλωσης των νοικοκυριών, εφόσον είναι τεχνικά εφικτό και μόνο εάν οι πληροφορίες αυτές είναι διαθέσιμες στον φορέα ύδρευσης·

- δ) σύγκριση της ετήσιας κατανάλωσης νερού του νοικοκυριού με τη μέση κατανάλωση των νοικοκυριών, κατά περίπτωση σύμφωνα με το στοιχείο γ)·
 - ε) σύνδεσμο προς τον ιστότοπο που περιέχει τις πληροφορίες που καθορίζονται στο παράρτημα IV.
3. Οι παράγραφοι 1 και 2 ισχύουν με την επιφύλαξη των οδηγιών 2003/4/EK και 2007/2/EK.

Άρθρο 18

Πληροφορίες σχετικά με την παρακολούθηση της εφαρμογής

1. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2003/4/EK και της οδηγίας 2007/2/EK, τα κράτη μέλη, με την υποστήριξη του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος:
- α) δημιουργούν, έως [6 έτη από την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο], και επικαιροποιούν ανά 6 έτη στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων με πληροφορίες σχετικά με μέτρα που λαμβάνουν για να βελτιώσουν τη πρόσβαση στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και να προωθήσουν τη χρήση του, και για το ποσοστό του πληθυσμού τους που έχει πρόσβαση σε νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Σε αυτό δεν περιλαμβάνεται το εμφιαλωμένο νερό·
 - β) δημιουργούν, έως [τεσσεράμισι έτη μετά την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο], και επικαιροποιούν ανά 6 έτη στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων που περιέχει την εκτίμηση κινδύνου και τη διαχείριση κινδύνου της ή των λεκανών απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας σύμφωνα με το άρθρο 8 και δημιουργούν έως... [6 έτη από την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο], και επικαιροποιούν ανά 6 έτη στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων που περιέχει την εκτίμηση κινδύνου για τα οικιακά συστήματα διανομής σύμφωνα με το άρθρο 10, περιλαμβανομένων των ακόλουθων στοιχείων:
 - (i) πληροφορίες σχετικά με τις λεκάνες απορροής για το ή τα σημεία υδροληψίας βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχείο α)·
 - (ii) τα αποτελέσματα παρακολούθησης που συγκεντρώνονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και με το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο β)· και

- (iii) συνοπτικές πληροφορίες σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 3 και του άρθρου 10 παράγραφοι 2 και 3, περιλαμβανομένων πληροφοριών για το είδος των μέτρων και την πρόοδο που επιτυγχάνεται δυνάμει του άρθρου 10 παράγραφος 3 στοιχείο στ)·
- γ) δημιουργούν, και επικαιροποιούν ετησίως στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων που περιλαμβάνει τα αποτελέσματα παρακολούθησης σε περιπτώσεις υπέρβασης των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρη Α και Β, τα οποία έχουν συγκεντρωθεί σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 13, και πληροφορίες σχετικά με τις επανορθωτικές ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14·
- δ) δημιουργούν, και επικαιροποιούν ετησίως στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων που περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με περιστατικά που αφορούν το πόσιμο νερό και τα οποία προκάλεσαν δυνητικούς κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία, ανεξάρτητα από το κατά πόσον σημειώθηκε μη τήρηση των παραμετρικών τιμών, και τα οποία διήρκεσαν περισσότερες από 10 συνεχόμενες ημέρες και επηρέασαν τουλάχιστον 1 000 άτομα, μαζί με τις αιτίες των περιστατικών αυτών και τις επανορθωτικές ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 14.
- ε) δημιουργούν, και επικαιροποιούν ετησίως στη συνέχεια, σύνολο δεδομένων που περιέχει πληροφορίες για όλες τις παρεκκλίσεις που χορηγούνται σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1, περιλαμβανομένων των πληροφοριών που προβλέπονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.

Όπου είναι εφικτό, χρησιμοποιούνται υπηρεσίες χωρικών δεδομένων όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 2007/2/EK, προκειμένου να παρουσιαστούν τα εν λόγω σύνολα δεδομένων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η Επιτροπή, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων έχουν πρόσβαση στα σύνολα δεδομένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος δημοσιεύει και επικαιροποιεί μια επισκόπηση που καλύπτει ολόκληρη την Ένωση, με βάση τα στοιχεία που συλλέγονται από τα κράτη μέλη, σε τακτική βάση ή κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής.

Η επισκόπηση σε επίπεδο Ένωσης περιλαμβάνει, κατά περίπτωση, δείκτες για εκροές, αποτελέσματα και επιπτώσεις της παρούσας οδηγίας, χάρτες επισκόπησης σε επίπεδο Ένωσης και εκθέσεις επισκόπησης των κρατών μελών.

4. Η Επιτροπή δύναται να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που διευκρινίζουν τη μορφή και τους τρόπους παρουσίασης των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 3, συμπεριλαμβανομένων λεπτομερών απαιτήσεων σχετικά με τους δείκτες, τους ενωσιακούς χάρτες επισκόπησης και τις εκθέσεις επισκόπησης ανά κράτος μέλος, που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

Οι εκτελεστικές πράξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 22 παράγραφος 2.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από το παρόν άρθρο για οποιονδήποτε από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/2/EK.

Άρθρο 19

Αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή διενεργεί αξιολόγηση της παρούσας οδηγίας, έως [12 έτη μετά την καταληκτική ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο]. Η αξιολόγηση αυτή βασίζεται, μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα στοιχεία:

- α) την πείρα που αποκτάται από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·
- β) τα σύνολα δεδομένων που δημιούργησαν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1, και τις ενωσιακές επισκοπήσεις που συντάσσονται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3·
- γ) συναφή επιστημονικά, αναλυτικά και επιδημιολογικά δεδομένα·

- δ) συστάσεις της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, εφόσον διατίθενται.
2. Στο πλαίσιο της αξιολόγησης, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην απόδοση της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τις ακόλουθες πτυχές:
- α) την προσέγγιση βάσει κινδύνου, που περιγράφεται στο άρθρο 7·
- β) τις διατάξεις που αφορούν την πρόσβαση στο νερό, που προβλέπονται στο άρθρο 16·
- γ) τις διατάξεις περί των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στο κοινό βάσει του άρθρου 17 και του παραρτήματος IV.
3. Η Επιτροπή, το αργότερο [6 έτη μετά την καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο] — και μετέπειτα κατά περίπτωση — υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τη δυνητική απειλή για τις πηγές νερού ανθρώπινης κατανάλωσης από τα μικροπλαστικά, τα φάρμακα και, εφόσον είναι αναγκαίο, από άλλους νεοεμφανιζόμενους ρύπους, και σχετικά με τους αντίστοιχους σχετιζόμενους δυνητικούς κινδύνους για την υγεία.

Άρθρο 20

Αναθεώρηση και τροποποίηση των παραρτημάτων

1. Τουλάχιστον κάθε πέντε έτη, η Επιτροπή επανεξετάζει τα παραρτήματα I και II υπό το φως της επιστημονικής και τεχνικής προόδου καθώς και της βάσει κινδύνου προσέγγισης των κρατών μελών ως προς την ασφάλεια του νερού που περιέχουν τα καταρτισμένα βάσει του άρθρου 18 σύνολα δεδομένων και, εφόσον απαιτείται, υποβάλλει νομοθετικές προτάσεις για τροποποιήσεις σύμφωνα με τη Συνθήκη.
2. Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 21 για την τροποποίηση του παραρτήματος III όταν είναι αναγκαίο, ώστε να το προσαρμόζει στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη για την τροποποίηση της παραμετρικής τιμής της δισφαινόλης Α στο παράρτημα I, μέρος Β, στον βαθμό που απαιτείται για την προσαρμογή της στην τεχνική πρόοδο, ουσιαστικά με βάση τη συνεχιζόμενη επανεξέταση που πραγματοποιείται από την EFSA.

Άρθρο 21
Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η αρμοδιότητα έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, το άρθρο 11 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 11 παράγραφος 5, το άρθρο 11 παράγραφος 9, το άρθρο 13 παράγραφος 6 και το άρθρο 20 παράγραφος 2 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από [την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται σιωπηρά για περιόδους ίσης διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλει αντιρρήσεις το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3, άρθρο 11 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 11 παράγραφος 5, το άρθρο 11 παράγραφος 9, το άρθρο 13 παράγραφος 6 και το άρθρο 20 παράγραφος 2 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή από το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.
4. Πριν από την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση πράξης, η Επιτροπή ζητά τη γνώμη των εμπειρογνομόνων που ορίζονται από τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στη διοργανική συμφωνία, της 13ης Απριλίου 2016, για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.
5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 3, το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο γ) σημείο (iii) δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 11 παράγραφος 5, το άρθρο 11 παράγραφος 9, το άρθρο 13 παράγραφος 6, και το άρθρο 20 παράγραφος 2 αρχίζει να ισχύει μόνον εφόσον δεν διατυπωθούν αντιρρήσεις είτε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είτε από το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν λήξει αυτή η προθεσμία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν αντίρρηση. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 22 *Διαδικασία επιτροπής*

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.
2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 23 *Κυρώσεις*

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τους κανόνες για τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες ποινές είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν, έως ... [2 έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας], τους εν λόγω κανόνες και μέτρα στην Επιτροπή και ενημερώνουν την Επιτροπή για κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση που τα αφορά.

Άρθρο 24
Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με τα άρθρα 2 και 5 έως 23 και τα παραρτήματα I έως IV, έως ... [2 έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι παραπομπές στις οδηγίες που καταργούνται από την παρούσα οδηγία, οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν πώς θα γίνει αυτή η παραπομπή και πώς θα διατυπωθεί αυτή η δήλωση.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 25
Μεταβατική περίοδος

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν ότι το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης συμμορφώνεται προς τις παραμετρικές τιμές που ορίζονται στο παράρτημα I, μέρος B, για τις ακόλουθες παραμέτρους: χλωρικά, χλωριώδη, δισφαινόλη-A, αλογονοοξικά οξέα, μικροκυστίνη-LR, σύνολο PFAS, άθροισμα των PFAS, ουράνιο, έως [3 έτη μετά την καταληκτική ημερομηνία μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο].
2. Κατά τη μεταβατική αυτή περίοδο, οι φορείς ύδρευσης δεν υποχρεούνται να παρακολουθούν το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 για τις παραμέτρους που απαριθμούνται στην πρώτη παράγραφο.

Άρθρο 26
Κατάργηση

1. Η οδηγία 98/83/EK, όπως τροποποιήθηκε από τις πράξεις που παρατίθενται στο παράρτημα VI μέρος Α, καταργείται από την [επόμενη ημέρα από την ημερομηνία που καθορίζεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 24 παράγραφος 1], με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των οδηγιών, όπως προβλέπεται στο παράρτημα VI μέρος Β.

Οι παραπομπές στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται παραπομπές στην παρούσα οδηγία σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος VII.

2. Οι παρεκκλίσεις που χορηγήθηκαν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 της οδηγίας 98/83/EK και εξακολουθούν να ισχύουν κατά την [καταληκτική ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο] θα συνεχίσουν να ισχύουν μέχρι τη λήξη τους. Μπορούν να ανανεωθούν σύμφωνα με το άρθρο 15 μόνο όταν δεν έχει ακόμη χορηγηθεί δεύτερη παρέκκλιση. Το δικαίωμα αίτησης προς την Επιτροπή για τρίτη παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 2 της οδηγίας 98/83/EK εξακολουθεί να εφαρμόζεται για όσες παρεκκλίσεις έχουν ήδη χορηγηθεί από τα κράτη μέλη κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 27
Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 28
Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΜΕΤΡΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α

Μικροβιολογικές παράμετροι

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Εντερόκοκκοι	0	Αριθμός/100 ml	Για νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, η μονάδα είναι: αριθμός/250 ml
<i>Escherichia coli</i> (<i>E. coli</i>)	0	Αριθμός/100 ml	Για νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, η μονάδα είναι: αριθμός/250 ml

ΜΕΡΟΣ Β

Χημικές παράμετροι

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Ακρυλαμίδιο	0,10	μg/l	Η παραμετρική τιμή αναφέρεται στη συγκέντρωση καταλοίπων μονομερούς στο νερό όπως υπολογίζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές περί μέγιστης μετανάστευσης από το αντίστοιχο πολυμερές όταν βρίσκεται σε επαφή με το νερό.
Αντιμόνιο	10	μg/l	
Αρσενικό	10	μg/l	
Βενζόλιο	1,0	μg/l	
Βενζο[a]πυρένιο	0,010	μg/l	
Δισφαινόλη Α	2,5	μg/l	
Βόριο	1,5	mg/l	Όταν η πρωτεύουσα πηγή νερού του συγκεκριμένου συστήματος παροχής είναι νερό αφαλάτωσης ή σε περιοχές όπου οι γεωλογικές συνθήκες ενδέχεται να οδηγούν σε υψηλά επίπεδα στα υπόγεια ύδατα, εφαρμόζεται παραμετρική τιμή 2,4 mg/l.
Βρωμικά άλατα	10	μg/l	
Κάδμιο	5,0	μg/l	
Χλωρικά	0,25	mg/l	Όταν χρησιμοποιείται μέθοδος απολύμανσης που παράγει χλωρικά, ιδίως διοξείδιο του χλωρίου, για απολύμανση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης εφαρμόζεται παραμετρική τιμή 0,7 mg/l. Ει δυνατόν, τα κράτη μέλη επιδιώκουν χαμηλότερη τιμή χωρίς να θίγεται η απολύμανση.
			Η παράμετρος αυτή μετράται μόνον όταν χρησιμοποιούνται τέτοιες μέθοδοι απολύμανσης.

Χλωριώδη	0,25	mg/l	Όταν χρησιμοποιείται μέθοδος απολύμανσης που παράγει χλωρικά άλατα, ιδίως διοξείδιο του χλωρίου, για απολύμανση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, εφαρμόζεται παραμετρική τιμή 0,7 mg/l.
			Ει δυνατόν, τα κράτη μέλη επιδιώκουν χαμηλότερη τιμή χωρίς να θίγεται η απολύμανση.
			Η παράμετρος αυτή μετράται μόνον όταν χρησιμοποιούνται τέτοιες μέθοδοι απολύμανσης.
Χρώμιο	25	μg/l	Η τιμή επιτυγχάνεται το αργότερο έως [15 χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Η παραμετρική τιμή για το χρώμιο μέχρι την εν λόγω ημερομηνία είναι 50 μg/l.
Χαλκός	2,0	mg/l	
Κυανιούχα	50	μg/l	
1,2-Διχλωροαιθάνιο	3,0	μg/l	
Επιχλωρυδρίνη	0,10	μg/l	Η παραμετρική τιμή αναφέρεται στη συγκέντρωση καταλοίπων μονομερούς στο νερό όπως υπολογίζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές περί μέγιστης μετανάστευσης από το αντίστοιχο πολυμερές όταν βρίσκεται σε επαφή με το νερό.
Φθοριούχα	1,5	mg/l	
Αλογονοοξικά οξέα (HAA5)	60	μg/l	Η παράμετρος αυτή μετράται μόνον όταν χρησιμοποιούνται μέθοδοι απολύμανσης που μπορούν να δημιουργήσουν HAA για την απολύμανση νερού ανθρώπινης κατανάλωσης. Άθροισμα των ακόλουθων πέντε αντιπροσωπευτικών ουσιών: μονοχλωρο-, διχλωρο- και τριχλωροοξικό οξύ, μονο- και διβρωμοοξικό οξύ.

Μόλυβδος	5	μg/l	Η τιμή επιτυγχάνεται το αργότερο έως [15 χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας]. Η παραμετρική τιμή για τον μόλυβδο μέχρι την εν λόγω ημερομηνία είναι 10 μg/l. Μετά τη μεταβατική περίοδο, η τιμή των 5 μg/l τηρείται τουλάχιστον στο σημείο παροχής του οικιακού συστήματος διανομής. Για τους σκοπούς του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο β) εφαρμόζεται η τιμή των 5 μg/l στη βρύση.
Υδράργυρος	1,0	μg/l	
Μικροκυστίνη-LR	1,0	μg/l	Η παράμετρος αυτή χρειάζεται να μετράται μόνο όταν υπάρχει πιθανότητα εμφάνισης φυτοπλαγκτού σε νερό πηγής (αύξηση πυκνότητας κυανοβακτηριακών κυττάρων ή δυναμικό σχηματισμού φυτοπλαγκτού).
Νικέλιο	20	μg/l	
Νιτρικά	50	mg/l	Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τηρείται ο όρος $[\text{νιτρικά άλατα}]/50 + [\text{νιτρώδη άλατα}]/3 \leq 1$, όπου οι αγκύλες υποδηλούν συγκεντρώσεις σε mg/l για τα νιτρικά άλατα (NO_3) και για τα νιτρώδη άλατα (NO_2), καθώς και ότι η τιμή 0,10 mg/l για τα νιτρώδη άλατα τηρείται για το νερό που προέρχεται από εγκαταστάσεις επεξεργασίας.
Νιτρώδη	0,50	mg/l	Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τηρείται ο όρος $[\text{νιτρικά άλατα}]/50 + [\text{νιτρώδη άλατα}]/3 \leq 1$, όπου οι αγκύλες υποδηλούν συγκεντρώσεις σε mg/l για τα νιτρικά άλατα (NO_3) και για τα νιτρώδη άλατα (NO_2), καθώς και ότι η τιμή 0,10 mg/l για τα νιτρώδη άλατα τηρείται για το νερό που προέρχεται από εγκαταστάσεις επεξεργασίας.

Παρασιτοκτόνα	0,10	μg/l	Ως «παρασιτοκτόνα» νοούνται: – οργανικά εντομοκτόνα, – οργανικά ζιζανιοκτόνα, – οργανικά μυκητοκτόνα, – οργανικά νηματωδοκτόνα, – οργανικά ακαρεοκτόνα, – οργανικά φυκοκτόνα, – οργανικά τρωκτικοκτόνα, – οργανικά γλινοκτόνα, – συναφή προϊόντα (μεταξύ άλλων, οι ρυθμιστές αύξησης) και οι μεταβολίτες τους, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 32 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009⁵³, που θεωρούνται σημαντικοί για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης. Ένας μεταβολίτης παρασιτοκτόνου θεωρείται κρίσιμος για νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, εάν υπάρχει λόγος να πιστεύεται ότι έχει εγγενείς ιδιότητες συγκρίσιμες με εκείνες της μητρικής ουσίας όσον αφορά τη στοχευόμενη παρασιτοκτόνο δράση του ή ότι γεννά (ο ίδιος ή τα προϊόντα μεταποίησής του) κίνδυνο για την υγεία του καταναλωτή. Η παραμετρική τιμή ισχύει για κάθε επιμέρους παρασιτοκτόνο. Για τα aldrin (αλδρίνη), dieldrin (διελδρίνη), heptachlor (επταχλώριο) και heptachlor epoxide (εποξειδίο του επταχλωρίου), η παραμετρική τιμή είναι 0,030 μg/l. Τα κράτη μέλη καθορίζουν καθοδηγητική τιμή για τη διαχείριση της παρουσίας μη κρίσιμων μεταβολιτών
---------------	------	------	---

⁵³ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 309 της 24.11.2009, σ. 1).

			φυτοφαρμάκων στο πόσιμο νερό. Μόνον τα παρασιτοκτόνα των οποίων πιθανολογείται η παρουσία σε μία δεδομένη παροχή νερού πρέπει να παρακολουθούνται. Με βάση τα δεδομένα που παρέχουν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή μπορεί να δημιουργήσει μια βάση δεδομένων για φυτοφάρμακα και τους κρίσιμους μεταβολίτες τους, λαμβάνοντας υπόψη την πιθανή τους παρουσία στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης.
Σύνολο παρασιτοκτόνων	0,50	μg/l	Ως «σύνολο παρασιτοκτόνων» νοείται το άθροισμα όλων των επιμέρους παρασιτοκτόνων, όπως ορίζονται στην ανωτέρω σειρά, που ανιχνεύονται και προσδιορίζονται ποσοτικώς κατά τη διαδικασία παρακολούθησης.
Σύνολο PFAS	0,50	μg/l	Ως «σύνολο PFAS» νοείται η ολότητα των υπερ- και πολυφθοριωμένων αλκυλιωμένων ουσιών. Η τιμή αυτή εφαρμόζεται μόνο όταν καταρτιστούν τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για την παρακολούθηση της παραμέτρου αυτής σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 7. Τα κράτη μέλη μπορούν στη συνέχεια να αποφασίσουν να χρησιμοποιούν είτε μία είτε και τις δύο παραμέτρους «Σύνολο PFAS» ή «Άθροισμα των PFAS».
Άθροισμα των PFAS	0,10	μg/l	Ως «άθροισμα των PFAS» νοείται το άθροισμα των υπερ- και πολυφθοριωμένων αλκυλιωμένων ουσιών που θεωρούνται πηγή ανησυχίας για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης και απαριθμούνται στο παράρτημα III, μέρος B, σημείο 3. Πρόκειται για υποσύνολο ουσιών του «συνόλου PFAS» που περιέχουν ένα υπερφθοριωμένο

			αλκυλιωμένο τμήμα με τρία ή περισσότερα άτομα άνθρακα (δηλαδή —CnF2n-, $n \geq 3$) ή ένα τμήμα υπερφθοροαιθέρα με δύο ή περισσότερα άτομα άνθρακα (δηλαδή —CnF2nOCmF2m-, n και $m \geq 1$).
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	0,10	μg/l	Σύνολο συγκεντρώσεων των ακόλουθων συγκεκριμένων ενώσεων: βενζο[b]φθορανθένιο, βενζο[k]φθορανθένιο, βενζο[ghi]περυλένιο, και ινδενο[1,2,3-cd]πυρένιο.
Σελήνιο	20	μg/l	Για περιοχές όπου οι γεωλογικές συνθήκες ενδέχεται να οδηγούν σε υψηλά επίπεδα στα υπόγεια ύδατα, εφαρμόζεται παραμετρική τιμή 30 μg/l.
Τετραχλωροαιθέριο και τριχλωροαιθέριο	10	μg/l	Άθροισμα συγκεντρώσεων των συγκεκριμένων παραμέτρων.
Ολικά τριαλογονομεθάνια	100	μg/l	Ει δυνατόν, τα κράτη μέλη επιδιώκουν χαμηλότερη τιμή χωρίς να θίγεται η απολύμανση. Άθροισμα συγκεντρώσεων των ακόλουθων συγκεκριμένων ενώσεων: χλωροφόρμιο, βρωμοφόρμιο, διβρωμοχλωρομεθάνιο, βρωμοδιχλωρομεθάνιο.
Ουράνιο	30	μg/l	
Βινυλοχλωρίδιο	0,50	μg/l	Η παραμετρική τιμή αναφέρεται στη συγκέντρωση καταλοίπων μονομερούς στο νερό όπως υπολογίζεται σύμφωνα με τις προδιαγραφές περί μέγιστης μετανάστευσης από το αντίστοιχο πολυμερές όταν βρίσκεται σε επαφή με το νερό.

ΜΕΡΟΣ Γ**Ενδεικτικές παράμετροι (νέες)**

Παράμετρος	Παραμετρική τιμή	Μονάδα	Σημειώσεις
Αργίλιο	200	μg/l	
Αμμώνιο	0,50	mg/l	
Χλωριούχα	250	mg/l	Το νερό δεν πρέπει να είναι διαβρωτικό.
<i>Clostridium perfringens</i> (περιλαμβανομένων των σπορίων)	0	Αριθμός/100 ml	Η παράμετρος αυτή μετράται αν αυτό επισημαίνεται στην εκτίμηση κινδύνου.
Χρώμα	Αποδεκτό για τους καταναλωτές και άνευ ασυνήθους μεταβολής		
Αγωγιμότητα	2500	μS cm ⁻¹ στους 20 °C	Το νερό δεν πρέπει να είναι διαβρωτικό.
Συγκέντρωση ιόντων υδρογόνου	≥ 6,5 και ≤ 9,5	μονάδες pH	Το νερό δεν πρέπει να είναι διαβρωτικό. Για το στάσιμο νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, η κατώτατη τιμή μπορεί να μειώνεται σε 4,5 μονάδες pH. Για νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία και έχει φυσική περιεκτικότητα ή είναι τεχνητά εμπλουτισμένο με διοξείδιο του άνθρακα, η ελάχιστη τιμή μπορεί να είναι κατώτερη.
Σίδηρος	200	μg/l	
Μαγγάνιο	50	μg/l	
Οσμή	Αποδεκτή για τους καταναλωτές και άνευ ασυνήθους μεταβολής		
Οξειδωσιμότητα	5,0	mg/l O ₂	Η παράμετρος αυτή δεν χρειάζεται να μετράται εάν αναλύεται η παράμετρος TOC.
Θειικά	250	mg/l	Το νερό δεν πρέπει να είναι διαβρωτικό.

Νάτριο	200	mg/l	
Γεύση	Αποδεκτή για τους καταναλωτές και άνευ ασυνήθους μεταβολής		
Αριθμός αποικιών σε 22°	Άνευ ασυνήθους μεταβολής		
Κολοβακτηριοειδή	0	Αριθμός/100 ml	Για νερό που τοποθετείται σε φιάλες ή δοχεία, η μονάδα είναι: αριθμός/250 ml.
Ολικός οργανικός άνθρακας (TOC)	Άνευ ασυνήθους μεταβολής		Η παράμετρος αυτή δεν χρειάζεται να μετράται για παροχές κάτω των 10 000 m ³ ημερησίως.
Θολότητα	Αποδεκτή για τους καταναλωτές και άνευ ασυνήθους μεταβολής		
Τα ύδατα δεν πρέπει να είναι επιθετικά ή διαβρωτικά. Αυτό ισχύει ιδίως για ύδατα που υποβάλλονται σε επεξεργασία (απιονισμό, αποσκλήρυνση, επεξεργασία μεμβράνης, αντίστροφη όσμωση κλπ.).			
Όταν νερό ανθρώπινης κατανάλωσης προέρχεται από επεξεργασία που απιονίζει ή αποσκληρύνει σημαντικά το νερό, μπορούν να προστίθενται προς κατεργασία του άλατα ασβεστίου και μαγνησίου που μειώνουν πιθανές αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, καθώς και τη διάβρωση ή επιθετικότητα του νερού και βελτιώνουν τη γεύση. Ελάχιστες συγκεντρώσεις από ασβέστιο και μαγνήσιο ή συνολικά διαλυμένα στερεά σε αποσκληρυμένο ή απιονισμένο νερό μπορούν να καθοριστούν λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του νερού που εισέρχεται σε αυτές τις διεργασίες.			

ΜΕΡΟΣ Δ

Παράμετροι που σχετίζονται με την εκτίμηση κινδύνου οικιακής διανομής

<i>Legionella</i>	<1000	CFU/l	Αυτή η παραμετρική τιμή ορίζεται για τους σκοπούς των άρθρων 10 και 14. Το ενδεχόμενο λήψης των μέτρων που προβλέπονται σε αυτά τα άρθρα θα μπορούσε να εξετάζεται ακόμη και κάτω από την παραμετρική τιμή, π.χ. σε περίπτωση εστιών μόλυνσης και κρουσμάτων. Στις περιπτώσεις αυτές θα πρέπει να επιβεβαιώνεται η πηγή της μόλυνσης και να ταυτοποιείται το είδος στο οποίο ανήκει.
Μόλυβδος	10	μg/l	Αυτή η παραμετρική τιμή ορίζεται για τους σκοπούς των άρθρων 10 και 14. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να επιτύχουν χαμηλότερη τιμή 5 μg/l έως 15 έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

ΜΕΡΟΣ Α

Γενικοί στόχοι και προγράμματα παρακολούθησης για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης

1. Τα προγράμματα παρακολούθησης, τα οποία θεσπίστηκαν δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 2, για το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης:
 - α) επαληθεύουν αν τα μέτρα που εφαρμόζονται για τη διαχείριση των κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία σε ολόκληρη την αλυσίδα παροχής νερού από την υδροληψία, την επεξεργασία και την αποθήκευση έως τη διανομή είναι αποτελεσματικά και ότι το νερό στο σημείο τήρησης είναι υγιεινό και καθαρό·
 - β) παρέχουν πληροφορίες για την ποιότητα του νερού για ανθρώπινη κατανάλωση οι οποίες αποδεικνύουν ότι πληρούνται οι υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 4 και οι παραμετρικές τιμές που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5·
 - γ) προσδιορίζουν τα καταλληλότερα μέσα για την ελαχιστοποίηση του κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία.
2. Προγράμματα παρακολούθησης που έχουν θεσπιστεί σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 περιλαμβάνουν ένα –ή συνδυασμό- από τα ακόλουθα:
 - α) συλλογή και ανάλυση διακριτών δειγμάτων νερού·
 - β) μετρήσεις που καταγράφονται μέσω διαδικασίας συνεχούς παρακολούθησης.

Επιπλέον, τα προγράμματα παρακολούθησης μπορεί να αποτελούνται από:

- α) επιθεώρηση των αρχείων λειτουργικότητας και του επιπέδου συντήρησης του εξοπλισμού·

- β) επιθεωρήσεις της θέσης υδροληψίας και των υποδομών επεξεργασίας, αποθήκευσης και διανομής νερού, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων παρακολούθησης που ορίζονται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και του άρθρου 10 παράγραφος 1 στοιχείο β).
3. Τα προγράμματα παρακολούθησης περιλαμβάνουν επίσης πρόγραμμα επιχειρησιακής παρακολούθησης, που παρέχει ταχεία πληροφόρηση σχετικά με προβλήματα στις επιχειρησιακές επιδόσεις και στην ποιότητα του νερού και επιτρέπει ταχείες εκ των προτέρων προγραμματισμένες επανορθωτικές ενέργειες. Τα επιχειρησιακά αυτά προγράμματα παρακολούθησης είναι προσαρμοσμένα στο εκάστοτε σύστημα υδροδότησης, λαμβάνοντας υπόψη τα πορίσματα του εντοπισμού πηγών κινδύνου και επικίνδυνων συμβάντων και της εκτίμησης-κινδύνου στην παροχή, και προορίζονται να επιβεβαιώσουν την αποτελεσματικότητα όλων των μέτρων ελέγχου κατά την υδροληψία, την επεξεργασία, τη διανομή και την αποθήκευση.

Το επιχειρησιακό πρόγραμμα παρακολούθησης περιλαμβάνει την παρακολούθηση της παραμέτρου «θολότητα» στη μονάδα υδροδότησης ώστε να ελέγχεται τακτικά η δραστητικότητα της υλικής απομάκρυνσης μέσω διεργασιών διήθησης, σύμφωνα με τις τιμές αναφοράς και τις συχνότητες που αναφέρονται στον ακόλουθο πίνακα (δεν ισχύει για υπόγεια ύδατα όταν η θολότητα οφείλεται σε σίδηρο και μαγγάνιο):

Παράμετρος λειτουργίας	Τιμή αναφοράς
Θολότητα	0,3 NTU σε 95% των δειγμάτων και κανένα δεν πρέπει να υπερβαίνει τη 1 NTU

Όγκος (m ³) νερού που διανέμεται ή παράγεται ημερησίως εντός της ζώνης παροχής	Ελάχιστη συχνότητα
≤ 1000	Ανά εβδομάδα
> 1000 έως ≤ 10 000	Ημερησίως
>10 000	Επιγραμμικά

Το επιχειρησιακό πρόγραμμα παρακολούθησης περιλαμβάνει επίσης την παρακολούθηση των εξής παραμέτρων στο μη επεξεργασμένο νερό προς έλεγχο της αποτελεσματικότητας των διεργασιών επεξεργασίας έναντι μικροβιολογικών κινδύνων:

Παράμετρος λειτουργίας	Τιμή αναφοράς	Μονάδα	Σημειώσεις
Σωματικοί κολιφάγοι	50 (για μη επεξεργασμένο νερό)	Μονάδες σχηματισμού πλάκων (PfU)/100 ml	Η παράμετρος αυτή μετράται αν αυτό επισημαίνεται στην εκτίμηση κινδύνου. Εάν βρεθεί σε μη επεξεργασμένο νερό σε συγκεντρώσεις > 50 PfU/100 ml, θα πρέπει να εξεταστεί μετά από κάποια στάδια της συνδυασμένης επεξεργασίας προκειμένου να προσδιοριστεί ο βαθμός μείωσης παθογόνων από τους υφιστάμενους μηχανισμούς και να εκτιμηθεί αν ο κίνδυνος διαφυγής παθογόνων ιών είναι επαρκώς υπό έλεγχο.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα προγράμματα παρακολούθησης επανεξετάζονται σε συνεχή βάση και επικαιροποιούνται ή επιβεβαιώνονται τουλάχιστον ανά εξαετία.

Μέρος Β

Παράμετροι και συχνότητες δειγματοληψίας

1 Κατάλογος παραμέτρων

Ομάδα Α

Οι ακόλουθες παράμετροι (ομάδα Α) παρακολουθούνται σύμφωνα με τις συχνότητες παρακολούθησης που ορίζονται στον πίνακα 1 του σημείου 2:

- α) *Escherichia coli* (*E. coli*), εντερόκοκκοι, κολοβακτηριοειδή, αριθμός αποικιών σε 22 °C, χρώμα, θολότητα, γεύση, οσμή, pH, αγωγιμότητα
- β) άλλες παράμετροι που ταυτοποιούνται ως σχετικές στο πρόγραμμα παρακολούθησης, σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 και, ανάλογα με την περίπτωση, βάσει εκτίμησης κινδύνου του συστήματος παροχής όπως ορίζεται στο άρθρο 9 και το παράρτημα II Μέρος Γ.

Υπό ειδικές περιστάσεις, οι ακόλουθες παράμετροι θα πρέπει να προστεθούν στις παραμέτρους της ομάδας Α:

- α) αμμώνιο και νιτρώδη, αν χρησιμοποιείται χλωραμίνωση
- β) αργίλιο και σίδηρος, αν χρησιμοποιούνται ως χημικές ουσίες για την επεξεργασία νερού.

Η *Escherichia coli* (*E. coli*) και οι εντερόκοκκοι θεωρούνται «βασικές παράμετροι» και δεν επιτρέπεται να υποστούν μείωση λόγω εκτίμησης κινδύνου στην παροχή σύμφωνα με το άρθρο 9 και το μέρος Γ του παρόντος παραρτήματος.

Παρακολουθούνται πάντα στις συχνότητες που καθορίζονται στον πίνακα 1 του σημείου 2.

Ομάδα Β

Προκειμένου να διαπιστωθεί η τήρηση όλων των παραμετρικών τιμών που ορίζονται στην παρούσα οδηγία, όλες οι άλλες παράμετροι που δεν αναλύονται στο πλαίσιο της ομάδας Α και ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, εκτός από τις παραμέτρους του παραρτήματος Ι, μέρος Δ, παρακολουθούνται τουλάχιστον με τις συχνότητες που ορίζονται στον πίνακα 1 του σημείου 2, εκτός εάν καθορίζεται διαφορετική συχνότητα δειγματοληψίας βάσει εκτίμησης κινδύνου στην παροχή που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 9 και το μέρος Γ του παρόντος παραρτήματος.

2. Συχνότητες δειγματοληψίας

Πίνακας 1. Ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας και αναλύσεων για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης

Όγκος νερού που διανέμεται ή παράγεται ημερησίως εντός της ζώνης παροχής (Βλέπε σημειώσεις 1 και 2) m^3		Παράμετροι της ομάδας Α Αριθμός δειγμάτων ανά έτος	Παράμετροι της ομάδας Β Αριθμός δειγμάτων ανά έτος
	< 10	> 0 (Βλέπε σημείωση 4)	> 0 (Βλέπε σημείωση 4)
≥ 10	≤ 100	2	1 (Βλέπε σημείωση 5)
> 100	≤ 1000	4	1
> 1000	≤ 10000	4 για τα πρώτα 1000 m^3 /ημέρα +3 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 1000 m^3 /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)	1 για τα πρώτα 1000 m^3 /ημέρα +1 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 4500 m^3 /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)
> 10000	≤ 100000		3 για τα πρώτα 10000 m^3 /ημέρα +1 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 10000 m^3 /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)
> 100000			12 για τα πρώτα 100000 m^3 /ημέρα +1 για κάθε επιπλέον κλάσμα του συνολικού όγκου ίσο με 25000 m^3 /ημέρα ή μικρότερο (Βλέπε σημείωση 3)

Σημείωση 1: Ως ζώνη παροχής νοείται μια γεωγραφικά καθορισμένη περιοχή εντός της οποίας το νερό ανθρώπινης κατανάλωσης εισέρχεται από μία ή περισσότερες πηγές και η ποιότητα του νερού μπορεί να θεωρηθεί ως περίπου ομοιόμορφη.

Σημείωση 2: Οι όγκοι υπολογίζονται ως μέσες τιμές για ένα ημερολογιακό έτος. Για τον καθορισμό της ελάχιστης συχνότητας μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο αριθμός κατοίκων μιας ζώνης παροχής αντί για τον όγκο του νερού, με την παραδοχή ότι η κατά κεφαλήν κατανάλωση νερού είναι 200 l/ημέρα.

Σημείωση 3: Η αναφερόμενη συχνότητα υπολογίζεται ως εξής: π.χ. 4300 m³/ημέρα = 16 δείγματα για παραμέτρους της ομάδας A (τέσσερα για τα πρώτα 1000 m³/ημέρα + 12 για επιπλέον 3300 m³/ημέρα).

Σημείωση 4: Για φορείς ύδρευσης, όταν δεν έχει χορηγηθεί εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 2 στοιχείο β), τα κράτη μέλη καθορίζουν την ελάχιστη συχνότητα δειγματοληψίας για παραμέτρους των ομάδων A και B, εφόσον οι βασικές παράμετροι ελέγχονται τουλάχιστον μία φορά ανά έτος.

Σημείωση 5: Τα κράτη μέλη μπορούν να μειώσουν τη συχνότητα δειγματοληψίας, εφόσον όλες οι παράμετροι που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παρακολουθούνται τουλάχιστον μία φορά κάθε έξι χρόνια, καθώς και σε περιπτώσεις όπου ενσωματώνεται μια νέα πηγή ύδρευσης ή επέρχονται αλλαγές στο σύστημα υδροδότησης, όποτε αναμένεται δυνητικά δυσμενής επίπτωση στην ποιότητα του νερού.

ΜΕΡΟΣ Γ

Εκτίμηση κινδύνου του συστήματος παροχής

1. Με βάση το αποτέλεσμα της εκτίμησης κινδύνου για το σύστημα παροχής όπως αναφέρεται στο άρθρο 9, ο κατάλογος των παραμέτρων που λαμβάνονται υπόψη στην παρακολούθηση επεκτείνεται και οι συχνότητες δειγματοληψίας που καθορίζονται στο μέρος B αυξάνονται, όταν ικανοποιείται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
 - α) ο κατάλογος των παραμέτρων ή των συχνοτήτων που ορίζονται στο παρόν παράρτημα δεν επαρκεί για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται βάσει του άρθρου 13 παράγραφος 1·
 - β) απαιτείται πρόσθετη παρακολούθηση για τους σκοπούς του άρθρου 13 παράγραφος 5·
 - γ) είναι αναγκαίο να παρέχονται οι διαβεβαιώσεις που ορίζονται στο σημείο 1 στοιχείο α) του μέρους A·
 - δ) η αύξηση των συχνοτήτων δειγματοληψίας είναι απαραίτητη βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 3 στοιχείο α).

2. Κατόπιν εκτίμησης του κινδύνου για το σύστημα παροχής, ο κατάλογος των παραμέτρων που λαμβάνονται υπόψη στην παρακολούθηση και οι συχνότητες δειγματοληψίας που ορίζονται στο μέρος Β μπορεί να μειωθούν, όταν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- α) η τοποθεσία και η συχνότητα της δειγματοληψίας καθορίζονται σε σχέση με την προέλευση της παραμέτρου καθώς και με τη διακύμανση και με τη μακροπρόθεσμη τάση της συγκέντρωσής της, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 6·
 - β) για τη μείωση της ελάχιστης συχνότητας δειγματοληψίας μιας παραμέτρου, τα αποτελέσματα από δείγματα που ελήφθησαν σε τακτά διαστήματα σε περίοδο τουλάχιστον τριών ετών από σημεία δειγματοληψίας αντιπροσωπευτικά ολόκληρης της ζώνης παροχής νερού είναι όλα κάτω του 60 % της παραμετρικής τιμής·
 - γ) για να αφαιρεθεί μια παράμετρος από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, τα αποτελέσματα από δείγματα που ελήφθησαν σε τακτικά διαστήματα σε περίοδο τουλάχιστον τριών ετών από σημεία αντιπροσωπευτικά ολόκληρης της ζώνης παροχής νερού είναι όλα κάτω του 30 % της παραμετρικής τιμής·
 - δ) για να αφαιρεθεί μια συγκεκριμένη παράμετρος από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, η απόφαση βασίζεται στο αποτέλεσμα της εκτίμησης κινδύνου και διαμορφώνεται με βάση τα αποτελέσματα της παρακολούθησης πηγών νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που επιβεβαιώνουν ότι η υγεία του ανθρώπου προστατεύεται από τις δυσμενείς συνέπειες τυχόν μόλυνσης του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 1·
 - ε) για να μειωθεί η συχνότητα δειγματοληψίας μιας παραμέτρου ή για να αφαιρεθεί μια παράμετρος από τον κατάλογο των προς παρακολούθηση παραμέτρων, η εκτίμηση κινδύνου επιβεβαιώνει ότι κανένας λογικά αναμενόμενος παράγοντας δεν μπορεί να προκαλέσει υποβάθμιση της ποιότητας του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης.

Όποτε αποτελέσματα παρακολούθησης, τα οποία δείχνουν ότι πληρούνται οι όροι της παραγράφου 2 στοιχείο β) έως ε), είναι ήδη διαθέσιμα έως τις [ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας], τα αποτελέσματα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την προσαρμογή της παρακολούθησης μετά την εκτίμηση κινδύνου για το σύστημα παροχής από την εν λόγω ημερομηνία.

Όταν έχουν ήδη εφαρμοστεί αναπροσαρμογές παρακολούθησης μετά την εκτίμηση κινδύνου στην παροχή σύμφωνα, μεταξύ άλλων, με το Μέρος Γ της οδηγίας 2015/1787 της Επιτροπής, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν τη δυνατότητα να επιβεβαιωθεί η ισχύς τους χωρίς να απαιτείται παρακολούθηση σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχείο β) και την παράγραφο 3 στοιχείο γ) για νέα περίοδο τουλάχιστον 3 ετών από σημεία αντιπροσωπευτικά της όλης ζώνης παροχής.

ΜΕΡΟΣ Δ

Μέθοδοι και σημεία δειγματοληψίας

1. Τα σημεία δειγματοληψίας καθορίζονται ώστε να εξασφαλίζεται συμμόρφωση με τα σημεία τήρησης όπως ορίζονται στο άρθρο 6. Σε περίπτωση δικτύου διανομής, ένα κράτος μέλος μπορεί να λαμβάνει δείγματα εντός της ζώνης παροχής ή στις εγκαταστάσεις επεξεργασίας για συγκεκριμένες παραμέτρους, εφόσον είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι δεν θα υπάρξει δυσμενής μεταβολή της μετρούμενης τιμής της συγκεκριμένης παραμέτρου. Στο μέτρο του δυνατού, ο αριθμός των δειγμάτων κατανέμεται ομοιόμορφα στον χρόνο και τον χώρο.
2. Η δειγματοληψία στο σημείο τήρησης πρέπει να ικανοποιεί τις παρακάτω απαιτήσεις:
 - α) τα δείγματα που λαμβάνονται προκειμένου να διαπιστωθεί η συμμόρφωση ως προς ορισμένες χημικές παραμέτρους (ειδικότερα χαλκός, μόλυβδος και νικέλιο) λαμβάνονται στη βρύση του καταναλωτή χωρίς προηγούμενη έκπλυση. Λαμβάνεται τυχαία ημερήσιο δείγμα ενός λίτρου. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν μεθόδους καθορισμένης περιόδου στασιμότητας που απεικονίζουν καλύτερα την εθνική τους κατάσταση, όπως τη μέση εβδομαδιαία χρήση από τους καταναλωτές, με την προϋπόθεση ότι, στο επίπεδο της ζώνης παροχής, αυτό δεν συνεπάγεται λιγότερες περιπτώσεις μη συμμόρφωσης από τη χρήση της μεθόδου τυχαίας ημερήσιας λήψης·

- β) τα δείγματα που λαμβάνονται προκειμένου να διαπιστωθεί η συμμόρφωση στο σημείο τήρησης ως προς τις μικροβιολογικές παραμέτρους λαμβάνονται και υφίστανται επεξεργασία σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 19458, σκοπός δειγματοληψίας Β.
3. Δείγματα για *Legionella* σε οικιακά συστήματα διανομής λαμβάνονται σε σημεία που εμφανίζουν κίνδυνο πολλαπλασιασμού και/ή σημεία αντιπροσωπευτικά για συστημική έκθεση σε *Legionella*. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατευθυντήριες γραμμές για τις μεθόδους δειγματοληψίας για τη *Legionella*.
4. Η δειγματοληψία εντός του δικτύου διανομής, με την εξαίρεση της δειγματοληψίας στη βρύση των καταναλωτών, θα συμμορφώνεται με το πρότυπο ISO 5667-5. Για τις μικροβιολογικές παραμέτρους, τα δείγματα εντός του δικτύου διανομής θα λαμβάνονται και θα υφίστανται επεξεργασία σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 19458, σκοπός δειγματοληψίας Α.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι μέθοδοι ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της παρακολούθησης και της απόδειξης της συμμόρφωσης με την παρούσα οδηγία, με εξαίρεση την επιγραμμική θολότητα, επικυρώνονται και τεκμηριώνονται σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO/IEC 17025 ή άλλα ισοδύναμα πρότυπα που είναι αποδεκτά σε διεθνές επίπεδο. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα εργαστήρια ή άλλοι φορείς με τους οποίους τα εργαστήρια συνάπτουν συμβάσεις εφαρμόζουν πρακτικές συστήματος διαχείρισης της ποιότητας σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO/IEC 17025 ή άλλο ισοδύναμο, διεθνώς αποδεκτό πρότυπο.

Για τους σκοπούς της αξιολόγησης της ισοδυναμίας εναλλακτικών μεθόδων με τις μεθόδους που ορίζονται στο παρόν παράρτημα, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν το πρότυπο EN ISO 17994, το οποίο ορίστηκε ως το πρότυπο για την ισοδυναμία μικροβιολογικών μεθόδων ή το πρότυπο EN ISO 16140 ή άλλα παρόμοια διεθνώς αποδεκτά πρωτόκολλα, για να τεκμηριώσουν την ισοδυναμία μεθόδων που βασίζονται σε αρχές διαφορετικές από την καλλιέργεια, που υπερβαίνουν το πεδίο εφαρμογής του προτύπου EN ISO 17994.

Αν δεν υπάρχει αναλυτική μέθοδος που να ικανοποιεί τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που ορίζονται στο μέρος Β, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η παρακολούθηση διενεργείται με χρήση των καλύτερων δυνατών τεχνικών που δεν συνεπάγονται υπέρογκο κόστος.

ΜΕΡΟΣ Α

Μικροβιολογικές παράμετροι για τις οποίες καθορίζονται οι μέθοδοι ανάλυσης

Οι μέθοδοι για τις μικροβιολογικές παραμέτρους είναι οι εξής:

- α) *Escherichia coli* (E. Coli) και κολοβακτηριοειδή (EN ISO 9308-1 ή EN ISO 9308-2)
- β) Εντερόκοκκοι (EN ISO 7899-2)
- γ) αριθμός αποικιών ή αριθμός ετεροτροφικών πλακών στους 22 °C (EN ISO 6222)

- δ) *Clostridium perfringens* περιλαμβανομένων των σπόρων (EN ISO 14189)
- ε) *Legionella* (EN ISO 11731 για συμμόρφωση με την τιμή στο παράρτημα I μέρος Δ)
Για την παρακολούθηση επαλήθευσης με βάση τον κίνδυνο και για τη συμπλήρωση μεθόδων καλλιέργειας, μπορούν να χρησιμοποιούνται και άλλες μέθοδοι όπως η ISO/TS 12869, μέθοδοι ταχείας καλλιέργειας, μέθοδοι μη βασιζόμενες σε καλλιέργεια, και μοριακές μέθοδοι, ιδίως η qPCR.
- στ) Σωματικοί κολιφάγοι
Για την επιχειρησιακή παρακολούθηση του παραρτήματος II μέρος Α μπορεί να χρησιμοποιούνται οι EN ISO 10705-2, EN ISO 10705-3.

ΜΕΡΟΣ Β

Χημικές και ενδεικτικές παράμετροι για τις οποίες καθορίζονται χαρακτηριστικά επιδόσεων

1. Χημικές και ενδεικτικές παράμετροι

Για τις παραμέτρους που ορίζονται στον πίνακα 1, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος ανάλυσης μπορεί να μετρήσει, κατ' ελάχιστον, συγκεντρώσεις ίσες με την παραμετρική τιμή με όριο ποσοτικού προσδιορισμού, όπως προσδιορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/90/EK της Επιτροπής⁵⁴, ύψους 30 % ή λιγότερο της οικείας παραμετρικής τιμής και μια αβεβαιότητα μέτρησης όπως προσδιορίζεται στον πίνακα 1. Το αποτέλεσμα θα εκφράζεται με χρήση τουλάχιστον τόσων σημαντικών ψηφίων όσα έχει η παραμετρική τιμή του παραρτήματος I μέρη Β και Γ.

Η αβεβαιότητα μέτρησης που ορίζεται στον πίνακα I δεν χρησιμοποιείται ως πρόσθετη ανοχή στις παραμετρικές τιμές που ορίζονται στο παράρτημα I.

⁵⁴ Οδηγία 2009/90/EK της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 201 της 1.8.2009, σ. 36).

Πίνακας 1. Ελάχιστα χαρακτηριστικά επιδόσεων «Αβεβαιότητα μέτρησης»

Παράμετροι	Αβεβαιότητα μέτρησης (Βλέπε σημείωση 1) % της παραμετρικής τιμής (εκτός από pH)	Σημειώσεις
Αργίλιο	25	
Αμμώνιο	40	
Ακρυλαμίδιο	30	
Αντιμόνιο	40	
Αρσενικό	30	
Βενζο[α]πυρένιο	50	Βλέπε σημείωση 2
Βενζόλιο	40	
Δισφαινόλη Α	50	
Βόριο	25	
Βρωμικά άλατα	40	
Κάδμιο	25	
Χλωριούχα	15	
Χλωρικά	40	
Χλωριώδη	40	
Χρώμιο	30	
Χαλκός	25	
Κυανιούχα	30	Βλέπε σημείωση 3
1,2-Διχλωροαιθάνιο	40	
Επιχλωρυδρίνη	30	
Φθοριούχα	20	
Αλογονοοξικά οξέα (HAA)	50	
Συγκέντρωση ιόντων υδρογόνου pH	0,2	Βλέπε σημείωση 4
Σίδηρος	30	
Μόλυβδος	30	
Μαγγάνιο	30	

Υδράργυρος	30	
Μικροκυστίνη-LR	30	
Νικέλιο	25	
Νιτρικά	15	
Νιτρώδη	20	
Οξειδωσιμότητα	50	Βλέπε σημείωση 5
Παρασιτοκτόνα	30	Βλέπε σημείωση 6
PFAS	50	
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	40	Βλέπε σημείωση 7
Σελήνιο	40	
Νάτριο	15	
Θευκά	15	
Τετραχλωροαιθέριο	40	Βλέπε σημείωση 8
Τριχλωροαιθέριο	40	Βλέπε σημείωση 8
Τριαλογονομεθάνια - ολικά	40	Βλέπε σημείωση 7
Ολικός οργανικός άνθρακας (TOC)	30	Βλέπε σημείωση 9
Θολότητα	30	Βλέπε σημείωση 10
Ουράνιο	30	
Βινυλοχλωρίδιο	50	

2. Σημειώσεις στον πίνακα 1

Σημείωση 1: Η αβεβαιότητα μέτρησης είναι μια παράμετρος που δεν λαμβάνει αρνητικές τιμές και χαρακτηρίζει τη διασπορά των ποσοτικών τιμών που αποδίδονται σε μετρούμενο μέγεθος, με βάση τα χρησιμοποιούμενα στοιχεία. Το κριτήριο επιδόσεων για την αβεβαιότητα μέτρησης ($k = 2$) είναι το ποσοστό της παραμετρικής τιμής που αναφέρεται στον πίνακα ή οποιαδήποτε αυστηρότερη τιμή. Η αβεβαιότητα μέτρησης εκτιμάται στο επίπεδο της παραμετρικής τιμής, εκτός αν ορίζεται αλλού διαφορετικά.

Σημείωση 2: Αν η τιμή της αβεβαιότητας μέτρησης δεν μπορεί να επιτευχθεί, θα πρέπει να επιλεγεί η καλύτερη διαθέσιμη τεχνική (έως 60 %).

- Σημείωση 3:* Η μέθοδος προσδιορίζει τα ολικά κυανιούχα κάθε μορφής.
- Σημείωση 4:* Η τιμή για την αβεβαιότητα μέτρησης εκφράζεται σε μονάδες pH.
- Σημείωση 5:* Μέθοδος αναφοράς: EN ISO 8467.
- Σημείωση 6:* Τα χαρακτηριστικά επιδόσεων για κάθε επιμέρους παρασιτοκτόνο δίνονται ενδεικτικά. Τιμές για την αβεβαιότητα μέτρησης μόλις 30 % μπορούν να επιτευχθούν για πολλά φυτοφάρμακα, ενώ υψηλότερες τιμές έως και 80 % μπορεί να επιτρέπονται για έναν αριθμό παρασιτοκτόνων.
- Σημείωση 7:* Τα χαρακτηριστικά επιδόσεων ισχύουν για τις επιμέρους ουσίες που ορίζονται στο 25 % της παραμετρικής τιμής του παραρτήματος I μέρος B.
- Σημείωση 8:* Τα χαρακτηριστικά επιδόσεων ισχύουν για τις επιμέρους ουσίες που ορίζονται στο 50 % της παραμετρικής τιμής του παραρτήματος I μέρος B.
- Σημείωση 9:* Η αβεβαιότητα μέτρησης θα πρέπει να εκτιμάται στο επίπεδο των 3 mg/l του ολικού οργανικού άνθρακα (TOC). Για τον καθορισμό της αβεβαιότητας της μεθόδου δοκιμής χρησιμοποιούνται οι κατευθυντήριες γραμμές του CEN 1484 για τον προσδιορισμό του TOC και του διαλυμένου οργανικού άνθρακα (DOC).
- Σημείωση 10:* Η αβεβαιότητα μέτρησης θα πρέπει να εκτιμάται στο επίπεδο της 1,0 NTU (νεφελομετρική μονάδα θολότητας) σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 7027 ή άλλη ισοδύναμη πρότυπη μέθοδο.

3. *Άθροισμα των PFAS*

Οι ακόλουθες συναφείς ουσίες αναλύονται με βάση τις τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές που αναπτύσσονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 7 της παρούσας οδηγίας:

- Υπερφθοροβουτανοϊκό οξύ (PFBA)
- Υπερφθοροπεντανικό οξύ (PFPeA)
- Υπερφθοροεξανικό οξύ (PFHxA)
- Υπερφθοροεπτανικό οξύ (PFHpA)

- Υπερφθοροοκτανικό οξύ (PFOA)
- Υπερφθοροεννεανικό οξύ (PFNA)
- Υπερφθοροδεκανικό οξύ (PFDA)
- Υπερφθοροενδεκανικό οξύ (PFUnDA)
- Υπερφθοροδωδεκανικό οξύ (PFDoDA)
- Υπερφθοροδεκατριανικό οξύ (PFTrDA)
- Υπερφθοροβουτανοςουλφονικό οξύ (PFBS)
- Υπερφθοροπεντανοςουλφονικό οξύ (PFPeS)
- Υπερφθοροεξανοςουλφονικό οξύ (PFHxS)
- Υπερφθοροεπτανοςουλφονικό οξύ (PFHpS)
- Υπερφθοροοκτανοςουλφονικό οξύ (PFOS)
- Υπερφθοροεννεανοςουλφονικό οξύ (PFNS)
- Υπερφθοροδεκανοςουλφονικό οξύ (PFDS)
- Υπερφθοροενδεκανοςουλφονικό οξύ
- Υπερφθοροδωδεκανοςουλφονικό οξύ
- Υπερφθοροδεκατριανοςουλφονικό οξύ

Οι ουσίες αυτές παρακολουθούνται όταν η εκτίμηση κινδύνου και η διαχείριση κινδύνου της ή των λεκανών απορροής που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 8 της παρούσας οδηγίας καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι οι ουσίες αυτές είναι πιθανό να εμφανισθούν σε μία δεδομένη παροχή νερού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ

Οι πληροφορίες των σημείων 1 έως 8 είναι προσβάσιμες στους καταναλωτές ηλεκτρονικά, με εξατομικευμένο και φιλικό προς τον χρήστη τρόπο.

Οι καταναλωτές μπορούν να ζητούν πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες με άλλα μέσα, κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος.

- (1) προσδιορισμός του σχετικού φορέα ύδρευσης, της έκτασης και του αριθμού των ατόμων στους οποίους παρέχεται το νερό, και της μεθόδου παραγωγής νερού, συμπεριλαμβανομένων γενικών πληροφοριών σχετικά με τους τύπους επεξεργασίας και απολύμανσης νερού που εφαρμόζονται. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από την παρούσα απαίτηση σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 της οδηγίας 2007/2/EK.
- (2) τα πλέον πρόσφατα αποτελέσματα παρακολούθησης για τις παραμέτρους που απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρη Α, Β και Γ, συμπεριλαμβανομένης της συχνότητας της δειγματοληψίας, μαζί με την παραμετρική τιμή που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5. Τα αποτελέσματα παρακολούθησης δεν πρέπει να είναι παλαιότερα του ενός έτους, εκτός εάν η συχνότητα παρακολούθησης που ορίζεται βάσει της παρούσας οδηγίας προβλέπει διαφορετικά.
- (3) Πληροφορίες σχετικά με τις ακόλουθες παραμέτρους που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα I μέρος Γ και συναφείς τιμές:
 - α) Σκληρότητα.
 - β) Ανόργανα στοιχεία, ανιόντα/κατιόντα διαλυμένα σε νερό:
 - Ασβέστιο Ca
 - Μαγνήσιο Mg
 - Κάλιο K
- (4) σε περίπτωση δυνητικού κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία, όπως καθορίζεται από τις αρμόδιες αρχές ή άλλους σχετικούς φορείς μετά από υπέρβαση των παραμετρικών τιμών που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 5, πληροφορίες σχετικά με τους δυνητικούς κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία και τις συναφείς συμβουλές για την υγεία και την κατανάλωση ή υπερσύνδεσμος που δίνει πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες.

- (5) συναφείς πληροφορίες για την εκτίμηση κινδύνου στην παροχή·
- (6) συμβουλές προς τους καταναλωτές, μεταξύ άλλων για το πώς να μειώσουν την κατανάλωση νερού και, κατά περίπτωση, να χρησιμοποιούν το νερό κατά τρόπο υπεύθυνο σύμφωνα με τις τοπικές συνθήκες και να αποφεύγουν κινδύνους για την υγεία από στάσιμο νερό·
- (7) για τους φορείς ύδρευσης που παρέχουν τουλάχιστον 10 000 m³ ημερησίως ή εξυπηρετούν τουλάχιστον 50 000 άτομα, ετήσιες πληροφορίες σχετικά με:
- α) τις συνολικές επιδόσεις του συστήματος ύδρευσης όσον αφορά την απόδοση, και τα ποσοστά διαρροής, μόλις αυτές οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες και το αργότερο έως την ημερομηνία που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3·
 - β) πληροφορίες σχετικά με την ιδιοκτησιακή δομή της παροχής νερού από τον φορέα ύδρευσης
 - γ) όταν γίνεται ανάκτηση κόστους μέσω τιμολογιακού συστήματος, πληροφορίες για τη δομή του τιμολογίου ανά κυβικό μέτρο νερού, περιλαμβανομένων των πάγιων και των μεταβλητών δαπανών και των δαπανών που σχετίζονται με μέτρα για τους σκοπούς του άρθρου 16, όταν έχουν ληφθεί τέτοιου είδους μέτρα από τους φορείς ύδρευσης·
 - δ) όταν είναι διαθέσιμα, περίληψη και στατιστικά στοιχεία των καταγγελιών των καταναλωτών που έλαβαν οι φορείς ύδρευσης σχετικά με πτυχές που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας,
- (8) Κατόπιν αιτιολογημένου αιτήματος, οι καταναλωτές αποκτούν πρόσβαση σε ιστορικά δεδομένα για πληροφορίες υπό τα σημεία (2) και (3), σε χρονικό βάθος έως 10 ετών, αν είναι διαθέσιμα, και όχι πριν από την ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V (νέο)
ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΚΟΙΝΩΝ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΩΝ

Ομάδες υλικών

1 Οργανικά υλικά

Τα οργανικά υλικά παράγονται μόνο από:

- α) τις αρχικές ουσίες που περιλαμβάνονται στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο ουσιών που θα θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β)· και
- β) ουσίες για τις οποίες μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η ουσία και τα προϊόντα αντίδρασή της να είναι παρόντα σε επίπεδα που υπερβαίνουν το 0,1 μg/l στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης, εκτός εάν για συγκεκριμένες ουσίες απαιτείται μια πιο αυστηρή τιμή, λαμβάνοντας υπόψη την τοξικότητά τους.

Τα οργανικά υλικά υποβάλλονται σε δοκιμή σύμφωνα με τον πίνακα 1, με βάση τις μεθόδους δοκιμών που καθορίζονται στα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή, απουσία αυτών, σε διεθνώς ή εθνικά αναγνωρισμένη μέθοδο και πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στις μεθόδους αυτές. Για τον σκοπό αυτό, τα αποτελέσματα των δοκιμών όσον αφορά τη μετανάστευση ουσιών θα μετατρέπονται σε αναμενόμενα στη βρύση επίπεδα.

2 Μεταλλικά υλικά

Μόνο μεταλλικά υλικά που περιλαμβάνονται στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο ουσιών που θα θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β) θα χρησιμοποιούνται. Οι περιορισμοί που προβλέπονται στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο όσον αφορά τη σύνθεση των εν λόγω υλικών, η χρήση τους για ορισμένα προϊόντα και η χρήση αυτών των προϊόντων θα πρέπει να τηρούνται.

Οι συνθέσεις υποβάλλονται σε δοκιμή σύμφωνα με τον πίνακα 1, με βάση τις μεθόδους δοκιμών που καθορίζονται στα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή, απουσία αυτών, σε διεθνώς ή εθνικά αναγνωρισμένη μέθοδο και πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στις μεθόδους αυτές.

3 Τσιμεντοειδή υλικά

Τσιμεντοειδή υλικά παράγονται μόνο από ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

- α) οργανικά συστατικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο ουσιών που θα θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β)·
- β) οργανικά συστατικά στοιχεία για τα οποία μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο οι ουσίες και τα προϊόντα αντίδρασής τους να είναι παρόντα σε επίπεδα που υπερβαίνουν το 0,1 μg/l στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης· ή
- γ) ανόργανα συστατικά στοιχεία.

Τα κατεργασμένα με τσιμέντο υλικά υποβάλλονται σε δοκιμή σύμφωνα με τον πίνακα 1, με βάση τις μεθόδους δοκιμών που καθορίζονται στα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή, απουσία αυτών, σε διεθνώς ή εθνικά αναγνωρισμένη μέθοδο και πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στις μεθόδους αυτές. Για τον σκοπό αυτό, τα αποτελέσματα των δοκιμών όσον αφορά τη μετανάστευση ουσιών θα μετατρέπονται σε αναμενόμενα στη βρύση επίπεδα.

4 Σμάλτα και κεραμικά υλικά

Σμάλτα και κεραμικά υλικά παράγονται μόνο από τα είδη αρχικών ουσιών που περιλαμβάνονται στον ευρωπαϊκό θετικό κατάλογο συνθέσεων που θα θεσπίσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 στοιχείο β), αφότου διεξαγάγει αξιολόγηση των στοιχείων που χρησιμοποιούνται στη σύνθεση των εν λόγω υλικών.

Τα σμάλτα και τα κεραμικά υλικά υποβάλλονται σε δοκιμή σύμφωνα με τον πίνακα 1, με βάση τις μεθόδους δοκιμών που καθορίζονται στα σχετικά ευρωπαϊκά πρότυπα ή, απουσία αυτών, σε διεθνώς ή εθνικά αναγνωρισμένη μέθοδο και πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στις μεθόδους αυτές. Για τον σκοπό αυτό, τα αποτελέσματα των δοκιμών όσον αφορά τη μετανάστευση ουσιών θα μετατρέπονται σε αναμενόμενα στη βρύση επίπεδα.

5 *Εξαιρέσεις για αξιολόγηση υλικών που χρησιμοποιούνται σε ήσσονος σημασίας και συναρμολογημένα συστατικά*

Για τα συναρμολογημένα προϊόντα: ήσσονος σημασίας συστατικά, μέρη και υλικά περιγράφονται λεπτομερώς και οι δοκιμές μειώνονται αναλόγως. Για τον σκοπό αυτό, ο όρος «ήσσονος σημασίας» αναφέρεται σε βαθμό επιρροής στην ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης που δεν απαιτεί την πλήρη δοκιμή.

Πίνακας 1. Δοκιμές που αφορούν τύπους υλικών

Κριτήρια	Οργανικά (1)	Μεταλλικά (2)	Τσιμεντοειδή	Σμάλτα και κεραμικά υλικά
Ευρωπαϊκοί Θετικοί κατάλογοι				
Ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι οργανικών υλικών αρχικών ουσιών	X	M.A.	X	M.A.
Ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι αποδεκτών μεταλλικών συνθέσεων	M.A.	X	M.A.	M.A.
Ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι συστατικών στοιχείων για τα τσιμεντοειδή υλικά	M.A.	M.A.	X	M.A.
Ευρωπαϊκοί θετικοί κατάλογοι συνθέσεων για τα σμάλτα και τα κεραμικά υλικά	M.A.	M.A.	M.A.	X
Οργανοληπτικές δοκιμές				
Οσμή και γεύση	X	M.A.	X	M.A.
Χρώμα και θολότητα	X	M.A.	X	M.A.
Γενικές υγειονομικές αξιολογήσεις				
Απόπλυση ολικού οργανικού άνθρακα	X	M.A.	X	M.A.
Υπολείμματα επιφανείας (μέταλλα)	M.A.	X	M.A.	M.A.
Δοκιμές μετανάστευσης				
Σχετικές παράμετροι οδηγίας πόσιμου νερού	X	X	X	X
MTC _{tap} ουσιών θετικού καταλόγου	X	M.A.	X(3)	M.A.
Αδιευκρίνιστες ουσίες (GCMS)	X	M.A.	X(3)	M.A.
Συμμόρφωση CL	M.A.	X	M.A.	X
Ενίσχυση της ανάπτυξης μικροβίων	X	M.A.	X(3)	M.A.

M.A. Μη αναγκαίο

MTC_{tap}: Μέγιστη ανεκτή συγκέντρωση στη βρύση (που προκύπτει είτε βάσει γνωμοδότησης του Οργανισμού για καταχώριση της ουσίας στον θετικό κατάλογο ή βάσει του ορίου ειδικής μετανάστευσης του κανονισμού αριθ. 10/2011 και για συντελεστή κατανομής 10% και κατανάλωση νερού 2 l

GCMS: Αεριοχρωματογραφία — Φασματομετρία Μάζας (μέθοδος διαλογής)

Σημείωση 1: Ειδικές εξαιρέσεις που θα καθοριστούν σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος παραρτήματος·

Σημείωση 2: Τα μέταλλα δεν θα υποβάλλονται σε οργανοληπτική δοκιμή, διότι είναι γενικά αποδεκτό ότι, αν τηρούνται οι παραμετρικές τιμές του παραρτήματος I, δεν είναι πιθανό να προκύψουν οργανοληπτικά προβλήματα·

Σημείωση 3: Ανάλογα με την ύπαρξη οργανικών ουσιών στη σύνθεση.
